

ВЕЛИКА СРБИЈА

НОВИНЕ СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ
БЕСПЛАТАН ПРИМЕРАК

БЕОГРАД, СЕПТЕМБАР 2002. ГОДИНЕ
ГОДИНА XIII, БРОЈ 1712

СРБИЈА БИРА

„Председнички избори ће бити директан обрачун између мене и Лабуса; између кандидата происточне, националне и патриотске опције и кандидата прозападне, дужничко-робовласничке и издајничке опције”

ДР ВОЈИСЛАВА ШЕШЕЉА ЗА ПРЕДСЕДНИКА

СРПСКА СЛОБОДАРСКА МИСАО

ЧАСОПИС ЗА ФИЛОЗОФИЈУ, ДРУШТВЕНЕ НАУКЕ И ПОЛИТИЧКУ КРИТИКУ

У четири броја часописа, на 3400 густо сложених страна, Српска слободарска мисао оставља будућим генерацијама сведочанство о монструозном процесу Слободану Милошевићу, процесу у којем се суди целокупном српском народу за измишљену кривицу. Достојанство овог човека који се потпуно сам супроставља безбројним, моћним и на све спремним непријатељима је обележило почетак 21. века. Зато су ови бројеви Српске слободарске мисли огледало тешке борбе и искушења једног малог, али поносног народа који тоталитарном америчком новом светском поретку смета зато што је слободољубив, усправан и непокоран

Часопис се може набавити у седишту Српске радикалне странке на Тргу победе бр. 3 у Земуну, као и у свим општинским одборима странке по цени од 300 динара за примерак

Све информације на тел: 316 46 21

ВЕЛИКА СРБИЈА

ЗЕМУН
ТРГ ПОБЕДЕ 3

НОВИНЕ СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ

Оснивач и издавач
Проф. др Војислав Шешељ
Главни и одговорни уредник
Синиша Аксентијевић
Заменик главног
и одговорног уредника
Марина Рагуш
Помоћници главног и
одговорног уредника
Елена Божић-Талијан
и Огњен Михајловић
Издање припремили
Марина Рагуш и Весна Марковић
Техничко уређење и компјутерски прелом
Северин Поповић
Унос текста
Весна Марић, Златија Севић
Лектор
Зорица Илић
Секретар редакције
Злата Радовановић
Председник Издавачког савета
Др Ђорђе Николић
Заменик председника Издавачког савета
Др Бранко Надовеза
Издавачки савет
Проф. др Војислав Шешељ,
Томислав Николић,
проф. др Никола Поплашен,
Маја Гојковић, мр Небојша Величковић,
Александар Вучић, Драган Тодоровић,
Мирко Благојевић, Ратко Гонди,
Момир Војводић, Стево Драгишић,
Драгољуб Стаменковић,
Гордана Поп-Лазич, Лука Митровић,
др Бранислав Блажић
Штампа
„Етикета“, 20. октобра 2,
11307 Болеч, 011/806-30-28
За штампарiju
Мирослав Драмлић
Редакција прима пошту на адресу
„Велика Србија“, Трг победе 3,
11080 Земун; рукописи се не враћају
Новине „Велика Србија“ уписане су у
Регистар средстава јавног информисања
Министарства за информације под бројем
1104. од 5. јуна 1991. године.

ЦЕНЕ ОГЛАСА

Цене огласа за издање у сто хиљада примерака: последња колорна страна корица 100.000 динара; унутрашња колорна страна корица 80.000 динара; унутрашња новинска страна 60.000 динара; 1/2 унутрашње новинске стране 30.000 динара; 1/4 унутрашње новинске стране 15.000 динара; плус порез на промет.

ЗА СРБИЈУ У СИГУРНИМ РУКАМА, ЗА ДР ВОЈИСЛАВА ШЕШЕЉА!

Када би стање у којем се Србија налази покушали да објаснимо речником лекара одмах бисмо рекли да нам држава пати од системског обољења, које само у изузецима не даје смртни исход! Дакле, ради се о судбинским моментима одлуке: од тога каква она буде зависиће и колико смо живота дали „мајчици Србији“.

Без икаквог претеривања, у Србији као да је живот стао а почело пуко преживљавање. Једноставно сва она грандиозна обећања ДОС-а о шест милијарди долара помоћи са Запада; да ће у Србији сви бити запослени; да ће животни стандард порасти... претворила су се у монструозну реалност. Србија је остала без свега што је у себи имало префикс националног: банкарства, образовања, предузећа.

Србија ових дана хита у сусрет броју од 700 000 незапослених; Србија се уместо у обећаној слободи гуши у ропству. Људи све више попримају изглед манијакалних психопата, расте број самоубиства и монструозних убистава. Пре се закука него запева!

А били смо упозорени, сада плаћамо цену традиционалног учења на сопственим грешкама!

Да је ДОС урадио макар нешто, уредио правну државу, обезбедио посао, побољшао стандард, пробудио наду и мотивацију, нама би сада било теже да докажемо истинске намере досманлија и покажемо право - наказно лице режима.

Међутим, ДОС ништа није урадио, а нама ништа лакше није. Довољна је чињеница да се свако јутро будимо и свако вече лежемо са једном истом жељом да се вратимо у 2000. годину и учинимо другачији избор.

С обзиром да још није направљена временска машина (а када ће не знамо) ето прилике да се грешка ублажи и евентуално ухвати бар заокрет у односу на овај погубни курс.

У овом издању „Велике Србије“ потрудили смо се да (бар делимично ако не можемо све) набројимо, и да се присетимо кључних разлога за почетак свргавања ДОС-а са власти. Почињемо од председничких избора који пружају најбољу легалну шансу да се тако нешто и уради!

Уколико др Шешељ буде ваш избор онда можете бити сигурни да ДОС-а и олоша у Србији задуго неће бити. Једино тада ћемо загазити тешким, трновитим али правим путем у сигурну и живота достојну Србију.

Коначно, Србија је по први пут од петооктобарског пуча у прилици да промени!

**Искористите је паметно,
јер за поправни времена нема!
За Србију, за др Шешеља!**

ПОДРШКА ЈЕЛЕНЕ ДОКИЋ ДР ВОЈИСЛАВУ ШЕШЕЉУ

Дамир Докић:

„Хајку против нас воде ови криминалци на власти. Ђинђић и Весић су организовали лепљење и исписивање плаката на којима је писало „Докићи, идите кући“. Не знам само куда бих ишао. Ја се изјашњавам све време као Србин и не знам која још Србија постоји? Друге Србије нема, само је ова једна. Не могу они нас одавде отерати кад је ово наша земља и зато ћемо ми победити.

Ја немам куда да идем одавде, одлучио сам да останем и да се борим и даље против Ђинђића, Весића и Живковића који ми је направио проблеме чим сам дошао. У стању су свашта да ураде.

Јелена жели да учествује на митингу Српске радикалне странке у Београду, али је њено учешће још увек неизвесно због обавеза које има на турнирима. Надам се да ће бити овде у то време, јер заиста жели да учествује”.

INTER-CONTINENTAL
THE BARCLAY
NEW YORK

August 23, 2002

Gospodine Šešelji

Mnogobrojne obaveze i celi okean dele me od moje Srbije, u kojoj su mi i srce i duša. Znam da se 29. Septembra решава sudbina zemlje i naroda i zato taj dan očekujem sa nestrpljenjem kao dan kada ćete biti izabrani za Predsednika Republike.

Pobediti ćete već u prvom krugu sigurna sam u to, jer ste vi poslednja nada za srpski narod.

Samo tada kada Vi, Gospodine Šešelji, budete Predsednik Srbije, imaću gde da se vratim.

Iskreno-Vasa
Jelena Dokic

Господине Шешелј!

Многобројне обавезе и цели океан деле ме од моје Србије, у којој су ми и срце и душа. Знам да се 29. септембра решава судбина земље и народа и зато тај дан очекујем са нестрпљењем, као дан када ћете бити изабрани за председника Републике.

Победићете већ у првом кругу, сигурна сам у то, јер сте ви последња нада за српски народ.

Само тада када Ви, господине Шешелј, будете председник Србије, имаћу где да се вратим.

Искрено Ваша
Јелена Докић

У ИМЕ СВИХ КОЈИ ЖЕЛЕ СЛОБОДНУ СРБИЈУ

„Ми бокелјски Срби, окупљени око Српског вијећа Боке Которске, и сви остали патриотски опредијелени становници Боке, свесрдно и одлучно подржавамо кандидатуру господина Војислава Шешеља за председника Србије, у име свих који желе слободну Србију

Посебно смо радосни и поносни што је тај предлог потекао од једног хероја Србије ка другом исто таквом хероју наше мајке Србије.

Тако то раде прави људи – прави Срби – којима је Отаџбина старија од свега
Уз братски поздрав - до побједи Србије!”

„Молимо Вас да објавите овај наш текст, као реаговање бокелјских Срба на злочиначко настојање црногорских сепаратиста у разбијању Отаџбине нам”

„Самостална”, „независна” и „суверена”... Црна Гора, шта то у суштини значи? Шта под тим подразумевају заговорници те њене „независности”? Нека се јасно, или како то они воле да кажу „танспарентно” одреде:

- Да ли то значи кидање свих веза између једног те истог народа којему је једина „грешка” што живе у два дијела једне исте Отаџбине? Свих веза Црне Горе са Србијом и Српством свим.

- Да ли умијесто тих природних, животних, веза браће из два дијела Отаџбине им – Србије и Црне Горе - предност дају везама са потомцима њихових смртних непријатеља? Дакле, са онима чији су преци клали, убијали. Палили и свако зло чинили над недужним становништвом Црне Горе и Српства свог („од оца је остануло сину”).

- Да ли ће та њихова „независна Црна Гора бити независна само од остатака отаџбине, од Србије, а веома зависна од свих међународних дружина чије се битисање састоји од дроге, масовних убистава, шверца, трговине дјецом и женама, проституције и свих достигнутих „благодети” тзв. „западне” (не)цивилизације и њихове исто такве „демократије”?

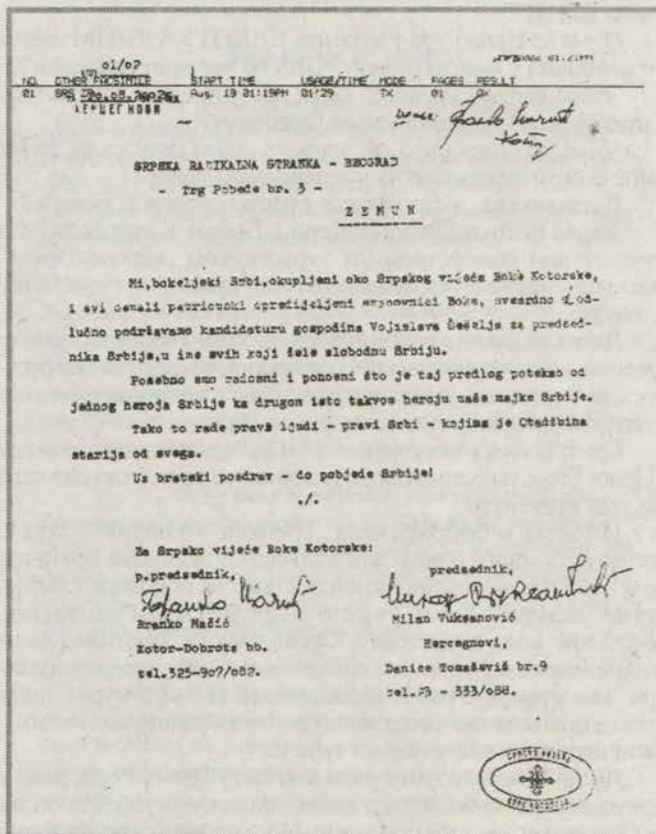
- Да ли ће за сва зла која се буду дешавала у тој њиховој „држави” бити криви сви (Србија, наравно, највише) осим њих?

- Хоће ли се и даље том њиховом „транзицијом” правдати глад, голоотиња, босотиња и сва зла и тешка немаштина црногорске сиротиње (читај, огромна већина становника Црне Горе)?

- Ако је та њихова, како је зову транзиција проузроковала сва зла, како воле да кажу, зашто нам је наметнута?

Без тог њиховог „достигнућа”, тог прелаза од бољег ка горем, много боље смо живјели. Ко их је овластио да нас уназађују и зашто?

Да ли ће та њихова „независна Црна Гора бити независна само од остатака отаџбине, од Србије, а веома зависна од свих међународних дружина чије се битисање састоји од дроге, масовних убистава, шверца, трговине дјецом и женама, проституције и свих достигнутих „благодети” тзв. „западне” (не)цивилизације и њихове исто такве „демократије”?

Нека заговорници разбијања Отаџбине одговоре – али јасно, без шупљих фраза, на питање:

- Од чега ће и како ће живјети народ у тој њиховој, како кажу, „држави” ако се одвоји од своје природне залеђине, економске и сваке друге?

Хоће ли и даље просјачењем, шверцом и криминалом решавати друга важна питања Црне Горе – економска, политичка и социјална – и шта Црна Гора и њени становници могу очекивати од те „политике”?

Фонд за неразвијена подручја одавно не постоји, а све што је у Црној Гори саграђено и подигнуто у послератном периоду – у периоду после Другог светског рата – финансирало се из тог фонда. Ништа и формално ништа у Црној Гори, у том периоду, није подигнуто из властитих средстава.

А, да се подсетимо, Црна Гора је тада била неупоредиво

У својој тешкој и до овога доба неукаљаној историји становници Црне Горе нису били гладни једино кад су живјели у јединственој држави са Србијом. У свим другим временима, и прије и послије, харала је глад и болест. Било је временских периода када су дјеца умирала на усахлим мајчиним грудима. Изгладнеле и напаћене мајке нису могли нахранити своју новорођенчад.

економски и укупно јача. Запосленост је била вишеструко боља. Социјални положај радника такође. Њени становници живјели су многоструко боље него што живе сада, па ипак без ФНП-а није се могло напријед.

Да се не заборави, средства ФНП-а добијана су бесповратно – као учешће Федерације у развоју Републике.

Ко ће сада у тој „независној држави“ учествовати у њеном развоју и под којим условима? Ко ће, дакле, бити неки нови „ФНП“?

Чиме ће Црна Гора узвратити ЕВЕНТУАЛНИМ новим учесницима у њеном развоју? Шта ће заузврат понудити?

Неће ваљда „уздарије“ бити као у вријеме зликовачке агресије НАТО зликоваца на Отаџбину?!

Чиме то Црна Гора располаже, којим ресурсима, да би могла бити интересантна улагачима са стране?

Да ли можда, до просјачког штапа доведеног, сјевера?

Да ли потпуно упропаштеном Боком Которском? Са уништеним поморством, са туристичком „перспективом“ без воде, хране и без свега што чини пристојну туристичку понуду.

Да ли са „веома успјешно“ до апсурда еколошко унакаженом зетском равницом? Са средишњим дијелом без ресурса, са наглашено предимензионираном потрошњом и уништеним привредним потенцијалом. Да ли...

Од престанка постојања „ФНП-а“ до дана данашњег, у Црној Гори, умјесто развоја, углавном се растурило оно што је тада подигнуто.

Изузетак је фабрика пива „Требјеса“ у Никшићу, која је подигнута много раније али зато сада доживљава бруталан растур. Обесправљени радници и њихове породице гладују, газда уцењује, а власт, умјесто подршке својим радницима, подупире кола низастрану. Организују се, противно свим принципима међународне синдикалне борбе, „штрајкбрехери“ као у вријеме раног капитализма. И гле, апсурда, чини се све што се може да се нашкоди својим радницима и њиховим породицама, а у корист туђина.

Да тај Шваба, то што ради код нас у Црној Гори, ради у својој земљи не би никада добио лиценцу за рад. Ни он ни чланови његове уже породице. Но, код нас је све друкчије него у осталом свијету. Зато и само зато радници трпе. Ти тзв. „штрајкбрехери“ свуда у свијету, осим код нас у Црној Гори, нису признати у радним законодавствима ниједне државе. Они се сматрају страном израслином на ткиву легално упослених радника. Ни у једној држави у свијету они не могу прићи капији било које фабрике ако је у њој проглашен штрајк. Изузетак је Црна Гора (!!!).

Радници „Требјесе“, борећи се за своја права, штрајкују скоро три мјесеца, а државни чиновници, умјесто подршке, проглашавају их нерадницима и пијанцурама. ГРИЈЕХ – НЕИСТИНА – СРАМОТА.

Веле научили су да раде само један сат или два?! Ако је то тако, а познато је да је „Тријебеса“ у свом развоју стално постигала изванредне резултате, онда је то свјетски рекорд у продуктивности рада.

То што се тамо дешава, у тој некада веома угледној фабрици, може се догодити само у несретној Црној Гори.

Зар да наши слободни радници и њихове породице, у својој, тобоже, слободној земљи буду понижавани, обесправљени и до просјачког штапа доведени само зато што се боре за остварење својих законом загарантованих права, и то од једног швапског отпада. Он је само као такав могао допасти Црној Гори, јер како учи Љубиша „...Бољи су отишли бољима...“

Очекујемо да ће СССЦГ прогласити вишедневни генерални штрајк свих запослених у Црној Гори у знак подршке својим обесправљеним друговима у Никшићу.

У својој тешкој и до овога доба неукаљаној историји становници Црне Горе нису били гладни једино кад су живјели у јединственој држави са Србијом. У свим другим временима, и прије и послије, харала је глад и болест. Било је временских периода када су дјеца умирала на усахлим мајчиним грудима. Изгладнеле и напаћене мајке нису могли нахранити своју новорођенчад.

Нуде ли нам такву „перспективу“, ... Црне Горе?

Намјерно, овог пута, изоставили смо будућу безбедонску ситуацију будуће (?) „независне“ Црне Горе?

Начин на који се то сада ради може да распамети и најпаметнијег.

Зато у памет се дајте господо сепаратисти илиги разбијачи Отаџбине. Не играјте се судбином народа, ионако већ напаћеног, и то само ради својих личних интереса. ИНТЕРЕСИ НАРОДА НЕШТО СУ САСВИМ ДРУГО.

И када се све сабере и анализира убеђења смо да би за становнике Црне Горе била највећа несрећа – њена тзв. „независност“. Такво зло не желимо ниједном становнику Црне Горе. Не желимо то чак ни потомцима оних чији су преци много зла чинили по Црној Гори и не само по њој. Не, ни њима не желимо такву и толику несрећу.

Нека им се злодела њихових предака врате на други начин, а не никако да им дјеца умиру гладна, што би им се, без сумње десило, као и свима нама, у тој, евентуално, „независној држави“ – Несретнији.

О томе шта нас, Бокеље, очекује у тој „држави“ Несретнији – другом приликом.

За Српско вијеће Боке Которске:

п. председник
Бранко Мачић

председник
Милан Вуксановић

ДА ПРЕТКЕ НЕ ИЗНЕВЕРИМО, А ПОТОМКЕ НЕ РАЗОЧАРАМО

Савез српске слоге Кипра, подржао је кандидатуру др Војислава Шешеља за председника Србије уз упућивање позива свим Србима у дијаспори да се придруже овој подршци да „тима задамо одлучујући ударац квислинзима који харају нашем отаџбином“

Саопштење за јавност

„Поводом предстојећих председничких избора у Србији, Главни одбор Савеза српске слоге Кипра је једногласно донео одлуку да подржи кандидата Српске радикалне странке и патриотског дела опозиције др Војислава Шешеља, и самим тим подржали предлог бившег председника Савезне Републике Југославије Слободана Милошевића.

Савез Српске слоге је једина организација Срба који живе и раде на Кипру, а чланство и руководство организације је патриотски опредељено, и са муком и презиром гледамо на дешавања у нашој отаџбини, пораст стандарда криминала, корупције, привредне беде националног понижења, које успешно спроводи Влада Републике Србије коју предводи канцелар Зоран Ђинђић.

Овим путем позивамо целокупну српску дијаспору да подржи Војислава Шешеља за председника Србије и тиме задамо одлучујући ударац квислинзима који харају нашем отаџбином. Желимо Србију уздигнуте главе, без криминала, привредно јаку, а то могу само да спроведу патриотске снаге у Србији.

Господину Војиславу Шешељу желимо победу на изборима и да као председник Србије повуче одлучне потезе око раскривања марионетског режима, и изведе Србију на прави пут, а ми из српске дијаспоре, ћемо свим својим снагама допринети коначном и завршном ударцу квислинзима у Србији и пренети их на историјско ђубриште.

**ДА ПРЕТКЕ НЕ ИЗНЕВЕРИМО,
А ПОТОМКЕ НЕ РАЗОЧАРАМО!**

**ДО ПОБЕДЕ!
ЖИВЕЛА СРБИЈА!**

У име Главног одбора
ССС - Кипра, председник
Душан Опачић

Овим путем позивамо целокупну српску дијаспору да подржи Војислава Шешеља за председника Србије и тиме задамо одлучујући ударац квислинзима који харају нашем отаџбином. Желимо Србију уздигнуте главе, без криминала, привредно јаку, а то могу само да спроведу патриотске снаге у Србији.

SAVEZ SRPSKE SLOGE KIPRA

P.O.Box 54559, 3310 Limassol, Cyprus

Tel. 357 98 90 46 8, E-mail srpskasloga@yahoo.com

Saopštenje za javnost

Povodom predstojećih predsedничких избора у Србији, Главни Одбор Савеза српске слоге Кипра је једногласно донео одлуку да подржи кандидата Српске радикалне странке и патриотског дела опозиције Др. Војислава Сесеља, и самим тим подржали предлог бившег председника SRJ Слободана Милошевића.

Savez Srpske sloge је једина организација Срба који живе и раде на Кипру, а чланство и руководство организације је патриотски опредељено, и са муком и презиром гледамо на дешавања у нашој отаџбини, пораст стандарда криминала, корупције, привредне беде националног понизења, које успешно спроводи Вилада Републике Србије коју предводи канцелар Зоран Ђинђић.

Овим путем позивамо целокупну Српску Дијаспору да подржи Војислава Сесеља за председника Србије и тиме задано одлучујући ударац квислинзима који харају нашем отаџбином. Желимо Србију уздигнуте главе, без криминала, привредно јаку, а то могу само да спроведу Патриотске снаге у Србији.

Господину Војиславу Сесељу желимо победу на изборима и да као председник Србије повуче одлучне потезе око раскривања марионетског режима, и изведе Србију на прави пут, а ми из Српске Дијаспоре, ћемо свим својим снагама допринети коначном и завршном ударцу квислинзима у Србији и пренети их на историјско ђубриште.

**DA PRETKE NE IZNEVERIMO, A POTOMKE NE
RAZOCARAMO! DO POBEDE! ZIVELA SRBIJA!**

у име Главног Одбора

SSS-Kipra, predsednik

Dusan Opacic

Подршка Уједињене пензионерске странке др Војиславу Шешељу

ШЕШЕЉ – ЈЕДИНИ ОДРЖАО РЕЧ

Руководство Уједињене пензионерске странке Србије уз подршку својих чланова – пензионера Србије, донело је одлуку да подржи кандидатуру за председника Србије др Војислава Шешеља. Сматрају да је др Војислав Шешељ једини човек који може да исправи сву неправду нанету пензионерима, да побољша њихов материјални положај и реши егзистенцијална питања

Саопштење за јавност Уједињене пензионерске странке Србије гласи: „Уједињена пензионерска странка Србије донела је одлуку да на предстојећим председничким изборима подржи кандидатуру председника Српске радикалне странке др Војислава Шешеља.

Др Војислав Шешељ, једини је председнички кандидат упознат са проблемима свих грађана у овом друштву, од оних најнижих до највиших слојева. За њега смо се одлучили јер је он једини решио проблеме заосталих пензија, тако што је пензионерима поделио бонове у висини три заостале пензије. Тиме су плаћали струју чак и до две године.

У БЕОГРАДУ,
16. 8. 2002.

Бр. 132/2002

Уједињена пензионерска странка Србије донела је одлуку да на предстојећим председничким изборима подржи кандидатуру председника Српске радикалне странке др Војислава Шешеља.

Уједињена пензионерска странка Србије сматра да наши најстарији грађани заслужују неупоредиво бољи однос власти и верује да су предстојећи избори прилика да се положај пензионера значајније побољша, како њихов материјални положај, тако и њихов утицај и укључивање у свеукупни друштвени живот. Уједињена пензионерска странка Србије активно ће се укључити у предизборну кампању др Војислава Шешеља.

УЈЕДИЊЕНА ПЕНЗИОНЕРСКА СТРАНКА СРБИЈЕ

ПРЕДСЕДНИК
Војислав Обрадовић
ВОЈИСЛАВ ОБРАДОВИЋ

Уједињена пензионерска странка Србије сматра да наши најстарији грађани заслужују неупоредиво бољи однос власти и верује да су предстојећи избори прилика да се положај пензионера значајније побољша, како њихов материјални положај, тако и њихов утицај и укључивање у свеукупни друштвени живот. Уједињена пензионерска странка Србије активно ће се укључити у предизборну кампању др Војислава Шешеља”.

Председник Уједињене пензионерске странке Србије, Војислав Обрадовић, за „Велику Србију”, говори о разлозима укључивања у предизборну кампању др Војислава Шешеља.

• Излазили сте на претходне изборе у коалицији са Странком српског јединства. Зашто вам је одузет посланички мандат у Скупштини Србије?

Сматрали смо да ће потписивање коалиционог споразума са Странком српског јединства, пред децембарске изборе 2000. године, бити значајан корак ка побољшавању положаја пензионера у друштву. Уласком у парламент пензионери би могли да се изборе за своја права и да буду признати у овом друштву. Коалициони споразум потписан је 1. децембра 2000. са председником ССЈ Бориславом Пелевићем, ко-

**УЈЕДИЊЕНА ПЕНЗИОНЕРСКА СТРАНКА
СРБИЈЕ**

**ЗА ДОСТОЈАНСТВЕН И БОЉИ
СТАНДАРД
ПЕНЗИОНЕРА, ИНВАЛИДА И
СОЦИЈАЛНО УГРОЖЕНИХ ЛИЦА**

**У ДЕМОКРАТСКОЈ И ЕКОНОМСКИ
ПРОСПЕРИТЕТНОЈ
СРБИЈИ
И ЈУГОСЛАВИЈИ**

ји је био носилац листе на изборима. Потписници су били Живко Селаковић, Мики Вујовић, Борислав Пелевић и ја. То је и званично објављено на конференцији за штампу у Хајату.

Пелевић је мислио да је свемогућ, јер је носилац листе, иако смо по потписаном Споразуму сви били равноправни.

Коалиција је добила на децембарским републичким изборима 14 посланика. 27. децембра, Пелевић је одржао конференцију у ТАНЈУГ-овом Прес центру. По Споразуму, ми смо добили један посланички мандат, Мики Вујовић два, а Селаковић је требао да добије два, међутим, Пелевић му је одузео други мандат готово без образложења. Селаковић се побунио, али је на крају прихватио ту одлуку.

Пошто парламентарне странке добијају новчана средства из републичког буџета сразмерно броју посланика, сматрали смо да и ми треба да добијемо део тих средстава, јер су пензионери сиромашни и то би им користило за рад Удружења. На почетку, Пелевић је био категоричан и рекао да нема никаквих пара, да ми нисмо парламентарна странка и да смо сви чланови његове странке. Неколико пута смо захтевали да део средстава који се уплаћује Странци српског јединства, буде пребачен на наш рачун, јер су чланови наше странке то тражили. То јесу мала средства, али ми смо пензионери без могућности да финансирамо сами себе. Главни одбор је донео одлуку да се обратимо ССЈ-у. Када сам разговарао са Драганом Марковићем – Палмом, рекао је да нема никаквих проблема, да треба само да се доставе наши жиро рачуни Министарству финансија, да средства прво лежу у Јагодини одакле ће их он нама пребацивати. „Ко си ти да тако радиш. Пара нема”, извикао се на мене Пелевић у парламенту, након што је добио допис од нас.

17. јуна у 16.00 часова, Пелевић ме позива у просторије клуба и каже: „Обрадовићу, поднесите оставку”. Одговорио сам му да не постоје разлози зашто бих то урадио. Три дана вршио је на мене притисак, да би након тога почео да ми прети да ће ме истући. Овако се понаша, а у јавности је увек на-

шминкан и глуми финог, нашминканог „господина” и професора нечега. Предложио сам му да разговарамо, што је одбио рекавши ми да ће ме заменити са Ђуром Поповићем из Новог Сада, јер он има паре, а ја их немам.

Он подноси Административном одбору Скупштине захтев за моју смену, где каже да ме је Главни одбор његове странке избацио. У Службеном гласнику Републике Србије стоји како се одузима мандат посланику. У првој, од девет тачака, каже се: уколико посланику престане мандат у његовој странци и уколико се раскине коалициони споразум одузима му се мандат. Споразум није раскинут, а ја нисам никада био члан његове странке. Пелевић је желео да сва средства посланика приграби себи и својој странци. Поднео сам захтев Министарству финансија, да бих добио податке о висини уплаћених средстава.

Преко милион и двеста хиљада месечно он кошта Владу Србије, а својим радом никакво добро не доноси овом народу.

Административни одбор ми је одузео мандат, јер је Пелевић рекао да сам избачен из Странке српског јединства. Обећао је да ће доставити одбору детаљно објашњење. Административни одбор је дужан да образложи зашто је посланику одузет мандат. Наташа Мићић, која је тада као потпредседник водила скупштинску седницу, само ме је удаљила из сале, без објашњења. Ако је Скупштина Србије именувала посланика решењем, онда је дужна да га решењем разреши дужности посланика. Ја никада нисам видео решење, што значи да могу да присуствујем седницама скупштинским. Мислим да су то веома мутне ствари. Пелевић је тако одлучио и сви у Скупштини поштују његову одлуку. Жалио сам се Уставном суду на одлуку Административног одбора. Одговорили су ми да је Административни одбор у надлежности Републичке скупштине. Још нисам одустао, борбу водим још увек. Уложио сам тужбу Уставном суду Србије и Уставном суду Југославије, а упознао сам и канцеларију ОЕБС-а у Београду, тако да су и у Варшави упознати са мојим случајем. Они су закључили да ми је нелегално одузет мандат. Кажу да то није у духу демократије, и поштовања људских права.

Шта се тек дешава у општинама, судовима и другим институцијама, када се овакве ствари дешавају у Скупштини Србије, највишем републичком органу власти. Дужни су да

Пелевић нам је забранио, иако смо потписали коалициони Споразум, да се у парламенту представљамо као да смо посебна странка, већ као да смо сви чланови његове странке. Он је желео да обмане јавност да има четрнаест посланика.

Пелевић ме позива у просторије клуба и каже: „Обрадовићу, поднесите оставку“. Одговорио сам му да не постоје разлози да бих то урадио. Три дана је вршио на мене притисак, да би након тога почео да ми прети да ће ме истући. Овако се понаша, а у јавности је увек нашминкан и глуми финог, нашминканог „господина“ и професора нечега.

поштују законе и да их примењују подједнако на све, без изузетака. Републичка изборна комисија је дужна, по закону да испитује законитост рада скупштинских органа.

Сматрам да нисам само ја оштећен као грађанин, већ и моја странка, самим тим и њени чланови, пензионери који су ми указали поверење тиме да их представљам у парламенту.

Пелевић нам је забранио да се у парламенту представљамо као да смо посебна странка, већ као да смо сви чланови његове странке. Он је желео да обмане јавност да има четрнаест посланика.

• Зашто сте одлучили да подржите кандидатуру др Војислава Шешеља?

Пензионери, чланови наше странке сматрају да је др Војислав Шешељ једини човек који може да исправи сву неправду нанету пензионерима, да побољша њихов материјални положај и реши egzистенцијална питања. Др Војислав Шешељ, једини је председнички кандидат упознат са проблемима свих грађана у овом друштву, од оних најнижих до највиших слојева. За њега смо се одлучили јер је он једини решио проблеме заосталих пензија, тако што је пензионерима поделио бонове у висини три заостале пензије. Тиме су плаћали струју чак и до две године.

Нама је најважнији социјални програм. Прегледао сам социјални програм Српске радикалне странке који је сличан нашем програму.

Ниједан човек нема такву снагу да створи правну државу у којој ће постојати судство, производња, где неће расти криминал. Потребно је да се сви грађани Србије осећају сигурно од обданишта до Дома пензионера

• Да ли је ДОС испунио очекивања пензионера?

Нисмо уопште задовољни са садашњом досовом влашћу. У предизборној кампањи ДОС је обећао да ће пензионерима исплатити све заостале пензије, као и заостали дуг настао 1994. и 1995 године у износу од 17 милијарди. Такође, обећали су да ће побољшати животни стандард пензионера. Прошле године разлика између просечне плате на нивоу Републике и пензије износила је 18 посто, док је ове године око 30 посто, са тенденцијом још већих разлика. По неким мојим сазнањима, Европска заједница сматра да су разлике између плата и пензија још увек мале и да то није у складу са њиховим стандардима. Смешно је било какво поређење нашег и њиховог стандарда.

Животни стандард пензионера је све тежи, упркос сталним обећањима ДОС-а да ће се то решити. Једно од обећања, дао је и Мирољуб Лабус у Савезној скупштини да ће одвојити 80 милијарди динара за пензиони фонд. Исто то је касније потврдио и Божидар Ђелић, министар финансија. Кажу да рачунају на некакве донације. Нека јавно кажу, ако су уопште донације стигле, коме су их дали? Само причају, док ми обични грађани не осећамо ни најмањи помак набоље.

То су разлози зашто су пензионери разочарани садашњом влашћу и зашто ће подржати др Војислава Шешеља који је једини одржао реч и помогао пензионерима, наравно у границама својих тадашњих овлашћења.

• Настали су проблеми око обрачуна пензија. Колико пензиони фонд треба да исплати пензионерима?

По нашим прорачунима дуг за 4 месеца износи 3.000,00 динара. У јануару месецу, Савезни уставни суд, прогласио је неуставним смањење јануарских пензија. После одлуке Савезног уставног суда, пензије треба вратити на износ пре него што су ступиле на снагу измене пензијског закона. То значи треба их вратити на децембарске износе, па од 1. априла, почети са примењивањем нових правила за усклађивање. За јануар, фебруар и март, пензија би била иста као и за децембар, а да се од априла за наредна два месеца умањи за 0,4 одсто.

Пензионерском фонду, стигло је тумачење из Савезног секретаријата за рад, здравство и социјално старање. По њима усклађивање предвиђено новим законом треба да се примењује у односу на септембарске пензије, па би увећање износило око 700,00 динара. Решења која су донета у јануару ове године, не могу се примењивати ретроактивно. Држава дугује пензионерима, и њихова тумачења се разликују. Ово представља још један удар по осиромашеним пензионерима, поред свих покушаја са којима једва излазе на крај.

Весна Марковић

РЕПУБЛИКАНСКА УНИЈА ПОЗИВА СВЕ ГРАЂАНЕ СРБИЈЕ ДА ИЗАЂУ НА ПРЕДСЕДНИЧКЕ ИЗБОРЕ ЗА 2002. ГОДИНУ И ДАЈУ СВОЈ ГЛАС ДР ВОЈИСЛАВУ ШЕШЕЉУ

На седници Директоријума Републиканске Уније од 24. августа 2002. године једногласно је донета

ОДЛУКА

За кандидата на председничким изборима 2002. г. у Србији подржава се др Војислав Шешељ, председнички кандидат Српске радикалне странке.

У времену недопустиве импровизације и волунтаризма, политичког конгломерата свих боја, духовног и моралног опадања нације са незапамћеним сиромашењем грађана Србије, српског народа, српске државе и њених институција, др Војислав Шешељ једини је аутентични представник и заштитник српских националних интереса, владавине права и социјалне правде.

Недвосмислено се залажући за престанак хаоса идеја, лова у мутном, корупције, спреге државних органа са органозованим криминалом, за афирмацију рада и правну заштиту свих облика својине, бесплатно школовање и здравствену заштиту, за достојанствен живот свих грађана Србије, Републиканска Унија види у Војиславу Шешељу искусног и мудрог политичара који је у стању да као председник Србије изведе земљу из безнађа.

Подаништво није ђућ у будућности Србије.

Време је да неко заустави западне лихваре и њиховој распродаји српских капиталних економских вредности и гажењу нашег националног духовног блага.

Испунимо поново радницима српске фабрике, школе и факултете децом, подигнимо ниво здравствене заштите и пензија, вратимо социјално достојанство осиромашеним категоријама грађана, криминалце у затворе, поредак у судове и земљу међу друге народе и државе.

Једина експонирана политичка личност која ће одлучно стати у одбрану будућности српске деце јесте др Војислав Шешељ.

Републиканска Унија позива све грађане Србије да изађу на председничке изборе за 2002. и дају свој глас Војиславу Шешељу.

Републиканска Унија
Председник
Миодраг Ђукић

Београд, 26.08.2002.
Бр:21.

На седници Директоријума Републиканске Уније од 24. августа 2002. године једногласно је донета

ОДЛУКА

за кандидата на председничким изборима 2002.г. у Србији подржава се Војислав Шешељ, председнички кандидат Српске Радикалне Странке.

У времену недопустиве импровизације и волунтаризма, политичког конгломерата свих боја, духовног и моралног опадања нације са незапамћеним сиромашењем грађана Србије, српског народа, српске државе и њених институција, др Војислав Шешељ једини је аутентични представник и заштитник српских националних интереса, владавине права и социјалне правде.

Недвосмислено се залажући за престанак хаоса идеја, лова у мутном, корупције, спреге државних органа са организованим криминалом, за афирмацију рада и правну заштиту свих облика својине, бесплатно школовање и здравствену заштиту, за достојанствен живот свих грађана Србије, Републиканска Унија види у Војиславу Шешељу искусног и мудрог политичара који је у стању да као Председник Србије изведе земљу из безнађа.

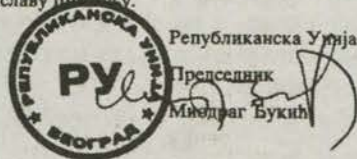
Подаништво није ђућ у будућности Србије.

Време је да неко заустави западне лихваре у њиховој распродаји српских капиталних економских вредности и гажењу нашег националног духовног блага

Испунимо поново радницима српске фабрике, школе и факултете децом, подигнимо ниво здравствене заштите и пензија, вратимо социјално достојанство осиромашеним категоријама грађана, криминалце у затворе, поредак у судове и земљу међу друге народе и државе.

Једина експонирана политичка личност која ће одлучно стати у одбрану будућности српске деце јесте др Војислав Шешељ.

Републиканска Унија позива све грађане Србије да изађу на председничке изборе за 2002. годину и дају свој глас др Војиславу Шешељу.

РЕПУБЛИКАНСКА УНИЈА Катанићева 2, 11000 Београд, +381 11 453 204 +381 64 20

» РЕКОХ И СПАСИХ

Србија се овај пут референдумски изјашњава о својој судбини. Бира се између две опције за живот или смрт земље којом смо се некад поносили

Са доктором Шешељем на месту председника Србије бар нема дилеме: Србија ће бити у сигурним рукама било договором о распуштању Републичке скупштине и расписивању избора или увођењем ванредног стања

Једино чврста рука овај неподношљив хаос може да уреди; једино одлучном борбом може олош који је овладао Србијом да се потера, а нама свима да се врати изгубљени осећај сигурности. И то је за почетак довољно...

Председнички избори у Србији ове године значе у сваком смислу прекретницу и овај се пут Србија одлучује између опстанка или нестанка (бар онакве какву је познајемо). У крајње хаотичној политичкој ситуацији Србима се овај пут намеће избор Коштуница – Лабус чак и много пре но што су се обојица кандидовали за председника. Једноставно јасно је и гласно поручено да на тој позицији може да буде само један или други. Чак су приче по чаршији ишле даље, па се причало (и даље се прича) да је Лабус (који је узгред да се помене, финансијски „заокружен човек“) од Америке добио девет месеци „форе“ да у Србији среди стање али по западним (читај: америчким стандардима).

Како год било, показале ови избори релације у ДОС-у па тако и држави. Коначно ће се видети ко је где и какав је умишљај постојао све време иза паравана актуелних досовских препуцавања. Такође ће врло занимљиво бити за посматрање лудило у редовима ДОС-а када др Шешељ буде ушао у други круг! Верујемо, да ће то бити моменат за памћење.

Др Војислав Шешељ: После победе прво полажем заклетву, а онда одмах зовем Зорана Ђинђића да га аргументима убедим да Скупштина Србије није легална ни легитимна због чега морају да буду расписани парламентарни избори. Ђинђић није глуп и он ће то прихватити.

Ако не прихвати онда ћу се жалити Уставном суду, а потом једним указом увести ванредно стање, а другим распустити парламент и расписати изборе...

Лабус је повезан са мафијом и склон је криминалу, ја нисам. Обмањује јавност да ће се посветити економији, што није овлашћење председника, а не говори ништа о борби против криминала, а то јесте овлашћење председника.

Нисам такав млакоња и неспособњаковић као што је Коштуница... (Београд, 29. август)

Досовци већ сада показују паничан страх, јер су свесни рејтинга др Шешеља. Ту емоцију је изразила Нада Колунџија када је

(како сазнајемо из поузданих извора) Лабусу покушала да објасни зашто је била уздржана код давања подршке речима „Ако Шешељ уђе у други круг, то ће бити пораз ДОС-а“. Вероватно имајући у виду просту али и за њих сурову чињеницу да Шешеља (као и претходни пут) могу да потуку само тешком крајом гласова. И то тако што ће Албанци на Косову гласати за ове друге кандидате. А познато нам је да су механизми крађе већ разређени.

Али „хајде то је прича којом ће се сигурно забављати како ми у Србији тако и цео такозвани демократски свет. Битније је овде и сада сажети полемику око будућности Србије кроз причу о човеку који је на оригиналан начин успео да радикализује политичку сцену и односе у њој и тако свакако заузме историјско место у политичкој еволуцији у Србији.

СВОЈУ ДУШУ”!

Цена доследности

О доктору Шешељу је све што је могло да се замисли (читај измисли) написано и речено. Увек је некако овај контроверзни али доследни политичар проналазио начине да инспирише власт на којекакве грозоте не би ли га дисквалификовали. Тако су о њему прављени филмови, писани памфлети, новине у којима његови доскорашњи сарадници, познаници, чак и бивше везе, говоре о монструозности „страног плаћеника” католичке вероисповести који је у Србији само са једним задатком да је „докрајчи” (као Србија то сама не уме).

Редови и редови су се трошили како би се показала његова поданичка природа и доказала куповина од стране комуниста.

Ето, мислили смо да ће бар досовци бити оригиналнији у избацивању бљувотина против Шешеља, кад оно они преузели све од бивших и тако све у круг.

Од петог октобра наовамо имали смо прилику да слушамо репетиције давно смишљеног смећа. Доктору Шешељу се јавно судило по свим медијима за све што је бизарним умовима из „Бебиног инфо-центра” пало на памет: од злоупотребе службеног положаја ради стицања материјалне користи до велеиздајничких активности у корист западних сила а против српског народа. Када све те оптужбе нису уродиле плодом или судским епилогом, досовска власт је крену-

Др Војислав Шешељ: Чуо сам се са Милошевићем телефоном и он ми је усмено пренео своју подршку кандидатури за председника Србије.

Његова подршка значајно мења однос снага на српској политичкој сцени у корист патриота. Очекујемо да се све патриотске политичке партије и појединци концентришу око једног кандидата, како би се досманлијски кандидат потукао до ногу... Председнички избори ће бити директан обрачун између мене и Мирољуба Лабуса; између кандидата происточне, националне и патриотске опције и кандидата прозападне дужничко-робовласничке и издајничке опције

Др Војислав Шешељ, Крагујевац: Предизборна кампања српске радикалне странке у пуном је јеку, мада се то не би могло закључити по режимским, досманлијским медијима у којима се наставља медијска блокада која показује колики је страх Ђинђићевог режима од потпуног изборног фијаска његовог личног кандидата Мирољуба Лабуса...

...Коштуница је главни кривац, јер да није било њега не би дошли на власт Владан Батић, Душан Михајловић, Жарко Кораћ, Горан Свилановић, Ненад Чанак, Јожеф Каса, Миодраг Исаков... Коштуница обећава конфронтацију са ДОС-ом, али смо видели како то изгледа. Млитаво, меко, неуверљиво... Он је све то показао на савезном нивоу...

Како изгледа досовска економска политика најбоље сте могли да осетите ви у Крагујевцу. У „Застави“ је 2000. године радило 30 000, а сада колико знам, нема више од шест до осам хиљада радника. И раније је било тешко, али је Влада Србије налазила начин да се ипак, с времена на време да нека финансијска инјекција „Застави“ да се наручи производња. „Застава“ је кренула добрим путем, а сада се очито уништава... Лабус обећава посао, плате и пензије, али ако их није остварио као потпредседник Савезне владе, бавећи се економијом, како то може да оствари као председник Републике, кад нема никаквих уставних надлежности у том погледу?!

ла са репресивним методама: хапсили су обезбеђење и одузимали им оружје за које су имали уредну документацију; приводили су страначке активисте и функционере на информативне разговоре, све који су на овај или онај начин били повезани са српским радикалима су малтретирани, неки су банкротирали, неки остали без посла а неки су морали да напусте поднебље како би заштитили себе и своју породицу.

Парламент је постајао попрштте судара досманлијске власти и српских радикала који се врло често решавао избацивањем радикала на рукама обезбеђења. Врло често би ситуација попримила драматичне оквире. Примера ради, ево како је доктор Шешељ представио природу досманлијског режима на конференцији за новинаре 18. јуна 2001. године: Даме и господо, досовској парламентарној већини је све неподношљивија Народна скупштина Републике Србије. ДОС-у смета опозиција зато што опозиција раскринкава његове намере и скупштину његових законских пројеката. У опозицији највише му смета Српска радикална странка. Српски радикали се темељито припремају за све седни-

це Народне скупштине, проучавају све законске пројекте, припремају амандмане и спремају се за учешће у расправи. Српски радикали се не дају уплашити досовском самовољом, не подлежу досовским претњама и ДОС примењује све безобзирније репресивне мере према народним посланицима Српске радикалне странке.

Данас је достигнут врхунац у тим репресивним мерама, јер је тиранијом досовске већине изгласана одлука да се народни посланик Стево Кесејић избаци из Народне скупштине. Претходно му је противзаконито, противуствано, противпословнички одузета реч.

Ја ћу вас подсетити, на основу службеног стенограма, шта је рекао Степа Кесејић и због чега му је одузета реч. Степа Кесејић је рекао: „Дакле, што се тиче Закона о екстрапрофиту и екстраимовини, морамо да кажемо да овај закон има много шупљина, пре свега ми смо убеђени да је овај закон амнестија за садашњу власт, јер као што сам изнео, а видите да има везе, да министри који седе у Влади су корумпирани до те мере да ће бити амнестирани само чињеницом...“ и ту упада председавајућа и каже да му одузима реч.

Да ли би ово могао да буде разлог за одузимање речи? Очигледно је да није. Никаквог разлога за одузимање речи није било осим стандардне досовске нетрпељивости. И када је та нетрпељивост већа онда се прљави послови поверавају управо овој потпредседници Народне скупштине.

Наравно, није кривица само њена, кривица је целе досовске већине. ДОС омаловажава Народну скупштину, ДОС ни данас није имао кворум, ако погледате службену документацију о људима који су гласали у сали је било мање од 110 посланика ДОС-а. Многе картице су биле убациване мада ти посланици нису били присутни, на пример картица Горана Весића. Компјутер је регистровао да је Горан Весић у сали и Горан Весић се у службеном документу води међу онима који нису гласали ни за ни против, али му је картица узета у обзир, јер је он један од тих без којих не би имали кворум. Наравно, увек се деси да неко из опозиције помогне ДОС, неко ко глуми опозицију, а убације и двоструке картице кад то треба. Ја сам један такав случај утврдио непосредно пред гласање.. Реч је о посланику Странке српског једин-

Зоран Ђинђић замолио Шредера да пошаље обећану помоћ Сто милиона марака или пада српска влада

Зајмом би се пребродила енергетска и саобраћајна криза

БЕРЛИН (Тајп) - Председник српске владе Зоран Ђинђић упutio је у петак „шпијунско“ писмо немачком канцелару Герхарду Шредеру с молбом да влада у Берлину хитно упuti Србији обећани кредит од 100 милиона марака, извештава недељник „Шпигел“ из Хамбурга у броју који ће се у овдешњак појавити на крајима.

Ђинђић је, према „Шпигелу“, упозорио Шредера да ће колапс његове владе моћи да буде избегнут само ако обећани зајам стигне у Београд пре краја августа.

„Овим зајмом треба да буду пребродена уска грла у домену енергетике и саобраћаја у Србији“, објављује „Шпигел“.

Ђинђић се претходно обратио немачком министру финансија Хансу Ајхелу, али без успеха, каже хамбуршки недељник. Није помогао ни интервенција Војфганга Клемента, председника владе најмногољудије и

најбогатије немачке покрајине Северна Рајна - Вестфалија, инти пак молба министра за

привредну сарадњу и развој, госпође Хајдемарк Вјечорек-Цоја. Ајхел је, каже „Шпигел“, остао непоколебљив, јер ње-

гови чиновници желе да поре сачекају исход септембарских преговора Југославије и Париског клуба кредитора о репрограмирању југословенског спољног дуга. То практично значи да би билатерално репрограмирање дуга било могуће тек крајем октобра, коментује „Шпигел“ и додаје Ђинђићев коментар на то: „До тада неће бити у чобру“.

**Бирокрације
бломирају
исцлажу**

„Шпигел“ на крају подсећа да је, ипак, редино после пада режима Слободана Милошевића, немачка влада обећала Ђинђићу „делокодушу помоћ“. Лиет при том цитира једну изјаву канцелара Шредера, који је свом српском колеги поручио: „Наравно да можете да рачунате на нас“.

Хамбуршки недељник, такође, подсећа на чињеницу да „Бирократе Европске уније“ тренутно бломирају исплату 128 милијарди долара помоћи Југославији, која је договорена на донаторској конференцији у Бриселу, крајем јуна.

Ексклузивно

Petar Panić otkriva kako je trebalo da svedočenjem potkrepi tajni snimak BND i pošalje Sešelja u Hag

Trebalo je da svedočim o KLANJU MUSLIMANA

ovom i n - tet -
vjuu Panić otkriva za koja je sve ubistva trebalo da optuži Sešelja.

poslanika DHSS u Skupštini Srbije da demantuje ono što sam ja rekao, da me napadne i kaže šta protiv mene. Ja novinarama nisam hteo da otkrijem identitet čoveka koji je bio veza sa Vesićem i Bebom, ali su to uradili oni.

• **Uradio je on sam?**

- On sam, sli pod strašnim pritiskom, morao je da izda jedno saopštenje koje je bilo dosta mlako i ne onakvo kakvo su njih dvojica zamislili.

• **Da li ste Vi u međuvremenu imali kontakte sa ljudima iz DB?**

- Ja nisam imao. Ali me je odmah pozvao Aca Stefanović i došao da razgovaramo. Bio je vidno uzbuđen. Rekao sam mu da ova situacija ne menja moj odnos prema njemu i da mi ostajemo drugo-člani bez obzira šta kažu Vesić i Beba.

• **Da li ste se gospodine Paniću ovih dana sreli sa Vojislavom Sešeljem?**

svedočim protiv Vojislava Sešelja o izvršenju nekih ratnih zločina. Posle mojih svedočenja i svedočenja još nekih ljudi Sešelji bi bio optužen i poslat u Hag.

• **Šta su tražili da svedočite?**

- Tražili su da kažem da je Vojislav Sešelji pred mojim očima i pred Acom Stefanovićem zaklao nekoliko muslimanskih zarobljenika. Kao dokaz za to Beba je dobio kasetu od nemačke obavestajne službe (BND) na kojoj se vidi tajni snimak Sešelja na ratištu i na kom se jasno vidi da Sešelji nije imao pojma da ga snimaju dok obilazi ratišta i razgovara sa srpskim oficirima u jednom džipu.

• **Trebalo je da kažete nešto vrlo konkretno?**

- Pošto se u jednom delu tog tajno snimljenog materijala vidimo i Aca Stefanović i ja, mi smo dobili nalog od Vladimira Popovića-Bebe da svedočimo da je tog dana posle razgovora sa oficirima

- Naravno da jesam jer sam morao da budem upoznat sa celom situacijom. Ja sada imam tu kasetu jer sam iskoristio priliku i tu kasetu ukrao od Ace Stefanovića, presnimio je, a potom je vratio. Snimak sam uinčio u nekoliko primeraka da bih se osigurao.

• **Šta se vidi na kaseti?**

- Kasetu traje desetak minuta i snimljena je nekom špijunskom kamerom. Sešelja snimaju iz neposredne blizine a on nema pojma o tome.

• **Otkud BND špijuni u vojnom džipu?**

- Taj nemački špijun je verovatno bio oficir ili vojak VJ koji je radio kao nemački obavestajac. On je sve to snimao očekujući da će Sešelji reći nešto za šta bi mogli da ga optuže.

• **Šta Sešelji govori na toj kaseti?**

stva iz Крушевца, оном малом доктору, нема потребе да му памтним име нити га се могу сетити у садашњем тренутку. То сам наочиглед свих демонстрирао како је убацио две картице.

„Досовска власт је у хаосу, она у тај хаос увлачи и Србију“

У наставку конференције за новинаре која је на најпластичнији могући начин осликала српски парламен и односе у њему, па тако и у Србији, доктор Шешељ каже: Досовска власт је у великом хаосу и она у тај хаос увлачи и Србију. Досовци су све нервознији, јер су се њихова обећања од шест милијарди долара показала празним, досова економска политика је крајње неуспешна, али главни досовски челници огрезли у криминалу, предмет су многих афера које се све више отварају.

Док не сазнамо дефинитивно шта је са нашим послаником Стевом Кесејићем, који је одвезен у Ургентни центар у тешком здравственом стању са притиском 195 са 120, иначе је тежак срчани болесник, оперисао срце, једном био у стању клиничке смрти, а овим дивљаштвом, бруталношћу коју је показала досовска власт његов је живот у опасности, ми данас нећемо присуствовати наставку скупштинског заседања, а да ли ћемо сутра доћи у Народну скупштину пре свега зависи од здравственог стања Стеве Кесејића.

Полиција се брутално обрачунавала са целом посланичком групом Српске радикалне странке и када је формално изгласана одлука да се један посланик одстрани, они нису могли да одстрањују остале посланике. Ми смо полицији пружали само пасиван отпор у својим клупама, они нису смели из наших клупа да нас избацују." Даље је др Шешељ описивао бруталност полиције која је избацивала посланике, премда је то било видљиво и за оне који су пратили пренос скупштинског заседања. Коначно, на самом крају је рекао: ...Знате, одстрањивање народног посланика је мера која би смела да се изриче само у најтежим ситуацијама и она би морала да се изврши на деликатнији начин, неупоредиво деликатнији. Ако то није могуће учинити, а да се не повреде права народних посланика који нису одстрањени са седнице не може се онда прелазити преко тих народних посланика.

Не може полиција, да би дошла до једног народног посланика, да гази све остале посланике. Данас се управо то десило. Данас су прво покушали преко нас, да нас газе, када смо се ми мало усправили, онда су нас износили. Ломили су

чак и клупе извлачећи нас из тих клупа. Полумили су клупу испред Томислава Николића, то сте могли да видите, док су га извлачили. Толика је бруталност била примењена. То је било једно стандардно правило, ако се посланик одстрани са седнице па неће да изађе, онда се проглашава пауза, па кад крене следећа

ЕКСКЛУЗИВНО Iz tajne studije MUP-a o organizovanom kriminalu:

SRPSKA „NOVA MAFIJA“

118 klanova
541 vojnik

SMRTI

Beograd	KLANOVA 13
Sabac	10
Požarevac	9
Niš, Kraljevo i Smederevo po 6	
Novi Sad i Subotica	po 1

седница, онда је тај посланик онемогућен да уђе у скупштинску салу, а не ово што они раде.

Прво, тако сувише озбиљна мера одстрањивања из Народне скупштине би смела само изузетно да се примењује, а они су је већ више пута применили против српских радикала потпуно противзаконито. Да ли се сећате, и у мом случају је прекршен Пословник, јер се та мера може изрећи само на предлог председника Народне скупштине, а мени је изречена спонтано иницијативом из досовских редова. Чак ни услови које предвиђа Пословник нису испуњени за изрица-

ње такве мере. То је значи знак нервозе досовске власти њене бескрупулозности и њене нетрпељивости према Српској радикалној странци.

Кивни су на нас јер не могу да нам пронађу ниједну криминалну аферу и онда као мува без главе покушавају на све могуће начине да се свете, да малтретирају, да угрожавају."

Раскринкани ДОС

Да. Свакако да је за понос то што су намере ДОС-а раскринкане до краја али није претерано за радост, јер нам је Србија на јако ниским грананама и не види се скори крај том полагањем умирању. То је оно што свакоко „се храни на дојкама мајчице Србије“ раздире јер млека има све мање, а мајчица Србија нам је у све горем стању.

Слике које гледамо стварају ужас од којег је тешко побећи. Народ је остао без осмеха, људи су у страху јер се боје да ускоро неће моћи да прехране своје породице. Све што је имало префикс националног убијено је, да ли је реч о банкама, фирмама, факултетима. Децу нам у латњим камповима уче сексуалним слободама; улицама параде држе хомосексуалци; Србију заплускује талас самоубиства и монструозних убистава...

Уколико се ускоро не дозвемо памети питање је шта ће од Србије остати. Само по себи се намеће разрешење неподношљиве ситуације. По први пут од петооктобарског пуча и суноврата свега што је некада био атрибут српске државности имамо легалну прилику да себи променимо пут којим идемо. Председнички избори ће коначно потврдити какву судбину себи желимо.

Сазрела је коначно идеја о томе да је Србији потребна чврста рука легалисте и националисте који ће знати да искористи до максимума потенцијал Србије и на велика врата је врати у Европу и свет. Наравно, овде осликавамо лик и дело др Војислава Шешеља, који је већ показао своје умеће у управи. И то онда када је то било готово немогуће - у периоду злочиначке агресије над Југославијом.

Када би сада све некако покушали да ставимо у пар реченица а да се не поновимо или евентуално уморимо од самог размишљања на једну једину тему коју нам живот свакодневно намеће а то је како успети преживети. Свело би се отприлике на ово: падом комунизма ДОС нас није увео у капитализам већ у класичну отимачину коју су они назвали „транзицијом“. С обзиром да је у нарави овога народа да прво добро удари главом у зид не би ли тако себе отрезнио и евен-

Слободан Милошевић: ...сматрам да за ове изборе треба подржати кандидатуру Војислава Шешеља као заједничког кандидата патриотски оријентисаних опозиционих партија и појединаца.

Сада је главни интерес народа и државе да се демонтира марионетска власт. Тај интерес мора бити старији од сваког појединачног интереса било које партије. А поготово мора бити старији од било чије сујете (колективне или индивидуалне - свеједно)

До победе,
Хаг, 10. августа 2002. године,

EKSKLUZIVNU Bivši predsednik SKJ iz Haga poslao poruku povodom izbora

Milošević: Sve patriote da podrže samo Šešelja

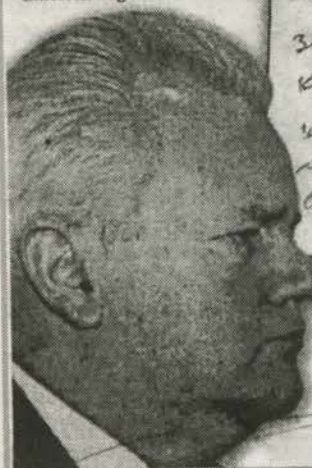
Embriion bloka treba da budu one tri partije koje su sačinjavale Vladu narodnog jedinstva do 2000. godine

BEOGRAD - Slobođan Milošević, bivši predsednik Jugoslavije, iz Haga je poslao „Poruku povodom izbora“, u kojoj svim patriotski orijentisanim opozicionim partijama i pojedincima predlaže da podrže kandidaturu Voјislava Šešelja za predsednika Srbije.

Miloševićevu poruku, rukom pisanu na tri stranice, Nacional ekskluzivno objavljuje u celini.

Poruka povodom izbora
Povodom predstojećih izbora u Srbiji smatram da čitav opozicioni blok treba da na tim izborima nastupa zajedno - sa zajedničkim kandidatom.

Embriion tog bloka treba da

Srbija je bila na revolucionarnom poruzju u 1990-ima.
Še Šešelja, odnosno imkovi predstavnik koji je zaјednički omuze sve druge opozicione partije, što jest sve ova partije i pojedince koji su patriotski orijentisani i koji imaju najviši odnos prema političkoј vlasti u Srbiji.
U mom smislu smatram da za ove izbore treba podržati kandidaturu Voјislava Šešelja kao zaјedničkog kandidata patriotski orijentisanih opozicionih partija i pojedinaca.
Isticanjem više kandidata u ovom trenutku, pogotovo od strane najjačih opozicionih partija, došlo bi do podele glasova, što bi samo omogućilo mарионетском režimu da manipuliše izbornim rezultatima.

Faksimil pisma koje je iz Haga uputio Slobođan Milošević

budu one tri partije koje su sačinjavale Vladu narodnog jedinstva do 2000. godine i koje su za vreme rata u toj vladi i na sve druge načine branile zemlju. Za vreme bombardovanja, rukovodstva tih partija su se nalazila u Srbiji i bila na raspolaganju narodu i

stariji od svakog pojedinačnog interesa bilo koje partije. A pogotovo mora biti stariji od bilo čije suјete (kollektivne ili individualne - sveјedno).

Do победе,
Хаг, 10. августа 2002. године
S. Milošević

Јелена Докић: ...Знам да се 29. септембра решава судбина земље и народа и зато тај дан очекујем са нестрпљењем као дан када ћете бити изабрани за председника Републике.

Победићете већ у првом кругу, сигурна сам у то јер сте ви последња нада за српски народ.

Само тада када Ви, господине Шешел, будете председник Србије, имаћу где да се вратим.

Искрено Ваша, Јелена Докић

туално успевао да направи добар избор, верујемо и надамо се да ће председнички избори у Србији ипак донети Србији прекретницу. Немогуће је више опстати у условима када нам држава не гарантује више ништа, јер једноставно не постоји.

Глас за једини могући избор, за др Шешелја, глас је за чврсту али и сигурну руку под којом ће се пуно радити али и квалитетније живети; под којом ће се знати свачије место и под којом ће држава управо бити сервис свог народа; која неће донети мед и млеко, али неће пружати ни крв ни сузе. Под његовом палицом знаћемо бар шта је Србија и које је наше место у њој; која ће под своје скуте примити радне и

Surčinci obožavaju Dragoljuba Markovića i Ljubišu Buhu Čumeta

Opština, ali bez izbora
Mlađi Marković, potpredsednik MZ "Kornički" OŠ-a za Donji Surčin, kaže da žele da svoje mesto predaju u ruke Dragoljubu Markoviću i Ljubiši Buhu Čumetu. Oni su u surčinjskoj opštini najstariji i najpopularniji ljudi. Marković je rođen u Surčinu, a Buh u Čumetu. Oboje su bili učesnici u Drugom svetskom ratu. Marković je bio komandant, a Buh je bio vojnik. Oboje su bili vođe lokalne zajednice. Marković je bio predsednik opštine, a Buh je bio predsednik MZ "Kornički".

Opština, ali bez izbora
Mlađi Marković, potpredsednik MZ "Kornički" OŠ-a za Donji Surčin, kaže da žele da svoje mesto predaju u ruke Dragoljubu Markoviću i Ljubiši Buhu Čumetu. Oni su u surčinjskoj opštini najstariji i najpopularniji ljudi. Marković je rođen u Surčinu, a Buh u Čumetu. Oboje su bili učesnici u Drugom svetskom ratu. Marković je bio komandant, a Buh je bio vojnik. Oboje su bili vođe lokalne zajednice. Marković je bio predsednik opštine, a Buh je bio predsednik MZ "Kornički".

Opština, ali bez izbora
Mlađi Marković, potpredsednik MZ "Kornički" OŠ-a za Donji Surčin, kaže da žele da svoje mesto predaju u ruke Dragoljubu Markoviću i Ljubiši Buhu Čumetu. Oni su u surčinjskoj opštini najstariji i najpopularniji ljudi. Marković je rođen u Surčinu, a Buh u Čumetu. Oboje su bili učesnici u Drugom svetskom ratu. Marković je bio komandant, a Buh je bio vojnik. Oboje su bili vođe lokalne zajednice. Marković je bio predsednik opštine, a Buh je bio predsednik MZ "Kornički".

Opština, ali bez izbora
Mlađi Marković, potpredsednik MZ "Kornički" OŠ-a za Donji Surčin, kaže da žele da svoje mesto predaju u ruke Dragoljubu Markoviću i Ljubiši Buhu Čumetu. Oni su u surčinjskoj opštini najstariji i najpopularniji ljudi. Marković je rođen u Surčinu, a Buh u Čumetu. Oboje su bili učesnici u Drugom svetskom ratu. Marković je bio komandant, a Buh je bio vojnik. Oboje su bili vođe lokalne zajednice. Marković je bio predsednik opštine, a Buh je bio predsednik MZ "Kornički".

Opština, ali bez izbora
Mlađi Marković, potpredsednik MZ "Kornički" OŠ-a za Donji Surčin, kaže da žele da svoje mesto predaju u ruke Dragoljubu Markoviću i Ljubiši Buhu Čumetu. Oni su u surčinjskoj opštini najstariji i najpopularniji ljudi. Marković je rođen u Surčinu, a Buh u Čumetu. Oboje su bili učesnici u Drugom svetskom ratu. Marković je bio komandant, a Buh je bio vojnik. Oboje su bili vođe lokalne zajednice. Marković je bio predsednik opštine, a Buh je bio predsednik MZ "Kornički".

Opština, ali bez izbora
Mlađi Marković, potpredsednik MZ "Kornički" OŠ-a za Donji Surčin, kaže da žele da svoje mesto predaju u ruke Dragoljubu Markoviću i Ljubiši Buhu Čumetu. Oni su u surčinjskoj opštini najstariji i najpopularniji ljudi. Marković je rođen u Surčinu, a Buh u Čumetu. Oboje su bili učesnici u Drugom svetskom ratu. Marković je bio komandant, a Buh je bio vojnik. Oboje su bili vođe lokalne zajednice. Marković je bio predsednik opštine, a Buh je bio predsednik MZ "Kornički".

Opština, ali bez izbora
Mlađi Marković, potpredsednik MZ "Kornički" OŠ-a za Donji Surčin, kaže da žele da svoje mesto predaju u ruke Dragoljubu Markoviću i Ljubiši Buhu Čumetu. Oni su u surčinjskoj opštini najstariji i najpopularniji ljudi. Marković je rođen u Surčinu, a Buh u Čumetu. Oboje su bili učesnici u Drugom svetskom ratu. Marković je bio komandant, a Buh je bio vojnik. Oboje su bili vođe lokalne zajednice. Marković je bio predsednik opštine, a Buh je bio predsednik MZ "Kornički".

Opština, ali bez izbora
Mlađi Marković, potpredsednik MZ "Kornički" OŠ-a za Donji Surčin, kaže da žele da svoje mesto predaju u ruke Dragoljubu Markoviću i Ljubiši Buhu Čumetu. Oni su u surčinjskoj opštini najstariji i najpopularniji ljudi. Marković je rođen u Surčinu, a Buh u Čumetu. Oboje su bili učesnici u Drugom svetskom ratu. Marković je bio komandant, a Buh je bio vojnik. Oboje su bili vođe lokalne zajednice. Marković je bio predsednik opštine, a Buh je bio predsednik MZ "Kornički".

Opština, ali bez izbora
Mlađi Marković, potpredsednik MZ "Kornički" OŠ-a za Donji Surčin, kaže da žele da svoje mesto predaju u ruke Dragoljubu Markoviću i Ljubiši Buhu Čumetu. Oni su u surčinjskoj opštini najstariji i najpopularniji ljudi. Marković je rođen u Surčinu, a Buh u Čumetu. Oboje su bili učesnici u Drugom svetskom ratu. Marković je bio komandant, a Buh je bio vojnik. Oboje su bili vođe lokalne zajednice. Marković je bio predsednik opštine, a Buh je bio predsednik MZ "Kornički".

Opština, ali bez izbora
Mlađi Marković, potpredsednik MZ "Kornički" OŠ-a za Donji Surčin, kaže da žele da svoje mesto predaju u ruke Dragoljubu Markoviću i Ljubiši Buhu Čumetu. Oni su u surčinjskoj opštini najstariji i najpopularniji ljudi. Marković je rođen u Surčinu, a Buh u Čumetu. Oboje su bili učesnici u Drugom svetskom ratu. Marković je bio komandant, a Buh je bio vojnik. Oboje su bili vođe lokalne zajednice. Marković je bio predsednik opštine, a Buh je bio predsednik MZ "Kornički".

Opština, ali bez izbora
Mlađi Marković, potpredsednik MZ "Kornički" OŠ-a za Donji Surčin, kaže da žele da svoje mesto predaju u ruke Dragoljubu Markoviću i Ljubiši Buhu Čumetu. Oni su u surčinjskoj opštini najstariji i najpopularniji ljudi. Marković je rođen u Surčinu, a Buh u Čumetu. Oboje su bili učesnici u Drugom svetskom ratu. Marković je bio komandant, a Buh je bio vojnik. Oboje su bili vođe lokalne zajednice. Marković je bio predsednik opštine, a Buh je bio predsednik MZ "Kornički".

Opština, ali bez izbora
Mlađi Marković, potpredsednik MZ "Kornički" OŠ-a za Donji Surčin, kaže da žele da svoje mesto predaju u ruke Dragoljubu Markoviću i Ljubiši Buhu Čumetu. Oni su u surčinjskoj opštini najstariji i najpopularniji ljudi. Marković je rođen u Surčinu, a Buh u Čumetu. Oboje su bili učesnici u Drugom svetskom ratu. Marković je bio komandant, a Buh je bio vojnik. Oboje su bili vođe lokalne zajednice. Marković je bio predsednik opštine, a Buh je bio predsednik MZ "Kornički".

Opština, ali bez izbora
Mlađi Marković, potpredsednik MZ "Kornički" OŠ-a za Donji Surčin, kaže da žele da svoje mesto predaju u ruke Dragoljubu Markoviću i Ljubiši Buhu Čumetu. Oni su u surčinjskoj opštini najstariji i najpopularniji ljudi. Marković je rođen u Surčinu, a Buh u Čumetu. Oboje su bili učesnici u Drugom svetskom ratu. Marković je bio komandant, a Buh je bio vojnik. Oboje su bili vođe lokalne zajednice. Marković je bio predsednik opštine, a Buh je bio predsednik MZ "Kornički".

Opština, ali bez izbora
Mlađi Marković, potpredsednik MZ "Kornički" OŠ-a za Donji Surčin, kaže da žele da svoje mesto predaju u ruke Dragoljubu Markoviću i Ljubiši Buhu Čumetu. Oni su u surčinjskoj opštini najstariji i najpopularniji ljudi. Marković je rođen u Surčinu, a Buh u Čumetu. Oboje su bili učesnici u Drugom svetskom ratu. Marković je bio komandant, a Buh je bio vojnik. Oboje su bili vođe lokalne zajednice. Marković je bio predsednik opštine, a Buh je bio predsednik MZ "Kornički".

Opština, ali bez izbora
Mlađi Marković, potpredsednik MZ "Kornički" OŠ-a za Donji Surčin, kaže da žele da svoje mesto predaju u ruke Dragoljubu Markoviću i Ljubiši Buhu Čumetu. Oni su u surčinjskoj opštini najstariji i najpopularniji ljudi. Marković je rođen u Surčinu, a Buh u Čumetu. Oboje su bili učesnici u Drugom svetskom ratu. Marković je bio komandant, a Buh je bio vojnik. Oboje su bili vođe lokalne zajednice. Marković je bio predsednik opštine, a Buh je bio predsednik MZ "Kornički".

Opština, ali bez izbora
Mlađi Marković, potpredsednik MZ "Kornički" OŠ-a za Donji Surčin, kaže da žele da svoje mesto predaju u ruke Dragoljubu Markoviću i Ljubiši Buhu Čumetu. Oni su u surčinjskoj opštini najstariji i najpopularniji ljudi. Marković je rođen u Surčinu, a Buh u Čumetu. Oboje su bili učesnici u Drugom svetskom ratu. Marković je bio komandant, a Buh je bio vojnik. Oboje su bili vođe lokalne zajednice. Marković je bio predsednik opštine, a Buh je bio predsednik MZ "Kornički".

Opština, ali bez izbora
Mlađi Marković, potpredsednik MZ "Kornički" OŠ-a za Donji Surčin, kaže da žele da svoje mesto predaju u ruke Dragoljubu Markoviću i Ljubiši Buhu Čumetu. Oni su u surčinjskoj opštini najstariji i najpopularniji ljudi. Marković je rođen u Surčinu, a Buh u Čumetu. Oboje su bili učesnici u Drugom svetskom ratu. Marković je bio komandant, a Buh je bio vojnik. Oboje su bili vođe lokalne zajednice. Marković je bio predsednik opštine, a Buh je bio predsednik MZ "Kornički".

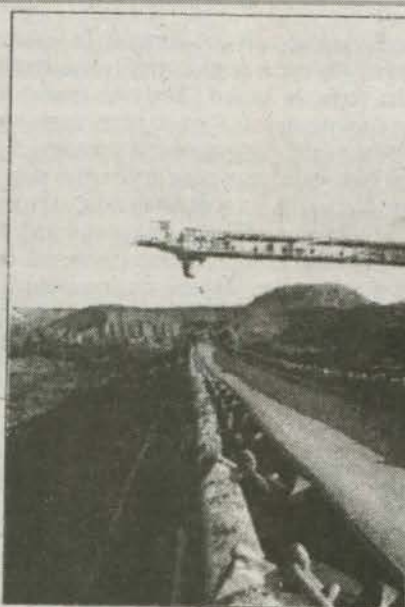
U štrajku 16.000 rudara „Kolubare“

Đinđić: Štrajk je politički, Vlada neće pristati na ucene. Od sinoć u štrajku i rudari još devet ugljenokopa u Srbiji
strane 3. i 7.

СТАНКО ЦАНЕ СУБОТИЋ

БЕОГРАД - Aktivisti „Otpora“ delili letke da podsete vlast na redizborna obećanja
FOTO: M. CVETKOVIĆ

ЛЕЛЕК

Период досманлијске (без)власиби биће ујамћен по ошмачини, незајамћеном харачу, незајослености, криминалу, глади и, коначно, незнању.

Данас у Србији (осим власиодржаца) нема ниједног човека који се на првом месту осећа сигурним, па онда све остало. Само још чиница нејосиојања државе која би требало да иштининијересе сваког појединца, гарантује и иштининија сваког „грађанина“, довољна је да бирачко ишло „фекално обрађеном мошком“ пошера са власиби досманлије.

У неким моменшима прошлоти убишво суверена се подразумевао уколико би он заборавио да је „ошца нације“ и да одговара (буквално) главом за сваког свог поданика; у савременој полишчкој ишторији избори би требало да буду средшво уклањања недосиојних власиби и ушрава. Такозвана демокрашска ошција (иначе добро подгојена под комунишима) пошисујући „Договор са Србијом“ првог септембра 2000. године обећала је расисивање избора на свим нивоима после свргавања Милошевића.

Уместо избора добили смо дикшатуру лшиноамеричког ишца; кредитне и дугове; незајосленост и криминал; незнање и очај. Ушталом, само поглед на црне хронике прави јасну слику Србије која је своју ведрину заменила лелеком.

Е, сада је прави час да ушшамо све оне који су гласали „промене“? Жившће ли боље?

Када смо већ код живота, (а једино је он битан) ваља се одредити према самом појму и пронаћи одговор на питање: шта то беше живот? Тек тада имамо право да учествујемо у јединој расправи која се ових дана води на сваком месту у Србији а која покушава да одгнетне у ком је стању био мозак бирачког тела када је указано поверење екипи периферног типа која је своју политичку маргину дојила утопистичким причама о бољем животу „негде тамо на Западу“, и критизерством комунистичког режима од којег је ова скупина знатно унапредила свој свакодневни живот.

Сам повратак у време пред септембарске изборе буди помешане емоције од револта до беса, поготову због тога што су протекле две и по године показале да су се (нажалост) обистиниле црне слутње и да се заиста све променило али **НАГОРЕ!**

Или да користимо познати (бар београдској публици) стил Жике Обретковића **СВЕ ЈЕ ИСТО, САМО ЊЕГА НЕМА!**

„Договор са Србијом“, показало се, био је обична али врло опасна превара. Да не би много импровизовали да се подсетимо шта је он подразумевао:

„Ми смо дужни да испунимо наша обећања, а грађани да нас смене ако тако не буде“.

Дајем реч!

Војислав Коштуница актуелни председник Југославије, тада последњи у низу потписника Договора са Србијом, тог 1. септембра 2000. године заклео се (и остао жив) на следеће: „... неће бити реваншизма, освете ни ликована над онима који су другачије гласали...нови избори слободни и поштени, расписаће се најдаље за годину и по дана...“

Дајем реч да власт неће доносити привилегије и да ће бити смењива.

Дајем реч да ћу се у складу са Божијим и људским законима, потрудити да боље променим нашу државу, и да нећу допустити да мене власт промени.“

Поставља се питање ко је коме прећутао намере у том досовом каравану који је Србију само престројио на слепи

ПОРОБЉЕНИХ

IZADI NA CRTU!

tvrd = izraz koji ispoljebljava prečuvajeno mišao populacija da označi situaciju kada zaista treba pokazati hrabrost i odlučnost. Drugi stepen poređenja glasi: "tvrd, brate!". Zanimljivo je da je i treći stepen poređenja: "tvrd, brate!", ali postoji razlika u intonaciji koja neprirodna lako može da promakne.

U širokoj upotrebi je takođe i izraz: "idemo tvrd", originalno nastao iz potrebe da se što kraće, a što tačnije opiše način rešavanja važnog sportskog meča, ali je vremenom počeo da označava beskompromisan stav u rešavanju svake situacije koja presudno odlučuje o životno važnom pitanju.

24. SEPTEMBRA IDEMO TVRDO!

VREME JE!

СЛОЖНО!

СРБИЈА ЈЕ НАША ЗЕМЉА.

TCC
РАТАНСКИ АБЕЗ СРБИЈИ

колосек. Или можда прецизније треба поставити следеће питање: да ли је уопште било прећуткивања или је постојао договор од самог почетка.

Сам след догађаја наводи нас да закључимо ово последње, јер познато је следеће: Коштуница је као политички маргиналац а као носилац изборне листе ДОС срушио Милошевића и постао државник број један у свету и то све за један дан.

Признајете да ствара сумњу а поготову ако познајемо дуго скривану истину да је једна од највећих заблуда нација да су у прилици да бирају.

Уосталом, све анализе су сада мало битне у односу на оне које покушавају да објасне зашто су у демократској Србији благословени и срећни само преминули; зашто се у новој Србији неподношљиво тешко живи. При том никако да се било ко од врских аналитичара досети одговора који би било кога задовољио. Народ је оболео од очаја, бар онај део који нема ректални приступ власти; све чешће слушамо о монструозним злочинима у којима страдају целе породице. У Србији бива оно што никада бивало није, нема више правила, скрупула, полако умире нада а богами полако и нестаје страх, јер скоро да не постоји било шта што може да се изгуби.

Управо сада долазимо до врло занимљивог места где престаје разум а почиње борба за голи опстанак...

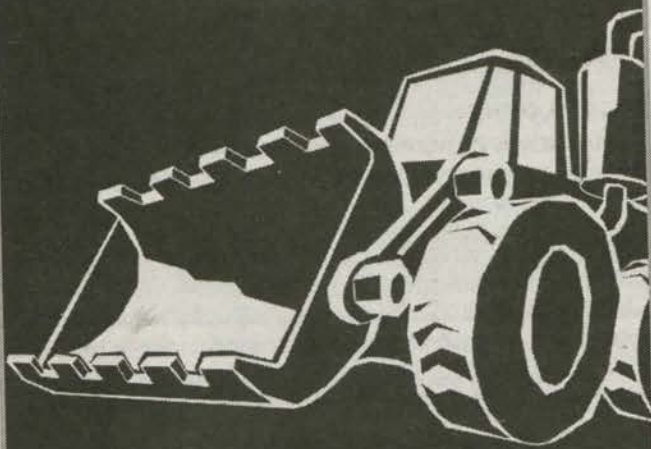
Историја се поновила, јер су актери исти

Сви страхови „Већа старца“ углавном окупљених око и у факултетима Београдског универзитета обистинили су се: деца револуције и некадашњих високих комунистичких функционера су показали да крв није вода и у свом лудилу, па тако и суровости надмашила своје очеве и друге претке. Овај пут су директно одговорни за монструозан злочин из страсти према задовољењу сопствених потреба материјалне природе, монетама западних демократија, за убиство нације.

Просечан Србин више не може да зна докле сеже његова Србија; просечан Србин више не може да оствари свој просечан доходак, да нахрани своју просечну породицу; да лечи своје просечно тело (дух сада остављамо по страни), да се окупа бар просечно једанпут недељно и да не идемо даље. Углавном просечан Србин је изгубио свој просек, и сада је

SAMO VAS GLEDAMO

U našoj Srbiji ima 5.675 registrovanih bagera i više miliona potencijalnih bagerista. Svaki od njih spreman je da odbrani narodnu voľju, ako to zatreba. Posle 12 godina čekanja, strpljenje nam je na izmaku.

Pazite šta radite!
NAROD JE OTPOR!

спреман на све, потпуно ослобођен било каквих страхова. Ту репресија нема ефеката јер просечан Србин нема више шта да изгуби. Тако без обзира на то што главни менаџер у Србији, Ђинђић, прави своју личну преторију од припадника органа реда и мира од изгладнелог народа не сачува га ни Бог. А нешто га људи врло често помињу у својим клетвама.

Како и зашто је тако брзо дошло до оваквог обрта ствари од револуционарне еуфорије до гађења можда би могло да послужи као илустрација следеће изјаве актера петооктобарског пуча прошле године, дакле годину дана после:

Слободан Милошевић: Сматрао сам себе дужним да упозорим на последице активности које подржавају и финансирају владе НАТО-а. Грађани могу, а и не морају да ми верују.

Моја је жеља да се у моја упозорења не увере касно, када не могу да се исправе... Они не нападају Србију због Милошевића, већ Милошевића због Србије. Моја је савест у том погледу потпуно мирна, али не би била мирна ако свом народу не бих рекао шта мислим о његовој судбини, ако би му ту судбину наметнуо неко други. Та заблуда да (народ) бира сам оно што за њега бира неко други, најопаснија је и главни разлог за одлуку да се јавно обратим (обраћање нацији, 6. октобар 2000. године)

Велимир Илић: Да сам знао петог октобра да ћу заједно са својим храбрим Чачанима и осталим грађанима Србије, ризикујући свој и њихов живот, довести на власт Душана Михајловића и Зорана Ђинђића никада не бих рушио Милошевића...

Мислим да је премијер Зоран Ђинђић злоупотребио поверење грађана и поготово нас из ДОС и преузео власт, а затим довео мафију на власт и сигуран сам, мислим да је Ђинђић највеће зло Србије и да што пре мора отићи.

Војислав Коштуница: Постоје озбиљне несугласице унутар ДОС, али упркос томе, могу да наставим рад са српским премијером Зораном Ђинђићем.

Зоран Ђинђић: Ми смо наменска коалиција, створена да смени стари режим и постави темеље новог друштва. Кад тај посао у основним цртама обавимо, свако ће ићи својим путем, али ћемо остати колеге и пријатељи, јер нас везују искуства у тешким временима.

Промотери „демократије“ годину дана после могли су да изразе само своје жаљење:

Богдан Тирнанић: Једино сам очекивао пети октобар, и то се догодило. Невоља са ДОС-ом и његовим лидерима је што они мисле да је њихова улога почела тамо где је запрво и завршена. А то је био пети октобар.

Душан Ковачевић, драмски писац, иначе члан Г17: Многи људи који су данас на политичкој сцени Србије нису много бољи од Милошевића...они су заправо преобраћени КГБ и дугогодишњи политбиро (11. јануар 2001. године, НИН)

Све у свему када би се подвлачила црта закључак би био да се чуваној Шестој седници још крај не види.

Колико ће нас то још коштати, мислимо да нико не може прецизно да каже али једно је сигурно да је за све нас цена превисока и да нисмо спремни у ропству да је плаћамо.

То би требало имати на памети 29. септембра, када се буде гласао председник Србије – личност која ће распродати (Лабус) или ослободити Србију (др Војислав Шешељ).

Уколико се гласа др Шешељ једно је сигурно доћи ће гласе ДОС-у па тако и овој агонији расписивањем избора и распуштањем фарсе од Народне скупштине. Бар за почетак, што је довољно. Стога подвучи црту и гласај према коначном збиру:

за поносну и јаку Србију
за безбедан, сигуран и достојанствен живот
за др Шешеља.

ВЕЋИНА ЧИТА, НИКО ПАМЕТАН НЕ ВЕРУЈЕ

Колико агенција за истраживање јавног мишљења, толико истина. Србија је сваки пут пред изборе у стању шока од којекаквих опречних прогноза. Врло често, по принципу „колико пара толико и музике” у овој лудој трци разних „квалификованих” истраживања побеђује ко понуди више. Да ли се овај пут ситуација променила ....За неке, свакако јесте!

АНКЕТА

БЕОГРАД - Војислав Коштунца, председнички кандидат Демократске странке Србије, у тарту изборне кампање има велику предност над противкандидатима, показују резултати анкете коју је спровео истраживачки тим Национала.

Већина од 855 испитаника из Београда, Новог Сада, Ниша и Чаčka, на предстојећим изборима за председника Србије гласаће за актуелног председника Југославије. Према овим анкетним резултатима, издвајају се још само два озбиљна кандидата - Милош Јабус и Војислав Шешељ.

Како 22,4 одсто анкетираних грађана тврди да не изаћи на бирачка места 29. септембра, а 9 одсто е још није одлучило коме да повери свој глас.

LISTIĆ Anketa истраживачког тима Национала показује да постоје само три озбиљна кандидата Коштунца је апсолутни фаворит, могућ и масовни неизлазак на други круг избора

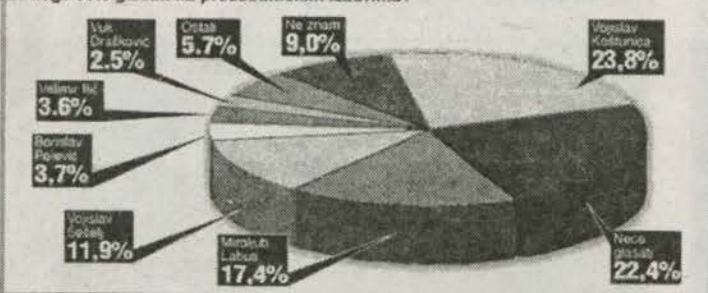
Borislav Pelević, Velimir Ilić i Vuk Drašković освојиле од 2,5 до 3,7 одсто гласова, а сви остали званични или потенцијални кандидати (Mićunović, Ivković, Žvojnović, ...), по анкети Национала, нису добили ни два одсто гласова.

Lider DSS Војислав Коштунца неће имати проблема ни у могућем другом изборном кругу. Његова предност ће и у таквој ситуацији износити од 8 до 10 процената. Iако би, међутим, могли да се суочио са недovolјним бројем изашлих гласача. Само у случају директног суочавања Коштунца и Јабуса, према нашим подацима, извесно је да ће изаћи више од неопходних 50 одсто гласача, док се у другим комбинацијама међе очекивати велика апстиненција.

За кога ћете гласати у eventualном другом кругу?

За кога ћете гласати на председничким изборима?

Истражити јавно мишљење по било ком питању а притом пледирати апсолутним вредностима равно је пубертетском „лудилу”.

Дакле, свима па и тоталним лаицима је јасно да се свако истраживање креће више-мање у простору претпоставки и нагађања. Прогнозе су већ озбиљна ствар за постојеће тржиште у којем има стручних, квалификованих кадрова али недостаје зрелости у друштву (да будемо до краја искрени), тако се данас (и вероватно сутра) у Србији новцем може скоро све купити. Ту престаје струка а почиње чиста трговина балканског типа. Што у преводу значи „кол’ко кошта да сам први?”

Тако се на време схватило да основати агенцију за истраживање јавног мишљења значи у перспективи бити врло богат човек. Е, тако је све кренуло пре отприлике неких осам до десет година, када су почеле да „луцају” државне институције, када је велики број високообразованог кадра једва кршило крај са крајем. Купити такве стручњаке за неколико стотина марака у тако кризним временима било је смешно лако.

Касније, када се већ назирао, тамо негде ’97. године скоро крај Милошевићевог режима, агенције су почеле да се окрећу такозваној демократској опозицији. Опозиционо наклонене медије типа „НИН-а” и „Времена” пуниле су стра-

Директор Стратеџик маркетинга Срђан Богосављевић: Нико живи у овој земљи не зна колико је 100 одсто бирачког тела. Не знамо ни шта је Србија. По Уставу, по коме се обављају ови избори, то је Србија са Косовом. По Резолуцији 1244, Косово је саставни део Југославије, а ово нису југословенски него српски избори. Ако се право гласа да само Србима са Косова, не и Албанцима, онда се поставља питање зашто се не омогући гласање и Србима из Босне. (Недељни телеграф, 28. август 2002. године).

Срђан Богосављевић, директор Агенције Стратедик маркетинг: На жалост, у тим негативним кампањама све чешће се користе и агенције за истраживање јавног мњења. Сваки час нас оптужују да навијамо за неког. Морам да признам да то није радио ни Милошевић. Или је бар радио супротије, преко маргиналаца... Сада нас политичке партије на власти, у тренутку када су слабије, нападају, када су јаке користе наше податке!

Наслеђено стање је толико катастрофално да је потребно уложити огромни труд, а ништа се неће видети. И влада зна да велики део њихових напора није примећен, зато желе да се истакну и похвале. Плус очекивања грађана су страшно велика. И ту је највећа грешка људи са власти што потхрањују наду да ћемо сутра бити Швајцарска. Сви су хтели да се покажу, да обећају нешто. (Недељни телеграф, 28. август 2002. године).

нице и странице стручних анализа на тему „трулог комунистичког друштва“ и свега што код лидера такозване опозиције доноси понеки поен. Ипак је требало заузети место у новој власти.

Уочи избора 2000. године стално смо имали прилику да слушамо о томе како су нас покрали, како нам је животни стандард раван албанском, како је друштво криминализовано и како је живот овде изгубио смисао. Само по себи се нудило решење да је потребан неко тотално нов ко „ће нас извести из луднице“. Тако је уз организацију, финансијску и сваку другу помоћ Запада, логицику домаћих невладиних организација Коштуница био тај неко потпуно нов ко је „извукао Србе из луднице“ (и полако али сигурно одвео у кланицу).

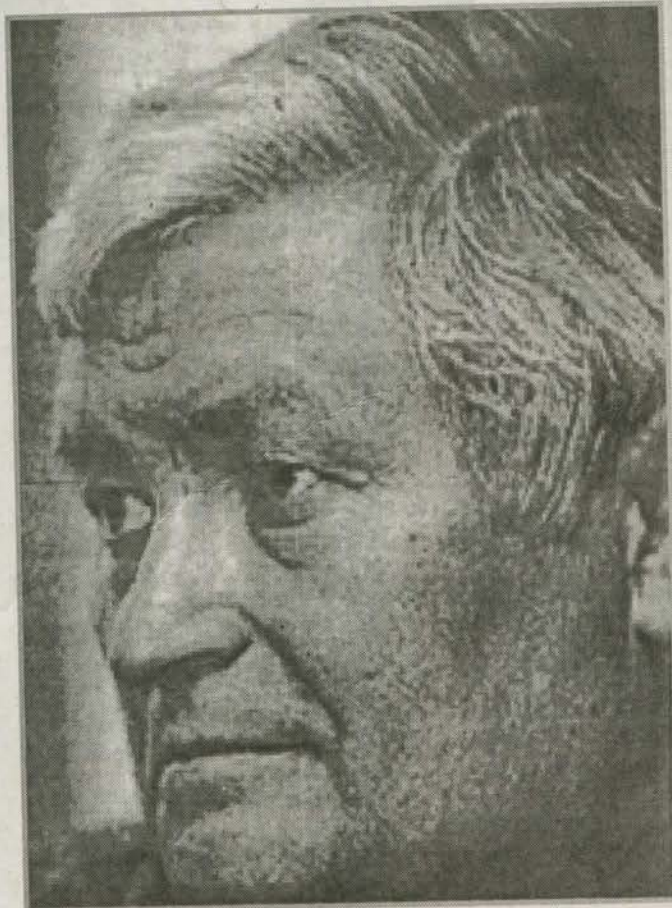
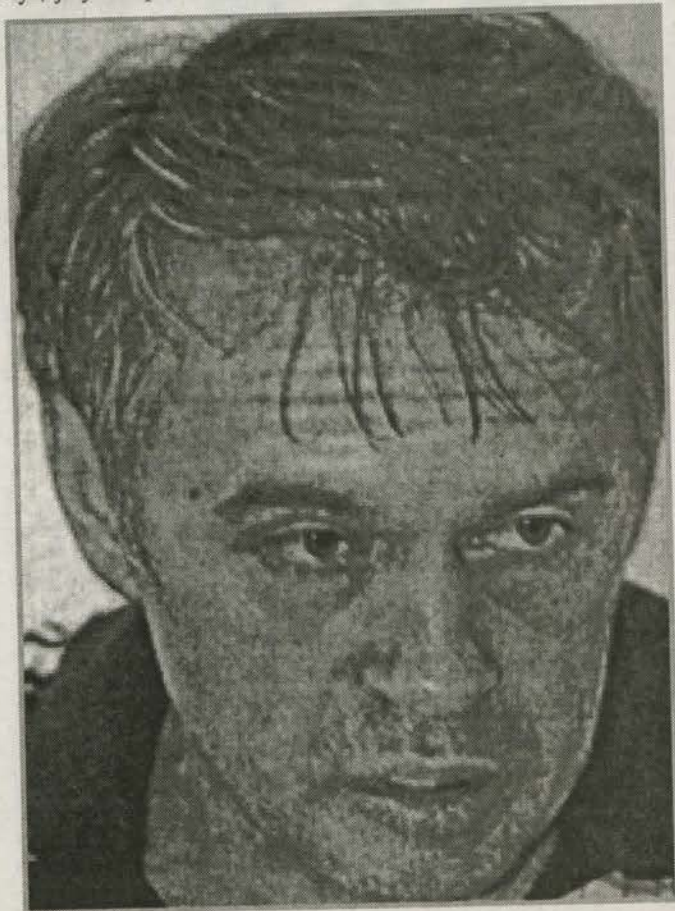
Остало је позната српска басна о петооктобарској револуцији у ствари класичном пучу.

Међутим, ето нас опет пред изборима за председника Србије врло важним и могуће је прекретним за живот и опстанак државе. Ситуација се у многоме изменила...

Србија ДОС-у више не верује!

Демократска опозиција Србије, која је носилац целокупне власти у Србији, изборе је добила тако што је на почетку обећала шест милијарди долара као награду за свргавање Милошевића. Можда је неко у ДОС-у те паре и добио али их Срби оком видели нису. Онда су се низала све бизарнија обећања која никад нису реализована. Што је још горе, односно циничније ДОС иза себе има море отпуштених радника, повећану стопу криминала, ликвидирани националне банке и предузећа (уништено је све што је имало префикс националног), недефинисану државну територију, тотални раскол у коалицији, прегршт афе-

ра које су свака на свој начин (бар по презентацији) биле мини државни или војни удар, фарсу од скупштина непостојање институција система...

Дакле, ДОС је у специфично незавидном положају: много су обећавали, ништа нису остварили. Народски речено слагали су своје гласаче!

Ето, прилике за испостављање рачуна на изборима за председника Србије.

Да ће бити занимљиво види се и по анализама рејтинга председничких кандидата скоро свих агенција за истраживање јавног мњења. Све се своди на следеће: после избора хаос као и пре и у току. Србија овај пут неће знати шта чини 100 одсто гласача, нема јединственог бирачког списка, недефинисан је део територије на којем се гласа као и ко ће све имати право гласа. Дакле, све мирише на изборне махинације!

Даље, или на првом месту, видљива је препорука да се прави атмосфера избора између Лабуса и Коштунице и то чак много пре него што се Коштуница кандидовао за председника. Међутим, све агенције кандидата Српске радикалне странке стављају на „јак треће место“ уз могућа изненађења! Е, ту су се опасно замериле властодршцима!

Па се у штампи могу наћи изјаве следећег типа: Срђан Богосављевић, директор Агенције Стратеџик маркетинг-Нажалост, у тим негативним кампањама све чешиће се користе и агенције за истраживање јавног мњења. Сваки час нас оптужују да навијамо за неког. Морам да признам да то није радио ни Милошевић. Или је бар радио суптилније, преко маргиналаца... Сада нас политичке партије на власти, у тренутку када су слабије, нападају, када су јаке користе наше податке!

Наслеђено стање је толико катастрофално да је потребно уложити огромни труд, а ништа се неће видети. И влада зна да велики део њихових напора није примећен, зато желе да се истакну и похвале. Плус очекивања грађана су страшно велика. И ту је највећа грешка људи са власти – што потхрањују наду да ћемо сутра бити Швајцарска. Сви су хтели да се покажу, да обећају нешто (Недељни телеграф, 28. август 2002. године).

Вероватни епилог

С обзиром да је свака „зверка оставила свој траг“ врло вероватни епилог ове шизофрени ситуације, која мора у једном моменту да доживи своју експлозију јесте свакако други круг у којем ће Србија референдумски одлучивати о сопственом опстанку између Шешеља и Лабуса.

Сам улазак у други круг председничких избора за доктора Шешеља био би врло логичан и очекивана за ДОС би то био пораз. Тада би ДОС био дотучен до ногу! С обзиром да је ово врло вероватно одатле паника у ДОС-у који се спрема за нечувену крађу. Ово, не тако отворено најављује директор Стратеџик маркетинга Срђан Богосављевић: Нико живи у овој земљи не зна колико је 100 одсто бирачког тела. Не знамо ни шта је Србија. По Уставу по коме се обављају ови избори, то је Србија са Косовом. По Резолуцији 1244, Косово је саставни део Југославије, а ово нису југословенски него српски избори. Ако се право гласа да само Србима са Косова, не и Албанцима, онда се поставља питање зашто се не омогући гласање и Србима из Босне. (Недељни телеграф, 28. август 2002. године).

Већ се најављује да ће Албанци гласати (њих милион, отприлике толико треба) за досовског кандидата. Прво, међународна управа Косова и Метохије је рекла (баш чуди) да ће бирачка места бити отворена за све који желе да учествују у српским председничким изборима. Што директно значи следеће: Албанци ће се одрећи сопствене државе гласајући кандидата за председника српске државе?! Друго, у периоду Лабусове предизборне посете Бујановцу, Прешеви и Врању Риза Халими говори како ће Албанци овај пут свој глас дати Лабусу.

Молим вас, ко је овде угасио светло?! Па да ли ико више може да помисли да оваква бизарна најаву подметачине и крађе може да прође. Знајући перформансе др Шешеља ова неправда ће се до Бога чути!

На крају, нешто слично смо имали прилику да видимо у Француској када је Лепен упао у други круг председничких избора. Како год било овај век припада десници, то нико не може да спречи може евентуално да пролонгира. Али, шта је за историју пар година пре или касније!

И коначно чињеница непостојања јединственог бирачког списка је први озбиљан, конкретан сигнал најаве изборних манипулација! Наравно, овде не говоримо о најгорим могућим условима медијске презентације кандидата у последњих дванаест година. Рецимо, гледајући државну телевизију Српска радикална странка као и да не постоји а да не причамо о кампањи која је већ у јеку.

Уосталом, на самом крају изигравање истине коштало је бивши режим тако ће (све су прилике) и овај. Нико ко је имао намеру у модерном свету савремених комуникационих средстава да сакрије истину није успео. Увек је цензура мотивисала народна предања по систему „од уха до уха“. Тако видећемо ко је у праву и коме треба да се верује и то врло брзо – 29. септембра гласај за истину, за др Шешеља!

ПРИСЕТИ СЕ И ОДЛУЧИ!

Када бисмо били у прилици да нас др Шешељ послуша, саветовали бисмо му да препусти ДОС-у да му уради кампању као што је то власт радила до сада. Доктор Шешељ је већ препознатљив по оригиналном „поентирању” када је реч о злоупотреби службеног положаја и спрези криминала и власти. Од петог октобра до данас др Шешељ је имао пуне руке посла с обзиром да Србија није имала ниједног дана предаха од безбројних афера досоваца (за које би, узгред речено, у свим правним државама било одређено неколико доживотних робија) и криза власти, институција па тако и целе државе

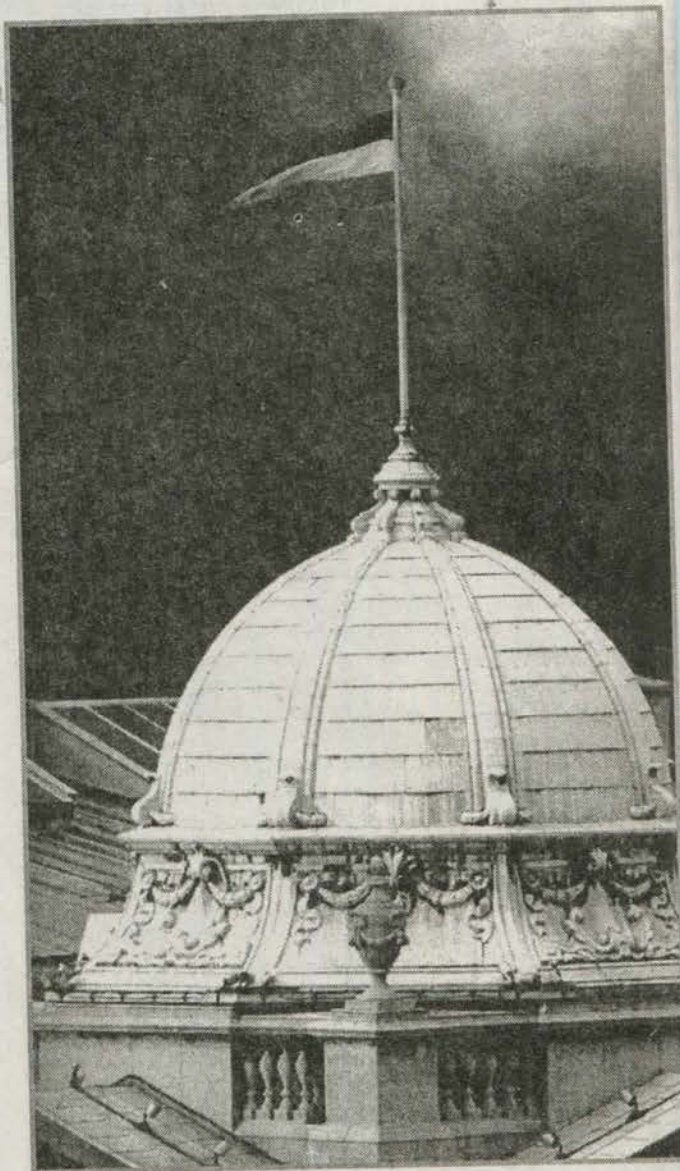
И сада ћемо да вас подсетимо шта су „они о себи и њима” рекли а ваља имати на памети пред 29. септембар...

Никола Сандуловић, у јавности познат по пријатељству са премијером за лист „Национал” (26. август 2002. године) осим што се обраћа др Шешељу са већ препознатљивим текстом ... потезања пиштоља итд итд, говори нешто много занимљивије: Са Зораном (Ђинђићем прим ред.), док је био градоначелник Београд упознао ме је покојни Бранко Васиљевић, а касније сам Зорана упознао са Миланом Божићем, бившим функционером Државне безбедности. Зоран је тражио од мене да будем шеф обезбеђења, јер је отерао Зеку Божовића. Рекао сам му да не носим ничији кишобран и торбу, али да могу да му понудим нешто много више, да му будем искрени пријатељ, само под једним условом: да буде од речи и поштен. Он ме је погледао у очи и пристао... Мој посао био је комуникација са људима, јер нико од садашњих квази-политичара то није знао. Познајући људе брзо смо се договорили о условима. Штрајк је прекинут, али је Мирко Марјановић изјавио како је Влада Србије решила ствар... Међутим, градска власт никад није испоштовала договор и тим људима нису исплатили новац, иако су ми обећали. Због Зорана сам се први и једини пут потукао са полицијом, кад су хтели да га пребију испред „Албаније”. Кад је смењен са места градоначелника, Бранко Васиљевић и ја смо га онако покуњеног извукли на споредна врата. Рекао сам му: Главу горе, једног дана нећ се вратити на велика врата, као премијер. Тако и би.

Разишли смо се после петог октобра. Једноставно, наше пријатељство је пукло. Са својом екипом од 800 правих патриота, војника и полицајаца ушли смо у Пети октобар надајући се бољем. Спасили смо полицију у станици Стари град, сачували их од линча у Савезној скупштини, хватали лопове који су укарли опрему РТС-а вредну 300 хиљада немачких марака; сачували Робну кућу Београд, а доживео сам да ме Зоран отгужи да сам лопов. Прво ми је замерио што сам са својим људима вратио „Генекс” Управном одбору и Микију Савићевићу. Вероватно су му напунили главу да сам „Генекс” хтео за себе.

Кад ми је рекао да моји момци краду слике и столице из Скупштине, то је био крај. Кад сам га питао зна ли с ким прича, одговорио је: Не знам ја шта ти радиш 24 сата!

Заборао је да сам уз њега био шест година малтене по 24. сата дневно. Једино што сам добио од Зорана је упозоре-

ње 6. октобра да се скло-ним јер је бивши режим наредио моју ликвидацију, јер сам толико небитан у целој тој причи.

Са својим момцима и Гапом Кнежевићем спасао сам архив из Привредног суда, сав компромитујући материјал који је Арежина почела да уништава. Те папире су неки из ДОС-а користили да уцењују људе из бившег режима...

Поручио бих Душану Михајловићу, Жарку Кораћу и Небојши Човићу, који су на некој од седница Председништва ДОС-а коментарисали како могу да будем опасан јер могу да организујем људе – да знам све што причају. Пола ДОС-а ме оговара, а друга половина дође код мене

да ме обавести о чему причају. Како то да нисам био опасан кад смо рушили Милошевићеву власт, а сада сам, кад сам све њих довео на власт опасан!?

Александар Тијанић, новинар и саветник за медије југословенског председника: Оваква Србија је резултат удруженог рада коалиције једне осредње странке, десетак патуљастих политичара, четири банке, три телевизије, две разбојничке дружине и једног лидера који је интелегентан, вредан и поварен. Готово без изузетка, на сцени су мутиране, дефектне и наказне демократске институције. То није случајност, то је пројекат амбициозног Ђинђића. Наиме, само усред разореног парламентаризма, он може Србију и нада-

ље да задржи у чистилишту које још није постслобизам. А само у том чистилишту воља бирача није збир њихових гласова, већ је воља бирача артефакт, производ настао укрштањем политичког дизајна, медијског маркетинга и социјалног садизма.

Где је политичка реалност, демократичност, мудрост и нормалност ако се из парламента избацује највећа политичка странка, ако се у политици заобилази човек за којег је гласало два и по милиона људи и ако се смртно озбиљни проблеми Срба сматрају проблемом, на које се онда одговара телевизијским спотовима, огласима и билбордима?

Имитација парламента производи имитацију владе која рађа имитацију привреде, што доводи до имитације правде, онда имитације медија, па имитације борбе против криминала и завршава се имитацијом реформи и имитацијом живота. То што се у Србији данас убијају читаве породице није психијатријски или економски, већ прворазредни политички феномен. На крају помоћу контроле медија Ђинђић успешно крије три смртно озбиљне ствари: он је растурио ДОС кад је схватио да не може ДСС да стави под своју контролу; он је помоћу болшеички организоване странке укинуо сваку политичку или друштвену спонтаност у Србији; он задржава све јавне и тајне слобистичке полуге власти у свом поседу, јер само помоћу њих може да одлаже изборну проверу сопствене политике и себе самога.

Највећа оптужба на рачун Ђинђића, међутим, нису беда и глад, већ то што није прекинуо производњу и дистрибуцију страха као основног механизма за терор над јеретцима који не верују да је Србија на добром путу ни у добром друштву...

... Ови избори су расписани на брзину да на њима најјачи кандидат не учествује, да већина не гласа и да прави победник буде онај који повлачи конце иза такозваног победника у преднацрту. Ако председник Коштуница реши да се кандидује, неће то бити дуел између њега и Лабуса. Биће то народни референдум за оцену политике премијера Ђинђића и њега самога. За разлику од Коштунице који ће можда, за две године два пута да изложи себе народном суду, Ђинђић се не усуђује да провери себе ни на једном избору, за било шта, било када и било где. Бежећи од парламентарних избора, Ђинђић је направио грешку попут Милошевића. Наиме, расписујући председничку трку премијер није веровао да ће се избори претворити у суђење ономе што је направио Србији и Србима. Ово ће дакле бити сукоб Ђинђићевог популизма и његовог економског рулета-шок без терапије и Коштуничиног инсистирања на увођењу правила политичке игре која ће вредети за све политичке учеснике и на економској политици- терапије без шока, коју грађани могу да поднесу. Тиме се окончава период политичких криза које се вештачки изазивају да би се очувала власт групе која брине да сва моћ и сав новац остану у уском кругу.

Та група грађане види само као клијенте, ствара сопствену елиту коју богато награђује и не знам на шта је све спремна за очување сопствене власти и држање Србије у страху и покорности... („Национал”, 24-25. август 2002. године).

Ђинђић је од ДОС-а направио приватну фирму за полирање намештаја на Титанику истовремено усмеравајући српски брод ка санти... Премијер не може стално да говори о брзини, као да је Шумахер, јер је немогуће направити срећну Србију са несрећним Србима. Даље, добро је говорити о ефикасности, али ако немате чврста правила игре, а законе схватате као повод за дебату, онда правите очито популистички систем.

Људи унутар српског режима нису поређани по важности функције коју обављају, већ се њихов ранг дневно установљава, као курс на берзи, по тренутној близини и присности са Ђинђићем. Само је у систему који свесно задржава политички процес мимо институција могуће да човек број два у Србији буде Чеда, број три Беба, а број четири- Весић. То није нормална Србија. Каква је то земља у којој председница парламента није председник парламента, већ глумица која изговара туђом руком писани текст?

А то значи да Весић оде за шефа кошаркашког клуба „Звезда“ и уместо очекиваног банкротства, тај клуб магијом данас плива у новцу и ангажује стране играче. Одакле Весићу тај новац? Од кога га је отео? Одакле му смелост да прети Дивцу? Шта му даје снагу да забра-

ни свечаност потписивања спонзорског уговора Партизана и Мобтела? Ко је, бре, тај миш? Ко је том полицијском жбиру дао право да уређује две телевизије и три новине? Где год да дођу поменути тројица – мислим да то није могуће само код Човића, Мићуновића и још два човека – имају третман особа које издају наређења министрима, потпредседницима влада, лидерима странака, главним уредницима, директорима компанија, банака. Све је то могуће јер сваки члан српског естаблишмента зна да њих тројица уз полицајце Јанушевића и Милића, носе абер од султана. Свилен гајтан или хаџишериф...

... Били смо пријатељи. Ишли на летовања са породицама, дружили се, правили планове, цртали кампање. Целу телевизију ставио сам у функцију ДС која је на тим изборима (1994. године) добила двоструко више посланика него на претходним. Онда сам добио отказ, што је у име султана одрадио мој пријатељ Љуба Шиптар. Платио сам цех Милошевићевом гневу јер је Ђинђић у последњем моменту одустао од њиховог политичког договора. Отпуштен сам и избачен из Политике без права повратка... Још једном смо се срели. Седели смо Ружица, он и ја. Разговарао је са мном и даљинским управљачем вртео програме на ТВ-у. Ружица у једном моменту узме даљински, баца га и каже: „Побогу Зоране Саша је без посла, знаш каква су времена, концентриши се на разговор“. Онда мој пријатељ каже: „Ма немој да драмите, где има за моју децу биће и за његову“. Као да долазим са порцијом, а Ружица ми даје две пуњене паприке и паприкаш да носим кући да једу деца! И никад га више нисам позвао телефоном и никада се више нисмо видели насамо... њему и његовој породици желим све најбоље али ја желим његову политичку пропаст. Он је тај који је у Србији учинио да речи не производе учинак, да парламент буде без власти, медији без слободе, грађани без сигурности, радници без посла... Међутим, Зоран је толико нарцисоидан да се никада неће запитати зашто му народ звижди на фудбалској utakмици, на концерту, на ватерполу. Пре пар дана извиждан је и обрукан пред Коштуницом и Монтмеријем. Ђинђићев једини коментар у салону басена – каже ми пријатељ- био је: Јебем ти овај народ. Шта све радим за њих а они ми звижде!“ Али, најгоре тек долази: он ће бранити своју власт по сваку цену! („Национал“, 29. август 2002. године).

ЕПИЛОГ СУКОБА ИЛИ...

Последњих две и по године, колико ДОС влада, сивали бисмо и будили се само с једном мишљу хоће ли се коначно Коштуница обрачунајти мушки са менаџером своје кампање из 2000. године или ћемо и даље ићи због њихових несјоразума?

Али не, они су из дана у дан насјављали са све бизарнијим аферама које су за последицу имале безвласт у Србији. У њиховим међусобним сукобима несјала је сигурност, легалност, националност, на крају и леђишмишјеи. Бирачко шело које их је довело на шрон Србије је ваило за изборима на свим нивоима, јер су двојица лидера ДОС-а посјајала за Србију сувише ојасна...

Не знамо како али ето, поново смо доспели у простор између српског премијера и југословенског председника од којих је овај други кандидат за председника Србије. Овај први пружа само логистику Лабусу. А ми као да смо у ситуацији да бирамо између њих двојице?! Свашта!

Међутим, кад се мало боље размисли та идеја референдумског изјашњавања може да личи и на добро смишљену тактику која је ето у Црној Гори, примера ради, била дуго актуелна. Тамо се скоро два мандата гласало за мање зло између Мила и Момира па знамо како је држава функционисала...

Кад се мало боље анализира ДОС-у се десила поларизација и ови избори ће показати где је ко: у Ђинђићевом или Коштуничином блоку. Уколико се иде даље могло би се претпоставити замисао да ДОС створи целокупну политичку сцену, па да се на безболан начин тобож изборима лустрира бивша власт.

Да је ДОС бар нешто урадио од свих оних силних обећања можда бисмо могли да прихватимо претпоставку да ће са лакоћом исцртати политичку сцену. С обзиром да је ДОС опасно преварио своје бираче, ми сада посматрамо натегнуту, политичку атмосферу пуну шизофрених набоја из једноставног разлога – не доби више ДОС подршку народа! И чини се да нисмо једини који имамо оваква сазнања. Управо због тога сведоци смо апокалиптичких прогноза типа: После избора грађански рат, евентуално интервенција „странаца“. Прете задужени за уношење страха и немира међу обичан народ на све стране, не знајући да се народ за кратко време ослободи свега а посебно страха. Управо тај ДОС кога народ жели да се ослободи показао им је 5. октобра како се скидају са власти они који са ње неће изборима да сиђу. Дакле, изгледа биће по оној на-

родној: Ко мачем ... тај од мача страда!

Како нас други виде

„Тајмс“ и сви британски листови и медији су 24. август бележили да се југословенски председник Војислав Коштуница кандидовао за председника Србије на изборима који ће бити одржани 29. септембра.

То је у британским медијима прва вест о председничким изборима у Србији, иако је предизборна кампања почела раније. Коштуничина кандидатура се, како наглашава лондонски „Тајмс“, оцењује као „врхунац борбе за власт“ међу „реформистима“ који су 2000. године срушили са власти режим Слободана Милошевића. У том светлу „Тајмс“ указује да је међу другим председничким кандидатима и Мирољуб Лабус, који има подршку, прецизира се „Коштуничиног старог ривала“ Зорана Ђинђића, премијера Србије.

А ево како су у сопствени епилог кренули њих двојица:

Koštunica, ako pobeđi, može da

PROGLASI VANREDNO STANJE,

RASPUSTI SKUPŠTINU,

SRUŠI VLADU

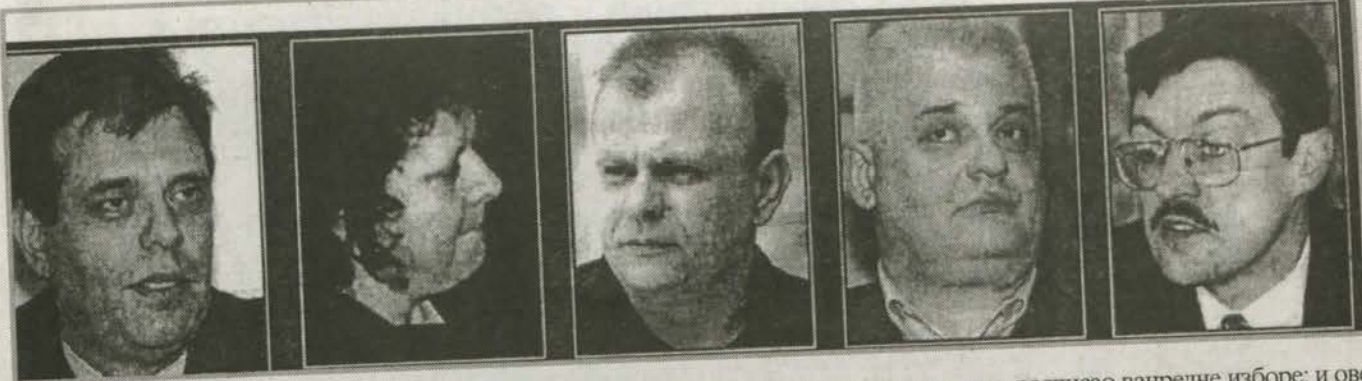
Vojislav Crnjanski
Spasjenič
Zoran Mišjatić

U Srbiji treba da padne još krvi! - izneo je svoje (i izgleda ne samo svoje) mišljenje novinaru Nedeljnog Telegrafa ugledni ekspert koji je ovih dana posetio našu zemlju. Usledilo je i hladno objašnjenje, dovoljno cinčno da zaledi krv svih koji su svoju sudbinu vezali za ovu zemlju: 5. oktobar je prošao previše mirno, nije dovoljno radikalno raščišće-

- Bojim se da ova kampanja i nije smišljena

znu, ova, pokazom armiji i beznamit atak na Vladu Srbije. Više je to bila proha odanosti vojnog vrha za beoćne, uzbuđajše ekvite kritične se samo kralj nego što je

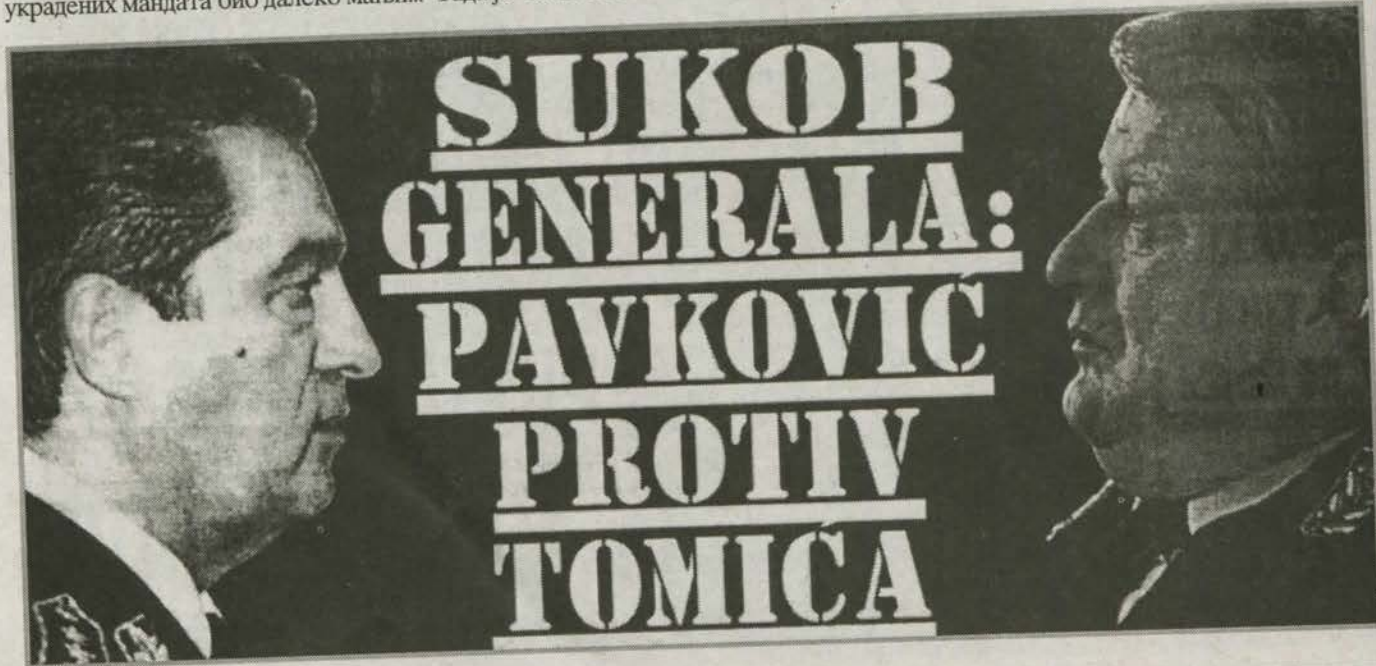
Војислав Коштуница, председник Југославије, кандидат за српског председника: ... Признајем да овде имам недоумицу. Премијер Србије Зоран Ђинђић јесте рекао, у интервјуу „Времену“ да би могао да сарађује са мном, али је у интервјуу „Шпиглу“, некако у исто време, дакле, пре но што сам најавио кандидатуру, казао да би моја победа на председничким изборима у Србији означила почетак битке. Ја мислим да нисам тежак човек за сарадњу, напротив, вероватно сам и досадан по томе колико сам предвидљив, односно колико се упорно држим договореног. Иначе, у Уставу Србије, овом, нажалост непромењеном пише да председник распушта Скупштину на образложени предлог владе. Да ћу се, будем ли победио на изборима, залагати за превремене парламентарне изборе, како би се разјаснила политичка ситуација у Србији и сви актери свели на праву меру- то се ваљда подразумева...

Свестан сам да нам у случају моје победе предстоји директно сучељавање с остатком ДОС-а. Кандидујем се да бих до краја водио борбу за победу демократске идеје поделе власти. Не слажем се у потпуности са изјавом премијера Ђинђића да би моја изборна победа означила почетак битке за Србију. С тим да нам предстоји битка се слажем, али око предмета битке се не слажем. Србија зна да ће то бити битка за правну државу, демократизацију Србије, борбу против корупције, за пристојан живот и очување заједничке државе Србије и Црне Горе...

Она (Скупштина) је познатија по неком чудном Анкетном одбору, него по законодавној иницијативи. Зна Србија да је и претходне изборе 2000. године расписала Скупштина која се није могла подичити легитимношћу, али је тада број украдених мандата био далеко мањи... Тада је човек из сен-

ке, који је вукао све конце, расписао ванредне изборе; и ове изборе расписује пре времена један човек који исто иза сцене вуче све конце. Највећи део ДОС-а води кампању мога сатанизовања; конструисани су удари и преврати. Напади су ојачани бројем нападача, деловањем једног дела невладиних организација, судских органа и одређених интелектуалаца...

(„Национал“ 24-25 август 2002. године)

Зоран Ђинђић: Овој земљи је доста сукоба, треба нам уједињавање националне енергије и снаге, јер тога немамо превише... („Национал“)

... Рећи да је Србија једна мафијашка држава, да се у њој распродају интереси, да је катастрофа, то је постало као добар дан... Али ако се председнички избори у Србији на крају претворе у оно што господин Коштуница најављује, а то је референдум о мени, онда, наравно ја не могу да гледам да се референдум о мени обавља, а да ја не кажем своје мишљење о томе...

Бирањем Лабуса, ми бирамо симбол европске интеграције, економију, као главну тему и један позитивни однос према животу. Дакле, он је неко ко је пристојан човек, ко верује да може све преговорима да се постигне, и ко је окренут ка једном циљу који је за нас користан а то је што пре ући у друштво успешних и модерних држава... Ако имамо господин Коштуницу онда имамо победу скептицизма, песимизма, сумњи, пасивности, озлојажености, спорости ... (Из интервјуа датом Фонету, 19. август 2002. године).

Саопштење Демократске странке Србије: ... Ђинђићевим трабантима разаслани су ових дана видео касете електронским медијима широм Србије са снимљеним спотовима, али без потписа аутора, у којима се изврћу чињенице и лажима брани избацивање посланика ДСС из парламента... таквим поступцима Ђинђић све више личи на оног француског суверена који је остао упамћен по изреци „Држава то сам ја“...

И тако у круг пред очима гладне Србије.

Коначно, Србија сада заиста зна шта јој, како и колико треба - Србија у сигурним рукама др Шешеља, бар за почетак. Уосталом, једини је од почетка (врло често по цену угрожавања сопствене безбедности), доследно водио битку не би ли раскринкао организовани криминал који је ипак, позадина свега; и једног по једног откривао упоредо тражећи разрешење свих чланова владе за које је успео да аргументује злоупотребе положаја ради стицања и прибављања

материјалне добити.

Не можемо да се присетимо да је поред њега још неко тако гласно и одлучно маркирао сваку „(по)квар(е)ну тачку у новом „демократском“ друштву. Нису то радили чак ни они којима је то посао. Нормално, тим се путем ређе иде зато што се у криминализованом друштву зна за последице. Уосталом, актери „подземља“ добро и дуго памте!

Сада је питање шта је у памћењу бирачког тела?! Управо и из тог разлога овај број је пун подсетника и представља упутство за употребу мозга пред само отварање бирачких кутија, 29. септембра:

**Гласај паметно;
Гласај одлучно;
Гласај за будућност своје деце
За Србију у сигурним рукама,
за др Војислава Шешеља!**

Светом су бизнисмени одавно заменили политичаре,
бар када је реч о реалној моћи

КО ВЛАДА СРБИЈОМ?

Уколико знамо чињеницу да „у кога су паре, у тога је моћ“, онда је логичан одговор да Србијом влада такозвана експертска група Г17.

Некако и пред саме изборе 2000. године наметнули су се као једини који могу „економију де-струкције“ да пресвуку у „економију врло исплативе конструкције“. Потпредседник Савезне владе нам је показао и како. То како, нас полако одвлачи у црно-бели свет дужничког ропства. Рећи ће неко, да али после катастрофалних десет година по српску привреду то је био једини пут. Да ли је баш тако, нисмо сигурни. Требало би, рецимо, чути и друга реномирана имена попут др Ранковића, (који је да подсетимо поднео оставку на своју функцију када је својим очима видео са каквим о... има посла).

Главни преговарач, човек са јаким везама у пословном свету; човек који је светским „банкарима“ рекао, пошто је „испоручио“ Милошевића : „Ја сам свој део урадио, сада је ред на вас“! Човек преко којег иду све финансијске трансакције-потпредседник Савезне владе и кандидат за председника Србије, Мирољуб Лабус, биће тема (али само на кратко) за подсећање. Да покажемо ко је човек који је председнички кандидат...

Predsednicka trka usla u centralnu fazu

ТАЈНИ ДОГОВОР LABUS-ЏИНДИЋ

DOS podržao Labusa pod uslovom da se G17 plus ne registruje kao politička stranka naredne četiri godine

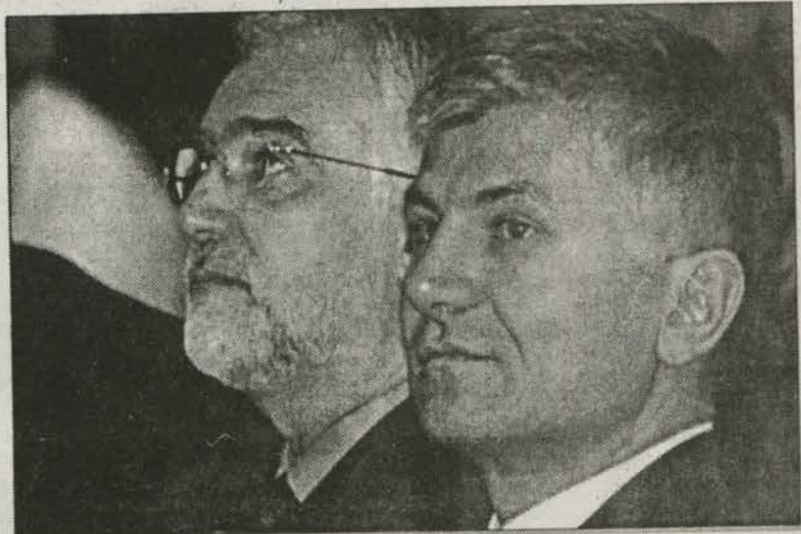
Da li mu Đinđić pomaže ili odmaže
Hoće li Koštunica dobiti novo poverenje građana samo zato što poseduje retku osobinu političara u ovom vremenu - poštenje. Ostali kandidati više misle na Skupštinu Srbije nego na zgradu preko puta.

Naravno da nisu poznate sve karte ali su svi igrači istrčali na teren. Aduti se, kao što je red i običaj, čuvaju u rukavima. Ako neko nekoga "provali" nema ljutnje. Tražili ste, gledajte.

ПОПРАВНИ ЗА КОШТУНИЦУ

međutim, ne mora da znači ništa naročito. Jer, kao i u svemu drugom, gde je prednost tu može biti i mana. DOS-ov neuspeh je i klika Labusovog poraza.

Koštunica se distancirao od DOS-a, a uz to spada u retke političare na ovim prostorima koji vlast nije shvatio kao priliku za lo-povluk. Labus nije umeo da se od-

Можда би ово подсећање требало почети овако: Томислав Кресовић, политички аналитичар: Сједињене Државе подржавају концепцију Мирољуба Лабуса..

Звонимир Трајковић, политички аналитичар: За Лабуса ради банкарски и јеврејски лоби. Званично они се не мешају у наша унутрашња питања, али је ваљда очигледно да је

KARIĆ: NE DAM PARE LABUSU I KOŠTUNICI

Podržavam samo reformsko - kapitalistički blok sa jasnim socijalnim programom koji predvodimo Zoran Đinđić i ja

Strana 3

VOJISLAV
SEŠELJ

Bata je moj omiljeni glumac

ISPLATA
PACIFININIH

potpredsednik jugoslovenske vlade isuviše dobrodošao u ekonomskim krugovima koje kontrolišu Jevreji. Evropska unija možda podržava Koštunicu ali će oni, po svemu sudeći, ostati neutralni, pa bi za njega najbolje bilo da se ne kandiduje. Uprkos svemu, ja verujem da će iz svega najveću korist da izvучe Vojislav Šešelj, jer su ultranacionalističke struje u svetu trenutno najjače...

Ili ovaко: Мирољуб Лабус, потпредседник Савезне владе и кандидат за српског председника: Расположење обичних људи се мења. Све је мање слепог национализма а све је више нормалног патриотизма(?!). У том смислу економске теме треба да добију на важности, али ни овог пута се неће гласати према „новчанику“. Људи су једноставно забринут и за своју судбину и за судбину земље. Оно што ја

Propala namera Labusovog izbornog štaba da angažuje sportiste

DIVAC ODBIO LABUSA

U kampanji učestvuju
Svetlana
Velmar
Janković,
Milena
Dravić,
Goran
Paskaljević,
Nebojša
Bradić i
Vojin
Četković

видим као преовлађујуће расположење јесте жеља за променом. Већини бирача је савршено јасно да више овако не може и да мора нешто да се промени...

Што се тиче ослањања на „сопствене снаге“ довољно је да кажем да ако се обнова земље настави онако како је ишла за протеклих годину дана, потребно нам је још осамнаест година да се обнови порушено и оштећено. То је сурова чињеница. Ми једноставно немамо пара ни да обновимо земљу у пристојном року, а камоли да инвестирамо у нова радна места. Ако правилно схватимо ову чињеницу, нема разлога за очај. Многе земље се развијају на бази страног капитала, па им ништа не фали. Узмите пример, Мађарске или Пољске... Наша специфичност је да би значајан део страних директних инвестиција дошао од наших земљака који живе и раде у иностранству. Тиме се не би само учвр-

стиле везе између матице и дијаспоре, него би развој земље био значајно убрзан.” Тако је говорио Мирољуб Лабус 7. септембра, али 2000. године, у интервјуу за недељник „Нин”

Још једна сурова чињеница у каријери Мирољуба Лабуса

У викенд издању дневног листа „Национал” изашао је текст занимљиве садржине у којем директор конфекцијског предузећа из Прокупља „Рис” подсећа на случај када је још давне 1992. године изгорео погон његовог предузећа у пожару. С обзиром да је одређено да осигуравајућа кућа „Дунав осигурање” на име одштете исплати 16 милиона марака, и с обзиром да „Дунав” то још није урадио, Радивој Атанасковић, директор овог предузећа оптужује Лабуса да заједно са Млађаном Динкићем онемогућава исплату дуга и

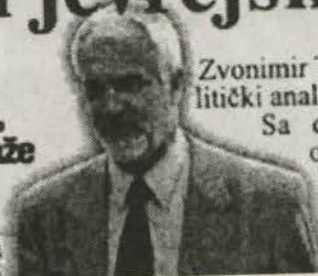
Politički lideri o uticaju međunarodne zajednice na predsedničke izbore u Srbiji

Trajković: Za Miroljuba Labusa rade bankari i jevrejski lobi u SAD

Pronacionalne struje u Evropi, naročito Francuska, Italija i Grčka, otvoreno podržavaju Koštunicu, kaže Tomislav Kresović

BEOGRAD - Neslaganje svetskih moćnika oko

- Za Labusa radi bankarski

Zvonimir Trajković, politički analitičar.

Sa druge strane, očigledna je kolizija interesa međunarodne zajednice i kada ie

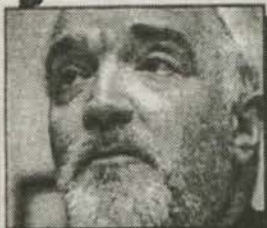
tralizma koji je osetan i među koncepcijama Zorana Đinđića i Koštunice.

- Na međunarodnom planu se stvorio polaritet koji može ozbiljno uzdrmati i onako kriznu političku situaciju u Srbiji

Direktor konfekcije „Ris“ iz Prokuplja teško optužuje predsedničkog kandidata

Atanasković: Labus mi je dužan 16 miliona DM

Zbog „Dunava“ sukob i sa SD

Na čelo Upravnog odbora „Dunav osiguranja“ Miroљub Labus došao je pre dve godine pošto je DOS osvojio vlast.

Radivoje Atanasković tvrdi da je po prvom dogovoru, na zahtev predsednika Socijaldemokracije Vuka Obradovića, tu trebalo da bude postavljen njegov brat Peko Obradović.

Kad je Labus saznao koliko se pare obrću u „Dunav osiguranju“, sprečio je postavljanje Obradovićeveg brata i mesto predsednika UO preuzeo lično, što je prvi i prvi razlog sukoba predsednika Socijaldemokracije s ostatkom DOS-a - navodi direktor Risa.

Zečević: Izmišljotine!

Niko od zvaničnika u „Dunav osiguranju“ nije u toku jučerašnjeg dana želeo da komentariše tvrdnje našeg sagovornika. Bojan Zečević, portparol Miroљuba Labusa odbacuje sve optužbe, tvrdi da su to najobličnije izmišljotine i da, između ostalog Miroљub Labus nema sina.

Isplatu štete za izgorelu fabriku blokirao je Miroљub Labus kao predsednik UO „Dunav osiguranja“, a glavnicu novca je preko jevrejskog lobija izneo u Amsterdam gde je osnovao firmu svom sinu

BEOGRAD - Radivoje Atanasković, direktor konfekcijskog preduzeća „Ris“ iz Prokuplja, optužuje potpredsednika Savezne vlade i predsedničkog kandidata Miroљuba Labusa da mu, u sprezi sa guvernerom NBJ Mladanom Dinkićem, onemogućava isplatu odštete od 16 miliona maraka, koje mu po presudi Vrhovnog suda Srbije duguje „Dunav osiguranje“.

Požar u kome su izgoreli pogoni „Risa“ dogodio se još 1992. godine i do danas je „Dunav osiguranje“ ovoj fabrici isplatilo u ratama manje od jedne šesnaestine vrednosti odštete, poslednji put u januaru ove godine, kad je bez ikakvog rešenja prekinuta isplata.

Pomoć jevrejskog lobija

Isplatu je blokirao Miroљub Labus kao predsednik Upravnog odbora „Dunav osiguranja“, a glavnicu novca je preko jevrejskog lobija izneo u Amster-

dam gde je osnovao firmu svom sinu. U ovoj malverzaciji Labusu su pomogli izraelska firma „Kardan“ i neke brokerske kuće - kaže Atanasković i tvrdi da je Labusov sin, za koga šira javnost ne zna i koga Labus ne predstavlja kao deo porodice u predsedničkoj kampanji, za vreme NATO bombardovanja Jugoslavije otišao s izraelskim pasošem u Holandiju i tako izbegao služenje vojnog roka. On tvrdi da je „sve to bilo moguće zato što je Labusova majka Jevrejka i da i potpredsednik Savezne vlade ima dvojno državljanstvo.

Labusu u prijavi radotama, prema rečima našeg sagovornika, pomaže guverner NBJ Mladan Dinkić jer nije postupio po zakonu, koji nalaže da banka blokira račun „Dunav osiguranja“, kako bi se „Ris“ isplatila odšteta.

Bio sam i kod direktora Trgovinskog suda Gorana Kljajevića da se raspitam šta se dešava, zašto se ne primenjuje rešenje Vrhovnog suda, a on mi je odgovorio doslovce ovako: „Nemoj da me pitaš, pitaj Dinkića, Labusa i Dinkića. Ja ni u oči ne mogu da te pogledam, jer znam da si u pravu, ali ne mogu da ti pomognem. Ne smem.“ Kontaktirao sam i sa direktorom „Dunav osiguranja“ Laletom Stamenovićem koji mi je otvoreno rekao da je Labus u dogovoru s Dinkićem obustavio isplatu. Isto tako, rekao je i da „Dunav osiguranje“ mnogo novca daje za popunjavanje „Vladinih rupa“ za zatvore, za Skupštinu, televiziju... objašnjava Atanasković i dodaje da je direktor „Dunav osiguranja“, da bi bio učutkan, postavljen za predsednika Poslovnog odbora u Komercijalnoj banci.

hovnog suda, a on mi je odgovorio doslovce ovako: „Nemoj da me pitaš, pitaj Dinkića, Labusa i Dinkića. Ja ni u oči ne mogu da te pogledam, jer znam da si u pravu, ali ne mogu da ti pomognem. Ne smem.“ Kontaktirao sam i sa direktorom „Dunav osiguranja“ Laletom Stamenovićem koji mi je otvoreno rekao da je Labus u dogovoru s Dinkićem obustavio isplatu. Isto tako, rekao je i da „Dunav osiguranje“ mnogo novca daje za popunjavanje „Vladinih rupa“ za zatvore, za Skupštinu, televiziju... objašnjava Atanasković i dodaje da je direktor „Dunav osiguranja“, da bi bio učutkan, postavljen za predsednika Poslovnog odbora u Komercijalnoj banci.

Tužicu i Kljajevića

Zbog neplaćanja odštete, slučaj firme „Ris“ već deset godina se vuče po sudovima, a najnovijom presudom Vrhovnog suda Srbije u junu ove godine ponovo je potvrđeno da „Dunav osiguranje“ mora da isplati odštetu „Ris“. Sagovornik Nacionala se žali što je stvar vraćena veštacima na procenu vrednosti nanete štete, jer se na taj način izbegava obaveza „Dunav osiguranja“ da plati kamatu koja iznosi oko četiri miliona evra! Kako bi isterao pravdu, direktor „Risa“ najavio je tri nove tužbe.

Tužicu direktora Trgovinskog suda Gorana Kljajevića, jer nije sprovođeno odluku suda, žela otpremne kancelarije Dragomira Jovanovića, jer je preko svojih nadležnosti zaustavio izvršenje odluke i odgovorne iz NBJ, jer nisu blokirali račun „Dunav osiguranja“, što je njihova zakonska obaveza.

Smiljana Vidić

Atanasković: Dinkić me uopšte

kaže: Isplatu je blokirao Miroљub Labus kao predsednik Upravnog odbora „Dunav osiguranja“, a glavnicu novca je preko jevrejskog lobija izneo u Amsterdam gde je osnovao firmu svom sinu. U ovoj malverzaciji su Labusu pomogli izraelska firma „Kardan“ i neke brokerske kuće. Dalje, Atanasković tvrdi da je Labusov sin, za koga šira javnost uopšte ne zna i koga Labus ne predstavlja kao deo porodice u predsedničkoj kampanji, za vreme NATO bombardovanja Jugoslavije, otišao s izraelskim pasošem u Holandiju i tako izbegao služenje vojnog roka... a sve je to bilo moguće jer je Labusova majka Jevrejka i on ima dvojno državljanstvo.

razmišljamo o različitim načinima da sebi osmislimo život ukoliko poverujemo u „naručene bajke i basne“ koje dolaze iz izbornih štabova onih koji su se demantovali svaki božiji dan evo koliko su na vlasti.

Mi ovo naмерно radimo na ovaj način, jer je najviše okrenut istini - tuži njih njihovim rečima i delima. Nama bolje, jeftinije i efikasnije kampanje.

Pogledajte istini u oči i priznajte da ste pogrešili jer ste slepo verovali. Saada ne treba da verujete samo se podsetite na takozvani život po DOS-om pa onda glasajte!

Bio sam i kod direktora Trgovinskog suda Gorana Kljajevića nastavlja Atanasković, da se raspitam šta se dešava, zašto se ne primeđuje rešenje Vrhovnog suda, a on mi je odgovorio doslovce ovako: „Nemoj da me pitaš, pitaj Dinkića, Labusa i Dinkića. Ja ni u oči ne mogu da te pogledam, jer znam da si u pravu, ali ne mogu da ti pomognem. Ne smem“.

...Kad je Labus saznao koliko se pare obrću u „Dunav osiguranju“ sprečio je postavljanje Peka Obradovića (brata Vuka Obradovića) i mesto predsednika Upravnog odbora preuzeo lično, što je prvi i prvi razlog sukoba predsednika Socijaldemokracije s ostatkom DOS-a.

Tako jedna po jedna priča pravi mozaik biografije ovog predsedničkog kandidata koji kaže da „neće nikog da napada“ i da neće da odgovara na kojejkakve provokacije svojih protivkandidata.

Ni ovaj put nismo dodali ni oduzeli ništa, već samo glasno

САРАДЊА СА

Југославија је повукла потез који би се могао сматрати првим значајним кораком у правцу организовања суђења бившем југословенском председнику Слободану Милошевићу на основу оптужби за ратне злочине. Ово је за CNN изјавио један високи званичник Клинтонове администрације. Нове југословенске власти планирају да позову истражитеље Уједињених нација за ратне злочине да поднесу захтеве за издавање виза како би посетили Београд „следеће недеље”, рекао је он. Почетком ове недеље југословенски председник Војислав Коштуница поздравио је скоро отварање београдске канцеларије Међународног трибунала за злочине почињене на простору бивше Југославије, чије је седиште у Хагу.

Југословенски званичници рекли су Џејмсу О Брајену, експерту за Балкан у Клинтоновој администрацији, да би визе биле издате без одлагања. Коштуница је, пре него што је поразио Милошевића на изборима 24. септембра одбацио могућност да ће икада изручити Милошевића, оптуженог прошле године за наводне ратне злочине на Косову. Међутим, Сједињене Државе сматрају да нови лидер сада „поставља темеље” за повлачење таквог потеза. Анкете које су недавно спроведене у Југославији показале су да Коштуница добија све већу подршку и да је све више оних који су за изручење Милошевића Хагу.

Коштуница обећава сарадњу са Хашким судом

На заседању Европског парламента који је ове недеље одржан у Француској, председник Коштуница је изложио свој план деловања. Он је рекао да ће његова администрација испунити своје „обавезе” и да ће сарађивати са трибуналом Уједињених нација. „Требало би да подржимо све што нас приближава истини”, изјавио је Коштуница на конференцији за новинаре која је уследила након његовог обраћања парламенту Европе.

Поменути амерички званичник сматра да је Коштуничин приоритет да позове Милошевића на одговорност због кршења домаћег права, пре него би дозволио да Хаг покрене своје суђење. Југословенски званичници рекли су функционерима Сједињених Држава да већ увелико сакупљају доказе против Милошевића, „што није лак посао, имајући у виду да они још увек немају увид у извесне тајне досијее” објаснио је амерички званичник.

Оптужница против Милошевића би већ могла бити објављена следећег месеца, пре парламентарних избора заказаних за 23. децембар. Она ће, вероватно, обухватати „привредну корупцију... многе сумњиве послове који су се тицали некретнина и у које је била умешана Социјалистичка партија”, додао је амерички званичник.

ХАШКИМ СУДОМ

Newsweek Frankfurter Allgemeine
The Economist **Ap Le Monde**
TANJUG
www.tanjug.co.yu
USA TODAY DER SPIEGEL NATIONAL REVIEW
Herald Tribune U.S. NEWS
TIME THE INDEPENDENT
The New York Times
UPI REUTERS AFP
DIE WELT Chicago Tribune

Мада је Клинтонова администрација охрабрена недавним потезима нове Коштуничине владе, амерички званичници су изјавили да то још увек није довољно да би се оправдао захтев који је прошле недеље председник Клинтон изнео пред Конгрес. Он је, наиме, тражио од Конгреса да одобри 100 милиона долара за помоћ Србији.

Пре него што новац буде упућен у Југославију, Коштуничина влада треба да испуни три услова која је поставио Конгрес: да сарађује са трибуналом Уједињених нација, да подржи Дејтонски мировни процес и да оконча слање помоћи армији босанских Срба, као и да подржи владавину права. У вези са првим условом, званичници САД кажу да југословенске власти морају да дозволе улазак у Југославију истражитељима за ратне злочине.

Планирано је да се амерички државни секретар Мадлин Олбрајт састане са Коштуницом крајем овог месеца у Бечу. Амерички званичници одбили су унапред да кажу да ли ће Коштуница бити позван у Белу кућу, или да ли би Мадлин Олбрајт или неки други високи амерички функционер могао да отпутује у Београд пре краја мандата Клинтонове администрације (Андра Копел, Вашингтон 17. новембра).

Запад стао у ред

У оквиру пакта за стабилност југоисточне Европе велике суме новца се шаљу у овај регион. Од тога ће имати практичне користи и банкротирани и презадужена Србија.

Велики део санкција које је Запад увео Југославији већ је укинуг. Због тога су представници многобројних фирми интензивирали своја путовања у Београд да би учествовали у очекиваном привредном буму. Бивша Југославија се убраја у једно од најуноснијих тржишта за Аустрију.

Аустријски министар за економију Мартин Бартенштајн је у петак у Београду разговарао са југословенским државним врхом. Он је изјавио за Пресе да истражује могућност слања хуманитарне помоћи, пре свега у виду енергије и лекова.

Министар за односе са иностранством Владе Србије, Горан Питић, нагласио је приликом разговора са Бартенштајном да постоји велика потреба за енергентима. У Србији се предузимају вишесатна искључења струје што не оптерећује само становништво, већ и привреду. Такође су и залихе гаса при крају. За Србију би било најбоље да увезе струју из Аустрије преко Мађарске, сматра Питић.

Он је нагласио да је његовој земљи потребан готов новац, на пример за исплату пензија за један и по милиона пензионера. Питић сматра да је помоћ хитно неопходна јер нова влада мора да покаже успех да би спречила повратак старог режима.

Избори за Републичку скупштину ће се одржати 23. децембра. Министар за економске односе са иностранством, Мирољуб Лабус, сматра да је образовање стручњака неопходно како би се могао савладати стари систем. Бартенштајн верује да аустријске фирме не желе само да учествују у обнови земље, већ и да инвестирају. Због тога би морало да се створе оквирни услови.

Представник аустријског министарства за трговину Херберт Прецик је изјавио за Пресе да географска близина Аустрије олакшава приступ југословенском тржишту. Он је нагласио да су аустријске фирме и у тешким временима одржавале контакт са својим партнерима у Србији. Конкретно, у питању је око 250 фирми. После укидања санкција ове фирме су одмах могле да наставе сарадњу (11. новембар).

УСТА ПУНА ЛАЖИ И ПРЕВАРЕ

Зоран Ђинђић, иначе врло часно сиреман на шалу (када говори о добром животињу у Србији после Милошевића) није се шалио када је рекао да ће бити мандаатар нове српске владе која ће Србију експресно да каишулићура у нај врли цивилизовани свет.

Добитник „Бамбија” је дакле бирачком шелу њих дана послао следећу поруку: да знаће када будеће гласали гласаћеће за мене, и све шито иде уз шито...

После петоктобарског пуча и свргавања Милошевића са власти, оперативни штаб ДОС наставио је да преузима и заузима целу Србију (сећате се кризних штабова). Тих дана је све било ново, тек окупано у демократији - Нова РТС, Нова царина, нов живот, нови људи... Просто да човек не поверује на шта су све људи у одређеним кризним моментима спремни и да лудило нема границе. Тих се револуционарних дана и месеци дешавало да се будимо и лежемо са плејадом прогоњених почев од Милошевића, који су вештим покретима својих прстију маркирали све што је макар по имиџу одударало од њих. Истина је, у ствари, била ипак на другој страни газили су ти конвертити све који су добро знали њихов развојни пут од Титових пионира, омладинаца, функционера до демократа (шта год то значило). Кренула је хајка која по правилу прати сваку еуфорију на политичкој сцени. Протагонисти бивше власти били су противзаконито хапшени, судило им се по медијима само што их нису вешали по Теразијама...

Све у свему једно јадно али и поучно време.

Тих дана се онако из прикарајка, лицитирало када ће републички избори али су сви били убеђени да ће Ђинђић бити мандаатар те нове владе. Тако и би; изађе човеки један дан и рече да ће се прво обрачунати са мафијом када постане премијер.

С обзиром да народ гласа увек победнике, резултат гласања децембра 2000. године знао се још 5. октобра.

Међутим, за ову ретроспективу је много интересантије чиме је актуелни премијер обмануо јавност уочи републичких избора и тиме с умишљајем довео у заблуду бирачко тело које је једино желело да живи боље (и то свакако, није за мерити).

Рецимо да не могу да одолим утиску који је на мене оставио један у низу интервјуа у којем се премијер обрачунава са олошем и мафијом у Србији?! Дакле у том разговору са новинаром Блиц њуза Ђинђић између осталог (одговарајући на питање какву владу грађани Србије могу да очекују), каже: Влада ће бити интересантна и по свом начину рада и по саставу. Она, наиме, мора да одбрани два приоритета: системске промене које имају политичку тежину, јер се овде не ради само о бољем управљању земљом него што је радио Милошевић, него ради о потпуном преуређењу односа у земљи и за то треба политички ауторитет и консензус у народу и ту је неопходно учешће лидера ДОС-а; с друге стране, влада мора да буде ефикасна, јер имамо велике дневне проблеме и тиме морају да се баве експерти. Значи, влада ће се састојати из два дела - један део ће чинити потпредседници владе, иначе лидери ДОС-а, а други део ће бити оперативни

и њега ће чинити људи који морају да буду врло ефикасни... у таквој ситуацији морам да потражим успешне људе у иностранству. Значи, хајде да видимо где су ти наши људи који су направили велику каријеру у великим корпорацијама и који имају доказ да су успешни самим тим што су успешни тамо где је то јако тешко бити, поготово када су странци. Дакле, оперативни део владе ће бити састављен од тих „наших странаца”...

Тада се већ увелико причало да Г 17 има пакет аранжман за контролу свих токова новца и на републичком нивоу. Дакле, ти „наши странци” били су непознати само просечном Србину.

Међутим, ретко ко је када је било речи о мотивацији „странаца” за рад и учешће у „експертском” делу владе могао да на прихватљив начин разреши дилему: како неко са

ДОС ПРЕД ИЗБОРЕ У СРБИЈИ

Коалиционе рачунице

Војислав Коштуница има своје, а Зоран Ђинђић такође своје услове да као јединствен тим наступе на републичким изборима. Шта се иза брада ваља?

Коалиција мора да остане чврсто одређена за опстанак и јачање савезне државе кроз уставну реконструкцију, која подразумева учешће савезних органа и органа република Србије и Црне Горе у складу са уставном процедуром. Мора да остане чврсто одређена за изградњу правне, демократске државе, што подразумева и преиспитивање свих незаконитих поступака после 5. октобра 2000. године

Не може се свака ситуација истерати на андело. И није само о томе рач, него би се апарат који би требало све то да испитује, врло брзо осамосталио и постао би репресивни апарат. Не можеш сада дати право некоме да чачке по неким припадницима последицама, ко је продао три кенте горива, ко је прошеровао две торбе ночега. То би заиста водило репресивном друштву

100.000 немачких марака прихода жели да ради и за мање од хиљаду марака. Ево шта је актуелни премијер рекао: Они ће доћи баш зато што имају месечну плату од 100.000 немачких марака тамо где сада раде и не постоји новац за који можете да их купите. Њих можете само да купите за славу(!) И ја им то нудим. Да ли ово може било ко нормалан да прогута а да се не загрце, не знам, али мора се признати када нас премијер тако фрапира опорављамо се годинама после.

Идемо даље, следи врхунац безобразлука. Тадашњи претендент на српски престо је осликао Србију каква ће под њим бити (и тако уљуљкао несрећни народ) врло колоритним изразима: у наредних годину-две дана у Србији ће бити удвостручен број реалних радних места(!) Биће отворене нове фирме, кренуће у нове производње и реконструкцијом ће оздравити нека предузећа. Неки људи који су сада социјални случајеви, фиктивно су сада запослени и примају 50-80 немачких марака плату, добијаће тај новац као социјалну помоћ.

Зоран Ђинђић: „Наш циљ је ниједна кап бензина, ниједна цигарета на црно, не може да уђе у Србију, по цену физичког рата са мафијом, па да видимо ко је јачи у овој земљи – да ли демократска власт или мафија?!“ (Сведок, из интервјуа, 28. новембра 2000. године)

Ако је Милошевић то могао да финансира, зашто то не бисмо могли и ми. Али, паралелено са тим, ми ћемо отвара-ти нова радна места и ником се неће исплатити да чека минималну помоћ ако ће већ моћи да ради за 200-300 немачких марака месечно. Притом ћемо применити и систем који се користи на Западу – ко три пута одбије понуђени посао, изгубиће право на социјалну помоћ. Или ће је примати и даље, али само у виду хране и неплаћања рачуна за струју (!) а никако у новцу. . . Треба бити реалистичан – у Србији се премало ради, у Србији има премало радних места, а биће их много више него данас. Да ли ће људи желети да раде, то не зависи од нас. . . Тај неко ће имати шансу да нешто уради са својим животом, а да ли ће то урадити или не, зависи од њега.

Какве су шансе говори талас самоубистава незапамћен у Србији као и пораст монструозних убистава која односе чак и целе породице.

О мафији све нај...

Спрега мафије и политичара је тако одомаћена ствар и тековина западног света, да данас сви о томе говоре као о успешном бизнису. Онда када крене са (у)ловом неког од жестоких момака, знајте да се ради само о смени мафијашких елита.

Тако је екипа која је жарила и палила под бившим режимом полако али сигурно замењена или тако што је ликвидирана или тако што су малобројни на време схватили с ким имају посла те су у неком „диностраном штеку“.

Дакле, једна од највећих илузија је кампања „успешне борбе против криминала“ а поготово када о томе прича не-

ко коме је подземље врло често чинило услуге с намером да се све са каматом врате једног дана када се освоји власт.

Појам подземља је иначе врло чудна категорија на нашим просторима. Таман кад човек помисли да једна екипа влада она је већ у некрологу, и тако у круг. Једноставно овде се не допушта дуго трајање „изнад просека“; то се овде у крви гуши и наплаћује. Али „хајде то су позната места и у последњих десет година чини се да смо се упознали са најразличитијим начинима брзопотезног стицања бајковитог богатства. Међутим, увек наново фасцинира када неко ко пледира на одговорну функцију типа премијера једне државе, републике покуша да ампутира разум, сећања, јавности и крене да пласира „свилу за бубреге“.

Кад смо већ код свиле и бубрега да се подсетимо шта је актуелни премијер рекао а тиче се криминала, корупције и мафије уочи републичких избора: „Корупција се у Србији најчешће појављује у органима локалне самоуправе, болницама, школама, на царини и у државним институцијама. То су дневни послови и корупција се на тим местима дешава и док ми овде разговарамо. Један од начина на који планирамо да сузбијемо корупцију је тај што ћемо унутар свих тих институција формирати контролне органе за интерну контролу и сузбијање корупције и злоупотреба. С друге стране, поопштрићемо законе који се тиме баве и за разлику од садашње ситуације, када корупција практично и не постоји као кривично дело или се благо третира као злоупотреба службеног положаја, за примање или давање мита ће се лако доспевати на вишегодишње затворске казне. Олакшаћемо и начин хватања починилаца тог кривичног дела тако што ће службени органи реаговати одмах. Грађани којима неко затражи мито то само треба да пријаве, ми ћемо му дати обележене новчанице, а када те новчанице нађемо код некога, тај сутрадан иде у затвор. Нема дугих судских поступака, нема компликованих доказивања кривице или невиности –примио си паре, идеш у затвор. Нема приче. Формираћемо и „ад хок“ институције за контролу рада владе –по-

требна нам је екстерна контрола, тако да ћемо опозицији понудити да уђе у такве парламентарне комисије и да на увид добија сву документацију од послова које склопи влада или њена поједина министарства(!)

На крају, увешћемо и институцију омбудсмана, независну личност која ће редовно парламенту подносити извештај о стању корупције у нашој земљи и анимирати грађане да пријављују случајеве надлежним органима. Као земља чланица свих међународних организација за сузбијање корупције, што очекујем да ћемо ускоро постати, имаћемо и обавезу да случајеве корупције и извештаје о стању у земљи објављујемо јавно и редовно. Значи, ми ћемо системе за сузбијање корупције инсталирати у законодавству, међународном окружењу, у самом државном апарату и у грађанству. Више од тога није могуће.

А када је реч о организованом криминалу ту треба разликовати две димензије проблема: политички и финансијски мотивисане. За решавање првог проблема довољно је да претходни систем буде почишћен и да се појави велики број сведока. **Приоритет ће нам у том делу бити решавање убиства Славка Ђурувије, атентата на Ибарској магистрали и нестанка Ивана Стамболића.** Одмах по формирању владе, формираћемо и специјалне екипе које ће се бавити само тим проблемима...

Тако је говорио Зоран Ђинђић уочи избора децембра 2000. године.

Некако сте већ приметили да је наш стил у раскринкавању политичких противника подсећање на оно што су некада причали и на оно што су по доласку на власт реализовали. Чини се да је то довољно, доказати како себе досманлије свакодневно демантују, откривајући нам своје право лице и своје истинске намере.

Кад се на тако једноставан и аргументован начин подвуче црта сада, баш у моменту писања, добија се душло голо, или све била је чиста лаж. О свему овоме треба размислити при испостављању рачуна на изборима за председника Србије.

КО ЈОШ ПИШЕ ЋИРИЛИЦОМ У СРБИЈИ?

За опстајање ћириличног писма српски народ се вековима борио како са унутрашњим тако и са спољним непријатељима, који су најпре ударили на језик и писмо као на основ идентитета једног народа. Борба није још увек завршена, јер је ћирилица готово избрисана из медија, путоказа, билбордова, реклама Републичке владе.

Ћирилицу прети изумирање у Србији, иако је најсавршене писмо на свету. Готово да је немогуће видети је на путоказима, рекламама и билбордовима по, како великим, тако и малим градовима. Вукова реформа остала је у сенци „модерне“ Европе, а српски народ ускраћен да чита на свом писму. За овакво уништавање националног писма не постоји никакво оправдање. Постоји само оправдана критика свих оних који на овај начин желе да нас натерају да заборавимо ко смо, преко уништавања нашег идентитета. Преко изазивања кризе идентитета, створиће се услови за наметање тзв. „американ way“, који медији одавно увелико промовишу. Американци могу да имају свој начин живота, могу да убијају под изговором заштите националних интереса, док је Србима забрањено да помену све што је национално. Они могу бомбама да штите своје интересе, а нама је и читање на свом писму ускраћено. Ако се неко осмели и проговори на ту тему, медији га нападу под апсурдним изговором да није толерантан.

Рекламе Владе Републике Србије исписане су, вероватно погађате, латиницом. Званично писмо у овој земљи је ћирилица. Никоме није ускраћено да пише латиницом у Србији, уосталом латинично писмо се учи и у основним школама. Проблем се јавио када смо на сваком кораку почели да наилазимо искључиво на латиницу. Чак и када су путокази у питању ћирилица је изгубила од латинице.

Нестадоше одједном сви наводни борци за људска права и пропагатори толерантности. Не смемо да будемо то што јесмо, да негујемо своје културне и духовне вредности само због Европе. Па ко се то у тој толико помињаној и „недостижној“ Европи одрекао свог писма и традиције? Да ли је неке уопште тако нешто пало на памет?

Латиница је модерна, а ћирилица је застарела. Оваква теза би се могла приписати само нашим највећим непријатељима, који су у више наврата забрањивали употребу ћири-

Вукова реформа остала је у сенци „модерне“ Европе, а српски народ ускраћен да чита на свом писму. За овакво уништавање националног писма не постоји никакво оправдање. Постоји само оправдана критика свих оних који на овај начин желе да нас натерају да заборавимо ко смо, преко уништавања нашег идентитета.

личног писма. Ударали су прво на језик и писмо као на основна обележја једног народа. Забрањено је бити Србин у Србији и писати својим писмом! Почело је са забранама Марије Терезије, затим Андрије Артуковића, преко комуниста у послератном периоду на много перфиднији начин камуфлирано иза братства и јединства и горепоменуте тезе. Лако се може успоставити паралела између садашње досеве власти и комуниста (или је једноставније ставити само знаке једнакости). У послератном периоду одрицали смо се свега српског и националног због силном нам наметнутог братства и јединства, а данашња камуфлажа је иза „демократије“ и „толеранције“.

На крају се поставља питање како да зауставимо на први поглед незауостављиво продирање латинице или потискивање ћирилице. Одговор је једноставан: тако што ћемо свуда и на сваком месту, у свакој прилици писати својим националним писмом - ћирилицом.

Весна Марковић

БАЛКАН ПОСЛЕ

Ситуација у Југославији након демократског избора новог председника земље улива наду у промене које би биле од користи за све земље Балканског полуострва - гласила је основна теза предавања Дитриха Шлегела, главног уредника међународног програма Радија Дојче веле.

Први охрабрујући знак промена био је да је Слободан Милошевић оборен са власти, не превратом, већ вољом народа - истакао је доктор Шлегел на почетку свог предавања под насловом „Балкан после пада Милошевићевог режима”. Требало је претпоставити, или је бар такав утисак створен, да ће се оборени диктатор повући из политике пошто није оспорио званичне резултате председничких избора. Уместо тога, након кратког повлачења, он је поново изабран за лидера Социјалистичке партије Србије и поново се појављује на јавним местима. Мада је свима јасно да пати од губитка правилне процене реалности, Милошевић није изгубио свој апетит за власт - нагласио је Дитрих Шлегел.

Он је анализирано различита сценарија која би бивши диктатор могао да одигра да би остао у политици. Вероватно се Милошевић нада да демократски изабрана влада неће успети да проведе земљу кроз кризни зимски период и да неће моћи да одговори изазовима на међународној сцени, претпоставља Шлегел. Према његовом мишљењу, лидер југословенских социјалиста ће покушати да оспори резултате

избора за југословенски парламент у децембру, а оно најмање чиме би се задовољио је лидерско место у парламентарној фракцији.

Међутим, не политичка него лична будућност Слободана Милошевића ће утицати на унутрашње процесе у Југославији. Све док диктатор не буде изручен Хашком трибуналу, међународна заједница неће бити убеђена у демократске процесе у Југославији - нагласио је Дитрих Шлегел. Војислав Коштуница не може да избегне изручење Милошевића и ја верујем да је он тога свестан, нагласио је предавач. Тренутно може да се схвати неодлучност новоизабраног председника. Највероватније ће његов следећи потез бити да одлуку о судбини Милошевића пребаци на новоизабрани савезни парламент. Вероватно ће се то исто догодити и са чисткама државних структура, радника службе државне безбедности, верних диктатору.

Међународна јавност је благонаклона према председнику Коштуници, нагласио је Дитрих Шлегел. Најважнији задатак новог председника су демократизација земље и њена интеграција у европске и међународне структуре. Верујемо да ће Југославија спроводити конструктивну политику у балканском региону, истакао је предавач. Он је указао да усредсређивање на унутрашње проблеме не би требало да скрене пажњу са спољних. Косово је и даље жариште сукоба, чији је исход нејасан - истакао је Шлегел.

Југославија треба да изгради своје односе са суседи-

МИЛОШЕВИЋА

ма, пре свега са БиХ и Хрватском, земљама које су се отцепиле. Задатак Европе и осталог света је да подрже процес транзиције у Југославији конкретним програмима, чија би окосница требало да буде Пакт о стабилности. Промене у Југославији су шанса не само за стабилизацију у региону већ и за то да појам Балкан, боље би било да га зовемо југоисточна Европа, треба да постане регион мирољубиве коезистенције, сарадње и толеранције - нагласио је у свом предавању главни уредник међународног програма Радија Дојче веле Дитрих Шлегел. (Софија, 7. децембра 2000. године – Елиса Златева)

Запад у неприлици

Да ли постоји „случај Милошевић” као што тврди Хашки трибунал? Бивши југословенски председник се у суботу појавио пред остатком своје странке, и примењујући опробану тактику лидера у опасности, играо је на карту напада, бесно бацајући анатеме на Запад, на опозицију и на сам Хашки трибунал, који је назвао „Новим Гестапоом”. Потом се мирно вратио у своју резиденцију у Београду. „Невероватан” спектакл, прокоментарисала је Карла дел Понте. „Неприхватљиво” је да Београд одбија да преда најтраженију особу.

Али, Коштуничино одбијање да преда Милошевића не изгледа неприхватљиво за западне владе које знају да прелазак са деспотизма на демократију није линеаран процес. Свака транзиција је трансакција, помало сумњива трговина, компромис који често прати лош задах. Етика није важна. Рачуна се пре свега резултат. Дакле, прихватљиво је да Милошевић неколико месеци остане слободан и некажњен, ако ће то помоћи Србији да се ослободи прошлости.

Када би Милошевић сада био предат Хашком трибуналу, то би имало снажне контраиндикације. То би узбунило оне представнике војне хијерархије који такође имају разлога да се плаше међународне правде. Тај потез би разгневио и националистичку Србију која је подржавала режим, а сада се окреће демократским странкама. Уочи важних избора, који се одржавају 23. децембра, бивша опозиција не сме да направи ниједну грешку. Резултати анкете указују на њену велику победу. А, Хаг може да чека.

Запад све то врло добро зна. Чак је и „најморалнија” дипломатија на свету, америчка дипломатија одустала од својих захтева упућених Београду да ухапси Милошевића, бар за сада. Штавише, она је обећала да неће постављати услове за враћање Југославије у ММФ.

Међутим, направили бисмо велику грешку када бисмо љутњу Хашког трибунала одбацили као уобичајену буку коју дижу чиновници у име примата закона над политиком. Морам да имамо у виду да су често постојале сумње у то да Запад тај трибунал сматра сметњом, иако је он био покровитељ Хашког трибунала.

Трибунал који је основан после рата у Босни, на почетку је животарио помоћу скромних фондова. Он још увек има тешкоћа да сарађује са војним апаратима и дипломатским секторима који су верни једној врсти реализма који карактерише избегавање етичких категорија. Реализам данас налаже да није прикладно да се суди шефовима држава. На првом месту зато што се то никада није догодило и што би то представљало преседан.

Затим, постоји опасност од доследности: ако Милоше-

вић дође у Хаг, онда Путину бар мора да се запрети суђењем због царске експедиције у Чеченији. Осим тога, неке западне дипломатије су у прошлости имале срдачне односе са Милошевићем, који су се некада заснивали на компромисима. За њих би била велика срамота када би Милошевић о томе проговорио у јавности.

Али они који су до недеље сматрали да бивши југословенски председник никада неће изаћи пред међународни суд, сада морају да узму у обзир његов бурни повратак на сцену. Тај напад оштрим оружјем компликује ствари. Ако Милошевић настави да се узбуђује и да прети, Запад неће моћи да га игнорише. Да је остао у сенци, у тишини, вероватно би наишао на исти третман као Радован Караџић.

Бивши председник Републике Српске постепено је нестајао као мачка у Алиси у земљи чуда. За шест месеци изгубио му се сваки званични траг. С времена на време јави се неко ко тврди да га је видео у Сарајеву, у околини куће у којој живи његова супруга, у некој кафани, бар, али увек у француском сектору. А НАТО никако не успева да га пронађе. НАТО у Босни има 45.000 војника, што није мало. Али, ипак не може да га нађе.

Овај неуспех је побудио сумњу у то да једна или више западних команди немају намеру да ухапе Караџића. Када би завршио у Хагу, могао би да исприча како су ослобођени плави шлемови које је заробила српска полиција непосредно после пада Сребренице.

Караџић лута по Босни, али никада не даје интервјуе, нити изјаве. Изгледа да Милошевић за сада није спреман да следи његов пример. Он напада међународни суд и отворено му се руга, што не може вечито да се трпи: бивши југословенски председник би ускоро могао да доведе Европљане и Американце у неугодну ситуацију да морају да реагују.

Непријатност се састоји у следећем: западне дипломатије у суштини не верују да кривична правда може да се примени на историју. Не треба због политике одустати од кажњавања оних који су починили злочине против човечности.

Политика може да диктира време. Али, на крају, казна мора да се примени. (23. новембар 2000. године, Гвидо Рамполди).

МИЛОШЕВИЋ ПРЕД

Гилијан Сенфорд, Београд, 30. новембра 2000. године: Слободан Милошевић ће бити суочен с одређеним судским процесом у Србији због преваре, убрзо након републичких избора 23. децембра, изјавио је у интервјуу за један београдски лист Зоран Ђинђић, човек за којег постоји велика вероватноћа да ће бити нови српски премијер.

Овај план одраз је одлучности нових власти да не предају бившег југословенског председника Међународном суду за ратне злочине у Хагу. Они који сматрају да би Милошевић требало да се нађе у Хашком трибуналу на Ђинђићев план гледају као на бесмислицу.

По Ђинђићевим речима „ овај суд ће испитати три ствари: изборну превару, имовину и начин на који ју је Милошевић стекао, као и ко је наредио неколико убиства и атентата у Југославији”.

Чедомир Јовановић, представник за штампу Ђинђићеве странке, изјавио је да очекује да се то деси у јануару. Потребно је да се утврди одговорност за оно што се дешавало у Србији протеклих година:” Потребни су нам неки одговори од Милошевића”.

Прве детаље у вези са тим планом Ђинђић је открио београдском дневнику „Глас јавности”. Он се посебно осврнуо на покушај убиства Вука Драшковића, лидера Српског покрета обнове, и атентат на водећег београдског издавача и новинара Славка Ђурувију.

„Он (Милошевић) ће морати да се појави током истражног процеса, можда као сведок, али неће моћи да избегне појављивање на суду. И то ће се десити одмах након избора”, додао је он.

Ако странка председника Војислава Кошћунице победи на децембарским изборима у Србији, као што се очекује, постоји велика вероватноћа да Ђинђић поста-не републички премијер. У складу са судским системом у Србији, прелиминарну истрагу спроводи истражни судија који одлучује о томе да ли су оптужбе и суђење оправдани.

Отворено је питање да ли ће нова влада изаћи из оквира почетног судског испитивања и дозволити пуну судску истрагу Милошевићевог случаја. Он је на тријумфалан начин поново изабран за председника Социјалистичке парти-

СУДОМ У СРБИЈИ

је Србије, а такође му је допуштено да слободно живи у својој вили под заштитом војске.

Соња Бисерко, председник Хелсиншког одбора за људска права у Београду, с очајањем је реаговала на вест о судском процесу у Србији. Без обзира на претње које су јој биле упућиване, она се дуго залагала за сарадњу с Хагом.

„Милошевић је одговоран за много више него што је изборна превара”, каже она. „Он сноси кривицу за ратове у бившој Југославији, за ратне злочине у Хрватској, Србији и на Косову - као и за изолацију Србије”.

Жарко Кораћ, лидер мале Социјалдемократске уније много је озбиљнији него што је обухваћено тачкама које је изнео Ђинђић... „Чврсто сам уверен да то треба урадити у сарадњи са Хагом”.

Александар Поповић из Коштуничине Демократске странке Србије, која је против сарадње са Хагом, истакао је да Ђинђић није разговарао с члановима анти Милошевићевој коалицији пре свог иступања. „Политичари не би треба-

ма, рекавши да намерава да се сретне са Лавровом насамо да би ову тему детаљније размотрила.

Повод овог мањег сукоба је питање које је покренула Карла дел Понте о изручивању бившег председника Југославије међународном трибуналу. „Слободан Милошевић мора да стане пред суд, нема му друге”, рекла је тужилац. „Оптужбе које се износе против овог човека не могу се тек тако одбацити”.

Карлу дел Понте не радује што је свет тако безрезервно прихватио у наручје Војислава Коштуницу, премда је он „више пута изразио неспремност да сарађује са Хашким трибуналом”. Узгред, дел Понте, коју је ново руководство позвало у Београд (у време Милошевића био јој је забрањен улазак у Југославију), нада се да ће успети да приликом личног сусрета промени председничково мишљење. У Београду ће тужилац поново отворити канцеларију своје организације, која је престала да ради када је почела војна операција НАТО 1999. године.

Карла дел Понте је изјавила да је међународни трибунал добио од Кипра и других држава информацију да су замрзнути Милошевићеви банкарски рачуни и да се ради о „огромним, огромним сумама” (коликим није речено), које правно припадају српском народу.

Тужилац је критиковала босанске лидере, али посебно Хрватску. По њеним речима, председник Стипе Месић је, сматрајући да су угрожени његови политички интереси, прекинуо сарадњу са Хагом. А сада је, по наређењу хрватске владе, сарадницима трибунала онемогућен приступ архивским документима из времена балканског рата.

Дел Понте није задовољна ни радом снага НАТО у Босни. „Ненормално је”, напоменула је она „да последњих пола године не буде ухапшен ниједан ратни злочинац. И даље су на слободи главни оптужени - српски генерал Ратко Младић и бивши лидер босанских Срба Радован Караџић, који носе на савести десетине хиљада жртава”.

Излагање тужиоца остало је без коментара и реплика чланова Савета. Само је Русија дигла глас протеста. (Москва, 23. новембра, Георгиј Степанов).

ло да се мешају у судски систем. Нама је потребан један независан систем правосуђа”, закључио је он. (Гилијан Сенфорд, Београд, 30. новембра 2000. године)

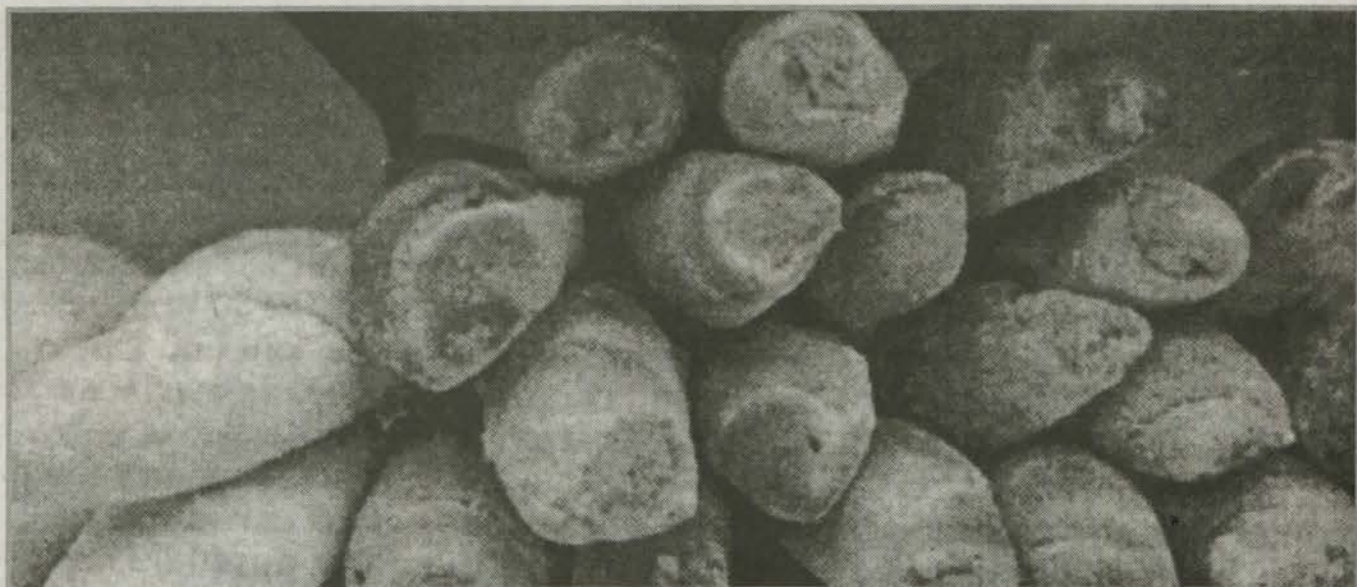
Сукоб у Уједињеним нацијама због Милошевића

Стални представник Русије у Уједињеним нацијама, Сергеј Лавров, разменио је жучне опаске са добро познатом Карлом дел Понте, главним тужиоцем Међународног трибунала за бившу Југославију. „Трибунал је одувек био исполитизован, антисрпски настројен, увек је затварао очи када други учесници балканског сукоба нису поштовали норме међународног права”, изјавио је Лавров на отвореној седници Савета безбедности Уједињених нација. Карла дел Понте је овај испад окарактерисала као „увредљив и безразложан”.

Карла дел Понте се увредила. „Ми нисмо амерички трибунал. Ми немамо никакав споразум са НАТО. Руси неће да схвате принципе нашег рада”, доказивала је она новинари-

ПОМОЋ ЦЕЛОЈ

На конференцији у Београду под називом „Консултативни форум са југословенским општинама и помоћ Југославији”, организованој у оквиру Пакта за стабилност југоисточне Европе, учествовали су градоначелници преко сто-

тину југословенских градова, њихове колеге из разних земаља Европе и северне Америке, представници ММФ и Светске банке, министар иностраних послова Мађарске Јанош Нартоњи и, разуме се, координатор Пакта за стабилност Бодо Хомбах.

За ново руководство Југославије најважнији је проблем обнове њеног економског потенцијала, који је осетно смањен због познатих догађаја током последње деценије. На форуму је било речи о пружању помоћи Југославији, мада би, с обзиром на разарања у НАТО агресији, пре требало говорити о накнади штете, нанете њеној привреди. Уз то, западна помоћ за сада има очити карактер хуманитарне помоћи. А што се тиче велике помоћи у износу од две и по милијарде долара, обећане за случај Милошевићевог силаска са политичке позорнице, она ће се, по свему судећи, пружити под бројним условима.

...запад очекује од новог југословенског руководства да реформише политички систем земље. То је неопходно и за саму Југославију како би очувала федерацију. Војислав Коштуница, према његовим речима, намерава ради тога да већ до пролећа идуће године промени већи део основа државе, подразумевајући под тим и обнову Устава и реформисање законодавне базе, пореског и банкарског система.

Политичко и економско реформисање земље, међутим, неће бити баш лако без свестране помоћи Југославији од међународне заједнице. А за то је неопходна координација напора држава и међународних финансијских институција које су у стању да издвоје средства за економску обнову Балкана у целини и Југославије посебно.

У том циљу треба, такође, окончати дискриминацију појединих делова југословенске федерације. Русија се залагала и залаже се за пружање помоћи читавој Југославији. Али постоје земље које сматрају да то треба чинити само према појединим деловима земље, на пример, према Црној Гори. Такав је, рецимо став САД, који се тешко може назвати конструктивним (Николај Довженко, 15. новембар).

ЈУГОСЛАВИЈИ

Кошгуница се одупире савезницима

Прелазна влада Србије се нашла у критичној ситуацији након што је југословенски председник Војислав Кошгуница одбио да очисти службу безбедности од људи оданих Милошевићу.

Министри из Демократске опозиције Србије и Српског покрета обнове прете да ће бојкотовати састанке владе уколико шеф државне безбедности Раде Марковић не буде смењен. ДОС, који је подржао избор Кошгунице за председника, такође тражи смењивање начелника Генералштаба Небојше Павковића.

Међутим, Кошгуница се и даље одупире захтевима за

смењивањем двојице Милошевићевих савезника.” Сигуран сам да не постоји воља народа да се смени сви људи у разним институцијама (војсци и полицији) само због тога што су били чланови Милошевићеве Социјалистичке партије Србије”, изјавио је он током викенда.

Став југословенског председника је повећао затегнутост у ДОС-у и довео у недоумицу српске бираче. ДОС захтева смењивање ове двојице функционера од почетка новембра. Зоран Ђинђић, један од лидера коалиције, рекао је да су све партије чланице ДОС-а, укључујући Кошгуничину Демократску странку Србије, сложиле да Марковић треба одмах да буде уклоњен, док су промене у војном врху договорене на састанку ДОС-а 7. октобра. “Не схватам Кошгуничине разлоге. Сви лидери ДОС-а су се сложили да Павковић и Марковић треба да оду”, рекао је Драган Веселинов, такође један од лидера ДОС-а. „Садашњи начелник Генералштаба и шеф службе безбедности представљају велику претњу миру у земљи.”

Пре одржавања недавног састанка Врховног савета одбране, највишег војног тела на савезном нивоу, црногорски председник Мило Ђукановић је рекао да ће и он затражити Павковићеву оставку, као и оставке неколико других високих официра.

Али, једини званични закључак са састанка је био да је безбедносна ситуација у Југославији побољшана. Павковић, који је присуствовао састанку, опстао је на положају превасходно захваљујући Кошгуници. Југословенски председник је 4. октобра изјавио да руководство војске и тајне полиције треба да се смени тек када ДОС формира владу на савезном и републичком нивоу, што значи после избора 23. децембра. “Брзоплети потези у смењивању људи са високих положаја у војсци и полицији би довели до дестабилизације државе” рекао је Кошгуница.

Извори у Коштуничиној партији тврде да председник сматра да би било какве брзе кадровске промене само довле до тога да разне интересне групе унутар ДОС-а поставе сопствене људе на високе положаје, што Коштуница сматра незаконитим. Али, у ДОС-у се нико не слаже са председником. Откривање листе за одстрел, коју је Милошевићев режим постало шефовима војске и полиције оних мрачних дана почетком октобра, само је појачало незадовољство, посебно због Марковићевог опстанка на челу СДБ. "Појавили су се докази да смо могли бити ликвидирани. Не можемо остати равнодушни. То је разлог што смо почели да тражимо да Марковић одмах буде смењен," рекао је Ђинђић.

Павковић је признао да је петог октобра добио списак на којем је било четрдесетак имена, са захтевом да ти људи „нестану до зоре". Нека имена као што су Ђинђић, Коштуница, Велимир Илић, Владан Батић, Небојша Човић и Момчило Перишић била су заокружена, што је у Генералштабу војске схваћено као смртна пресуда.

Љубодраг Стојадиновић, бивши представник за штампу југословенске војске и војнополитички коментатор, каже да смењивање Павковића и његове клике не би дестабилизovalo војску. Напротив, такав потез би помогао да се уклоне остали Милошевићеве људи и да се војска ослободи „прљаве идеологије култа бившег председника".

Југословенски официри већ почињу да износе притужбе на врховну команду. На пример,

двојица пилота авиона „МИГ 29" из елитне ескадриле „Витезови"- потпуковници Слободан Перић и Небојша Милутиновић – изнели су оптужбе против команданта југословенског ваздухопловства генерала Спасоја Смиљанића, јер им је било наређено да узлете у борбену мисију без подршке радара.

Перић такође тврди да је Смиљанић јавно позвао официре да гласају за Милошевића приликом обиласка ескадриле у Батајници уочи избора 24. септембра.

Београдски медији веома оштро критикују одлуку да се Павковићу и Марковићу дозволи да остану на дужности. Уредник „Недељног телеграфа" Момчило Ђорговић је позвао Коштуницу да што пре смени Милошевићеве људе у војсци и полицији да би сачувао јединство ДОС-а до децембарских избора.

Ђорговић је упозорио да „зли језици" већ говоре о томе да се Коштуница удаљава од ДОС-а и примиче структурама бившег српског режима. Али, извор из Коштуничине странке је одбацио овакве оптужбе: "Медији су отишли предалеко," рекао је извор. "Ми схватамо да сви желе да људи из бившег режима буду промењени. Подсећам вас да и Коштуница, као и сви остали, подржава промене у војсци и служби безбедности. Једина разлика је у томе што он сматра да то треба да буде учињено кроз легалне институције када у Србији буде успостављена нова власт." Неки аналитичари у Београду упозоравају да не треба сувише истичати разлике моилажења у вези са Марковићем и Павковићем. Овај спор, тврде они, не наноси већу штету од сталног опструкционизма тврдокорних Милошевићевих присталица у прелазној влади.

Иако питање оставки разједа јединство коалиције, како тврде аналитичари, нужност ће утицати на то да ДОС остане заједно до децембарских избора и успостављања демократије у Србији. Док прелазну владу закупају питања о томе ко треба да командује војском и полицијом, већина обичних грађана Србије страхује да би спорне командне институције могле угрозити закон и ред на улицама... (Данијел Сантер, 15. новембра).

ВЕРОВАЛИ ИЛИ НЕ...

**"ПОВОЉНА" ЦЕНА ОД
299.155,00 ДИНАРА**

Министар финансија Владе Србије, Божидар Ђелић, најавио је у оквиру кампање: „Порез је први корак, у реформи пореске управе. Циљ реформе је квалитетнија комуникација са грађанима, кроз сузбијање сиве економије.”

Са друге стране, министар Ђелић, од своје уштеђевине издвојио суму од 299.155,00 динара за куповину жутог југа кабриолета. Нагласио је да је аутомобил згодан за излете и

није скуп у односу на квалитет. Приликом преузимања испред крагујевачке Заставе, напоменуо је да није заборавио да је обећао отварање фабрике дувана у овом граду.

Зна ли министар колико Крагујевчана или грађана Србије може да уштеди 299.155,00 динара, а ако могу колико би им деценија штедње требало?

САНЦАК ИЛИ РАШКА ОБЛАСТ

Есад Џудевић, савезни посланик из коалиције Листа за Санцак изјавио је: „Ако неко овај простор назива Санцаком, то је његово легитимно право, али и сваки други грађанин има право да овај регион назива Рашком облашћу. Предложио је да називи Санцак и Рашка област уђу у равноправну употребу, тако да би стајало Рашка област исписано ћирилицом, а Санцак латиницом.” Објаснио је да то зависи од националне припадности и од тога како ко доживљава ту територију. Потпредседник Странке за Санцак, Азем Хајдаревић сматра да је Санцак једино име које треба озваничити.

Значи ли то да ћемо ускоро моћи сами да одаберемо како ће се звати држава у којој живимо?

Држава се пре (када су се политичари бусали у прса да воде националну политику – хвала им, од такве националне политике су нам поиспадали зуби и изгубили смо оно што смо

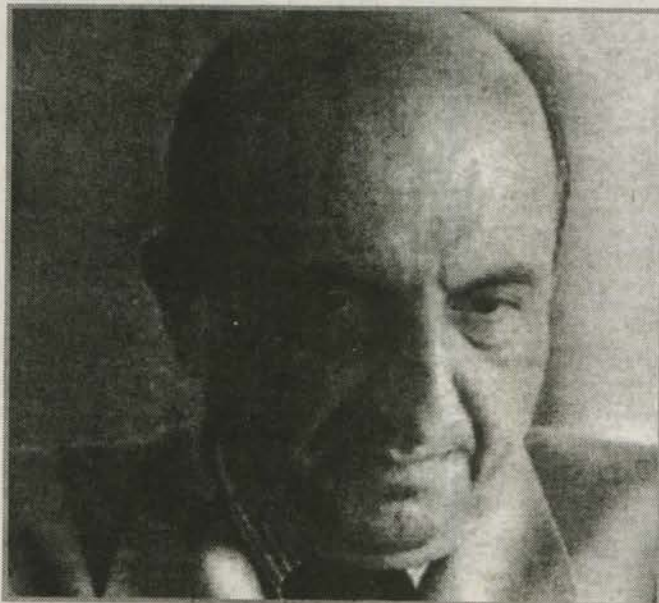

имали), и сада (када су политичарима пуна уста демократије, грађанских права и мултиетичности) мало бринула о Србима Рашке области, који у својој матичној држави не осећају присуство те државе. Срби су у Србији матичан народ, али су у Новом Пазару мањина, и то мањина о којој нико не брине. Ми смо за то да држава брине о националним мањинама и правилно им реши статус, али не против интереса матичног народа и подржавањем сепаратизма који је на штету саме државе и свих грађана.

Пошто садашњи политичари форсирају мултиетичност, ако хоће да је очувају у Новом Пазару и целој Рашкој области, нека се побрину за опстанак Срба у њему, јер ако се исељавање настави овим темпом, ово ће постати етнички чиста средина. Наиме, Срби у Новом Пазару су етнички, политички и културно маргинализовани и уколико држава што пре не реши те проблеме (а може, само ако хоће), њихов опстанак на овом простору неће бити могућ, изјавио је за Вечерње новости протосинђел Михајло, игуман манастира Сопотани.

“ЗАБЕЛА” КОМФОРНИЈА ОД “ШЕВЕНИНГЕНА”

Приликом посете Казнено-поправном дому Забела код Пожаревца, републички министар правде Владан Батић,

истакао је да је затвор Забела након реновирања доспео у сам врх по свом комфору који превазилази чак и онај у Шеннингену. У том затвору све је тмурно и сиво, док у забелској казнионици постоји уређен врт, базен олимпијских размера, савремени спортски терени и теретана.

Пошто су навикли на комфор, челници ДОС-а, улажу у свој будући смештај.

ИГУМАНИЈА КАО КРИМИНАЛАЦ

Игуманија манастира Грачаница, мати Ефросимија, приведена је у станицу УНМИК-а, под сумњом да се на манастирском имању узгајала конопља. Саслушавана је један сат. Шеф станице, Чарлс Вебер, рекао је да је пронађена конопља на манастирском имању, али да је убрзо утврђено да је расла као коров.

Зна се да главни шверцарски канали за пренос дроге са истока на запад, воде преко Косова и Метохије. УНМИК једноставно жмури када су у питању Шиптари, али када је реч о Србима, хапсе недужну и беспомоћну старицу, у једној од највећих српских светиња, као да је највећи криминалац.

(НЕ)БРИГА МИНИСТАРСТВА ПОЉОПРИВРЕДЕ

Решењем Републичког министарства пољопривреде и водопривреде Србије, подручје општине Ковиљ проглаша-

ва се зараженим. Угрожена су и околна места: Будисава, Шајкаш, Каћ, Гардиновци, Тител и Сремски Карловци. Трошкове вакцинисања, по решењу министарства, сноси власници животиња, јер министарство на чијем је челу Драган Веселинов није предвидело овакве трошкове. Не постоји никаква потврда да је епицентар заразе баш у Ковиљу, јер се не зна да ли је, животиња утинула од црног пришта, купљена баш у овом месту.

Иначе, ово је сточарско земљораднички крај, коме је све ово нанело велику штету, првенствено у отказивању наруџбина од стране досадашњих купаца.

ХЕЛИКОПТЕР ЗАМЕНА ЗА МОТОР

Ненад Чанак, председник Лиге социјалдемократа Војводине, на састанак ДОС-а, у Крагујевац долетео је и наравно одлетео хеликоптером.

До 1988. године Скупштина покрајине располагала је са два хеликоптера, која су сада у власништву МУП-а. Како преносе Вечерње новости, генерални секретар Чанкове странке, изјавио је: „Нема ту никакве енигме. Познато је да је председник Чанак пре две године пао са мотора при великој брзини и повредио кук који се ни после серије операција није сасвим опоравио. Када је пут напоран, као овај прошлог викенда, председник замоли МУП и они му изађу у сусрет.“

Војвођанска влада поседује велики возни парк, само прошле године кушили су четири опел вектре, али оне изгледа нису довољно добре и нису у складу са префињеним манирима господина Чанка.

Весна Марковић

МИНИСТАРСТВО ПРОСВЕТЕ И СПОРТА ЋУТИ

Никола Зечевић, по Закону не може да упише ванредно трогодишњу средњу школу, јер нема седамнаест година. У конкурсу који је истакла Трговачка школа општи услови за упис гласе: „За ванредне ученике могу да конкуришу сва лица која су завршила основно образовање”. Једини пропуст господина Предрага Зечевића, Николиног оца, био је у томе што није купио и прочитао Закон и што је поверовао у истинитост Конкурса који је објавила Трговачка школа Јездимир Ловрић

Општи услови за упис ученика у први разред средњих школа у Србији за школску 2002/2003. годину, објављени конкурсом у Просветном прегледу, гласе: „За редовне ученике могу да конкуришу кандидати који су завршили основно образовање и који су рођени после 31. августа 1985. године.

За ванредне ученике могу да конкуришу сва лица која су завршила основно образовање.

Испуњавање општинских услова кандидати доказују оригиналним сведочанством о завршеном основном образовању и изводом из матичне књиге рођених”.

У складу са условима назначеним у конкурсу, ученик ОШ „Браћа Барух” Никола Зечевић, полагао је пријемни испит ради уписа у четворогодишњу Трговачку школу Јездимир Ловрић у Београду. У обрасцу за упис у средње школе назначено је да ће Никола похађати ванредну наставу. Након истицања резултата испита (ранг-листе), Никола за један бод није положио пријемни испит за упис у четворогодишњу школу. Затим је покушао да се упише на трогодишњу наставу као ванредан ученик, али је наишао на низ проблема. Главни је био у томе што му надлежни у Трговачкој школи нису пружили праве информације, или боље речено нису га удостојили ни објашњења. Нико му није рекао да не може ванредно да похађа наставу у наведеној школи.

„По завршетку конкурса, свакодневно и велики број пута звали смо Трговачку школу Јездимир Ловрић да видимо када можемо уписати Николу за похађање ванредне наставе у тој школи и то са трогодишњом наставом. Одговор је увек био да се зове касније, најчешће око 14 часова, затим зовите сутра и тако све у круг више дана по више пута јер се није наводно знао износ школарине који је, узгред речено за школску 2001/2002. износио 4.900,00 динара. То сазнање као и прошлогодишњи услови и овогодишње информације су нам били гаранција да нема, а зашто би и имало, проблема за упис Николе у тогодишње ванредно школовање у Трговачкој школи Јездимир Ловрић у Београду.

Иичекујући решавање овог проблема који није настао његовом кривицом, Никола је пропустио два шахматска турнира. Због јаке депресије није у стању да се ваљано спрема за наступајућа шахматска и наредну сезону. А Министарство просвете и спорта, на челу са Гашиом Клежевић, једностранно ћути.

Наши проблеми, после свакодневног више пута позивања Трговачке школе Јездимир Ловрић у Београду и њихове препоруке да зовемо увек касније а потом и сутра, почињу 8.7. када бивамо обавештени да нема уписа!!! То је и основна моја притужба с обзиром да ми је дете не нашом кривицом остало неуписано због чега је морало да одустане од спортских наступа којих у летњем периоду има много, а и сам чин припрема за наредну спортску сезону му је тиме и те како отежан туђом грубом непажњом”.

ГРЕЈАЊЕ НА ДЕМОКРАТИЈУ

Мирољуб Лабус, после две године досовања, и даље покушава да обмане грађане Србије да је он прави човек који може да извуче земљу из тешке економске ситуације. То се постиже радом, а не обијањем прагова по иностранству. Њему предизборна кампања није потребна јер је у прелиходне две године показао сву своју памет и умеће, ишио се огледа у порасиу сиромашног становништва и у иаду кувовне моћи

За сва досадашња покушења, челници досовог режима, имали су само једно објашњење „Морало је да покупи“. Најчешће су прављена поређења са ценама у Европи, док нико никада није поменуо европске плате. Када је реч о ценама, нарочито струје, телефонских импулса, грејања, одавно смо испред „Европе“. Хвале се тиме што могу да оду у Вашингтон или што нас Солана посећује, пријемима у разноразне организације попут Међународног монетарног фонда, које нам постављају услове, чије испуњавање би нас довело у поданички положај. У Србији је све више отпуштених радника, све је мања куповна моћ становништва, статистике о броју сиромашних су поражавајуће. И поред тога Мирољуб Лабус, потпредседник Савезне владе, без срама тврди да је он прави човек да Србију избави из тешке економске ситуације. Да су му намере такве фабрике би радиле, радници не би били на улицама, а једна четворочлана породица би могла себи да приушти бар једну како кажу „минималну“ потрошачку корпу. Са поносом истиче своја залагања за добијање кредита или отпис дугова. Ако су то стварно донације (како он назива кредите) како их онда нико није добио и зашто је ситуација све тежа поред пристиглих милијарди са Запада, а спољнотрговински дуг је све већи.

Када је реч о праћењу покушења, изузев нпр. Завода за статистику, Института за тржишна истраживања, мало ко зна шта је све поскупело, а још мање колико.

Продај стан – плати струју

Министарка енергетике и рударства Кори Удовички има генијалан план. Одлучила је да помогне Београђанима да се прикључе на топловод. Министарка је нагласила да су услови и цена прикључења на топловод „повољни“, јер за стан од 60 квадрата треба месечно издвојити 3.500,00 динара у наредне две до три године. На 14.212 адреса грађана Србије стићи ће обавештења уз уплатнице „Инфостана“, о начину и условима прикључења на даљински систем грејања. По речима Миодрага Божовића, генералног директора „Беоелектрана“, износе 1.050,00 динара по квадратном метру и кредитираће их Скупштина града на 24 или 36 месечних рата без камате, уз учешће од 10 одсто. Станари су, поред ових трошкова, обавезни да финансирају изградњу унутрашњих инсталација, што износи око 1.300,00 динара по метру квадратном. Кредите за увођење унутрашњих инсталација даваће Комерцијална, Војвођанска и Делта банка, у периоду од 48 до 60 месеци уз камату од 1 одсто.

Министарка Удовички предложила је пензионерима да

продају станове да би платили рачуне за електричну енергију. Сада им предлаже да плаћају месечне рате од 3.500,00, иако се износи великог дела пензија поклапају са овим износом (само у Београду 15 одсто пензија ниже је од износа потребног за рату). Значи да се прикључење на топловод од-

PRIMER OBRAČUNA ZA UTROŠENU ELEKTRIČNU ENERGIJU OD: 09.07.2002 DO: 08.08.2002 Datum izdavanja: 09.08.2002 Rek sa platenja: 19.08.2002				EPS-JP "Elektrodistribucija-Bеоград" Masarikova 1-3 11000 Beograd Biro račun: 40803-833-3544	
ED broj: 134548090 Odbor: 14 1 67 01400 Potrošač: 11000 004 002		Potrošač: PETAR PETROVIĆ Adresa: KRALJA MILANA 15 Mesto: BEOGRAD		PAKET -3100 NET	KSKRET -85000 NET
Datum izdavanja: 08.08.02 Broj broja: 7354621		Prethodno VT: 3100 Prethodno MT: 3900 Prethodno MT: 84000 Prethodno MT: 85000			
TARIFNI STAV		Potrošeno		Cena (din/kWh)	
Zelena VT 264 MT 336		2,22 0,55		586,08 184,80	
Plava VT 440 MT 560		3,33 0,83		1.465,20 464,80	
Crvena VT 88 MT 112		9,36 2,34		823,68 262,08	
Ukupno energija 1800 Fiksni deo 1,5		50,82 50,82		3.786,64 76,23	
Osnovna snaga 11		50,82		559,02	
Snaga (E) kW		Alotacije za naredne mesecе		0,00	
(1) Prenete iz prethodnog obrač. 1.500,00		Evidentirane uplate		10 07 2002 500,00 31 07 2002 1000,00	
(2) Ukupno uplaćeno (din) 1500,00		Zaduženja za obračun		Utrošena el. en. i snaga 3.862,87 Porez (20%) 772,57	
(3) Ukupno zaduženje za obračun 4.635,44		UKUPAN DUG (1) - (2) + (3)		4.635,44	

Za potrošače bez "limitatora":
Snaga se ne obračunava i neće biti prikazana na računu.

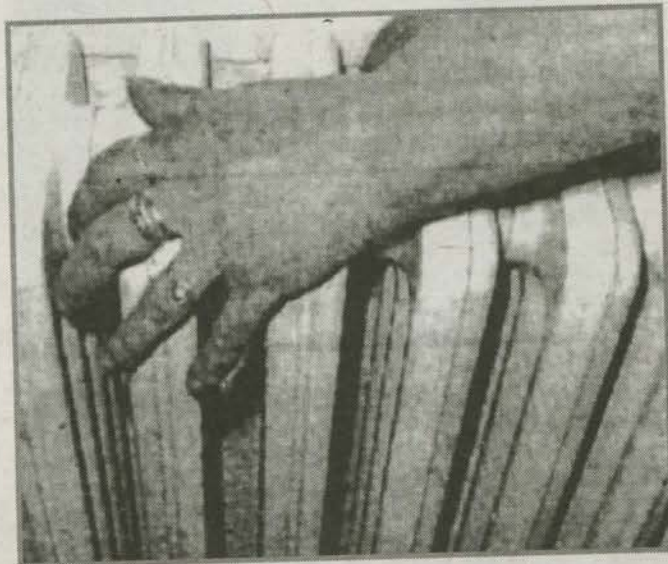
Za potrošače sa "limitatorom":
Snaga se ne obračunava, osim na Vaš pismeni zahtev. U tom slučaju, ukoliko, na primer, imate "limitator" od 25A na trofaznom sistemu napajanja, snaga je 16,5 kW.

Obračunska snaga će se prikazivati na računu samo za potrošače sa "limitatorom" koji podnesu pismeni zahtev za takav način obračuna. Po novom Tarifnom sistemu, potrošaču sa "limitatorom" od 25A će biti obračunato 11 kW (16,5-5,5).

Svi potrošači plaćaju fiksni deo na mesečnom nivou od 1,5 kW. Ukoliko je period obračuna duži od 45 dana plaćaju se dva fiksna dela.

Utrošena el. en. i fiksni deo:
3.786,64+76,23 = 3.862,87
Za potrošače sa limitatorom:
3.152,96+76,23+559,02 = 3.788,21

VAŠA "ELEKTRODISTRIBUCIJA BEOGRAD"

Prema istraživanjima Centra za proučavanje alternativa, samo 1 odsto ispitanih građana može da kupi gotovo sve što poželi. Sa druge strane 15 odsto ispitanih nema dovoljno novca ni za hranu, 43 odsto ima samo za zadovoljenje potrebe za hranom, ali nema za odeću i obuću. Za osnovne potrebe ima 28 odsto ispitanika, ali ne bi mogli sebi da priušte nov električni aparat ili da potpravu stari. Za sve gore navedeno samo 10 odsto ima novca, ali im predstavlja problem kupovina automobila. Kao tri najvažnija problema, 71 odsto ispitanih građana, navodi: nizak životni standard, borbu protiv kriminala i korupcije i razvoj privrede.

nosi isključivo na one građane koji će ostati u svojim stanovima.

Na ove troškove treba dodati poskupljenje električne energije od 52,4 odsto, što je novoimenovana ministarka Kori Udovicki iskoristila za svoju „promociju“, jer je njen prethodnik kritikovan od strane premijera da nije umeo na pravi način da prezentuje javnosti svoje poteze. Ima li bolje prezentacije od računa? Nakon ovog povećanja cene struje obećala je da neće biti restrikcija, jer će na takav način biti nadoknađene neke 2 milijarde kilovat sati koje nedostaju. Da su DOS i ispušavanje obećanja dve stvari koje nikako ne idu zajedno, сведочи i njena najnovija izjava da će ipak biti restrikcija. Ovo poskupljenje je sasvim očekivana faza priprema za prodaju „Elektroprivrede Srbije“. DOS namera da građani već sada pre prodaje finansiraju profit budućih vlasnika EPS-a. Ovo kao i sva prethodna poskupljenja struje realizovana su po zahtevu Međunarodnog monetarnog fonda. Pre skoro godinu dana dr Војислав Шешелј упозорио је јавност у Србији да Миролуб Лабус, потпредседник Савезне владе, припрема продају EPS-a по цени која је толико мања од процењене да се то ничим не може оправдати.

Челници DOS-a за све имају „логично“ и како мисле врло убедљиво објашњење поткрепљено „аргументима“ само њима разумљивим. Кажу да инфлација није премашила очекиваних 20 одсто. Могли су да очекују и 1000 одсто, па да се после радују инфлацији од само 900 одсто. У презентацији самог себе ипак предњачи премијер Зоран Ђинђић. Он једноставно хвали најпре самог себе, онда своје ministre, затим се поноси „демократским реформама“ и не крије задовољство због добро урађених рекламних спотова Владе Србије. Заборавио је на само један детаљ – ко још верује у његове празне приче?

Грејање скупље за 33 одсто

Потпредседник градске владе Бојан Станојевић најавио је повећање цене грејања за 33 одсто уз образложење да досадашња цена од 15 динара по квадрату није рационална и да оптерећује градску касу. Нагласио је да је реална цена грејања 27 динара по квадрату и да би са том ценом били обезбеђени услови за квалитетнији рад и припрему за предстојећу зиму.

Министарка енергетике и рударства Кори Удовички има генијалан план. Одлучила је да помогне Београђанима да се прикључе на топловод. Министарка је нагласила да су услови и цена прикључења на топловод „повољни“, јер за стан од 60 квадрата треба месечно издвојити 3.500,00 динара у наредне две до три године. ДОС намерава да грађани већ сада пре продаје финансирају профит будућих власника ЕПС-а. Министарка Удовички већ има решење за грађане који не могу да плате рачуне, а такви су у већини, да продају своје станове.

Са повећањем цене даљинског грејања са 15 на 20 динара по квадратном метру, за грејање стана од 70 квадрата месечно треба издвојити 1400 динара, што представља најповољнији вид загревања. Домаћинство са термоакумулационим пећима, у стану од 70 квадрата месечно ће морати да издвоји 52.40 динара по квадрату, што износи 3668.00 динара. Тона мрког угља „бановићи“ и „лљевља“ износи 5.401,00 динара, а кубик огревног дрвета је 1.950,00 динара. За грејање стана од 60 квадратних метара угљем „бановићи“ месечно треба издвојити 1.755,60 динара.

Куповна (не)моћ становништва

Републички министар трговине и туризма Слободан Милосављевић изјавио је да нам „за минималну корпу треба 1,09 просечних нето зарада, а за просечну корпу 1,76“.

Просечна месечна зарада у Србији у јуну месецу износила је 8.992 динара или 148 евра, а просечна пензија у истом периоду 6.193 динара или 102 евра. Минимална потрошачка корпу за четворочлану породицу, такође у јуну, износила је 9.802,53 динара, а просечна 15.853,21 динар. Министар је изразио задовољство због пораста куповне моћи становништва. Куповна моћ становништва, толико је порасла, да ће

ускоро моћи да купе чак неколико корпу, али празних.

Према истраживањима Центра за проучавање алтернатива, само 1 одсто испитаних грађана може да купи готово све што пожели. Са друге стране 15 одсто испитаних нема довољно новца ни за храну, 43 одсто има само за задовољење потребе за храном, али нема за одећу и обућу. За основне потребе има 28 одсто испитаника, али не би могли себи да приуште нов електрични апарат или да поправе стари. За све горе наведено само 10 одсто има новца, али им представља проблем куповина аутомобила. Као три најважнија проблема, 71 одсто испитаних грађана, наводи: низак животни стандард, борбу против криминала и корупције и развој привреде.

Цена струје условљава раст других цена

Према оцени Института за тржишна испитивања (истраживања) 87,2 одсто привредника повећаће цене својих производа за 8 одсто. Владана Хамовић, сарадник Института за тржишна испитивања, на конференцији за новинаре изјавила је да сматра да је очекиван раст цена на мало између 15 до 18 одсто до краја године. Наши највећи произвођачи меса већ су, за наредни месец, најавили повећање цене меса за око 10 одсто, што је условљено поскупљењем електричне енергије, и најављено повећање цене комуналних услуга (цена свињског бута без костију сада се креће од 236 до 259 динара у зависности од произвођача).

Републички завод за статистику саопштио је да је укупан раст цена на мало у Србији у јуну 2002. године, у односу на претходни месец, износио 4,1 одсто, а у односу на децембар 2001. забележен је раст од 7,4 одсто. Највише је, како се наводи у саопштењу, поскупела електрична енергија, у просеку 52,4 одсто.

Где год да је завршила такозвана помоћ или у преводу кредити, једно је сигурно враћаће је грађани са каматом и то преко готово свакодневних нових поскупљења.

После две „демократске“ године, остаје нам да се надамо да неће бити и треће, јер бисмо у супротном били принуђени да се хранимо, грејемо и облачимо на демократију.

Весна Марковић

ТРОШКОВИ ЗАГРЕВАЊА ПРОСЕЧНОГ СТАНА (60 М2)

Енергент	Цена	Количина горива годишње	Годишњи трошкови за енергенте	Месечни трошкови по метру квадратном
Угаљ Бановићи	5401,0 дин/т	3,9т	21.064	29,26
Угаљ сирови лигнит	1982,0 дин/т	7,7т	15.261	21,20
Природни гас	11,4 дин/м3	1475,7 м3	16.823	23,37
Дрво	2200,0 дин/м3	11,8 м3	25.960	36,06
Ел.ен. ТА грејање	по тарифи	10800 kWh	37.729,0	52,40
Топлана			14400,0	20,00
Угаљ (мрки)	4500,00 дин/т	3895 кг	17527,5	24,34

ЈЕСУ ЛИ И СРБИ ЉУДИ?

Владе западних земаља, односно финансијери „невладиних организација”, стварају погодан терен за остваривање својих циљева: цепање Србије, проглашавањем српског народа злочиначким и довођењем земље у зависнички положај. Због тога им смета свако ко се залаже за очување земље и свако ко се усуди да говори и изнесе доказе о геноциду над нашим народом који Запад спроводи не бирајући средства

Иако финансиране директно од влада западних земаља тзв. невладине организације, носе неизмењен назив и поред спровођења и заговарања идеја својих налогодаваца. Оне представљају инструмент спољне политике влада западних земаља. Пошто, сада већ јавно говоре о својим финансијерима, поштено би било да и назив промене у „западни шпијун”. Према подацима Међународног комитета Црвеног крста, ове организације дистрибуирају више новца него Светска банка.

Новац је преко НВО упућиван досовим странкама и одређеним медијима и то, преко приватних рачуна, илегалним путевима је уношен у земљу. Оно што нам је Запад припремио у наредном периоду лако можемо сазнати праћењем пропаганде ових организација. Пре испоруке Срба Хашком

Чланови ових организација некада су се декларисали као изразити борци против Милошевићевог режима. Милошевић одавно није на власти, а у претходној години је регистровано деветсто „невладиних” организација.

трибуналу, јавност се припремала тако што су измишљане масовне гробнице и хладњаче. Наташа Кандић истакнути „борац за људска права” – свих осим Срба, нашла се на лицу места, приликом наводних ископавања. Знала је без икаквих анализа чији су то лешеве и ко је починио злочине. Када је она у питању зна се да су за сваки леш криви Срби, а да српски лешеве не постоје и поред многобројних доказа и фотографија са места злочина. Госпођа Кандић је јасна у свом ставу да Србе свакако треба оптужити, а доказе измислити ако треба. Срби су злочинци, а сви остали невине жртве.

Познате су шпијунске акције тзв. „Лекара без граница”. У тој наводно хуманитарној организацији, било је припадника свих струка, осим лекарске. Одмах након избијања првих сукоба на Косову, дошли су на терен како би испитали терен и сложили се „сасвим случајно” са свим тврдњама шпијунских терориста. Само, превише је случајности.

Целати у хуманитарном руху

Чланови ових организација некада су се декларисали као изразити борци против Милошевићевог режима. Милошевић одавно није на власти, а у претходној години је регистровано деветсто „невладиних” организација. Њихово појављивање у медијима добија неограничено временско трајање чиме су само открили своје право лице и своје антисрпске циљеве. Све неистомисљенике стављају на црну листу, а се-

бе на крајње арогантан начин проглашавају борцима за демократију. Смета им све што има национални предзнак и свако ко се залаже за опстанак ове земље. Покушавају да наметну српском народу осећај кривице, као и стид од своје прошлости јер ће их Запад тек тада примити под своје окриље. По добро уиграном програму увек су на страни шпигарских терориста. Соња Бисерко, председница Хелсиншког одбора за људска права, пре избијања сукоба на Косову, отворено се залагала да Косово постане федерална јединица равноправна са Србијом. Такође је истичала да разуме тежње Албанаца за одвајањем од Србије. Госпођа Бисерко у билтену своје организације „Хелсиншка повеља”, заговара тезу да Србија не може постати демократска земља и борац за људска права све док јој се, уз помоћ међународне заједнице не одузму Војводина, Косово. Она једноставно „зна” да су Срби једини кривци за сва зла која су их снашла, али она је ту да им помогне да се измисле докази како би их коначно у то убедила. Иза хуманисте, крио се целат.

Они смеју да изнесу у јавност да Србију треба поделити на што више конфедералних јединица, а др Војислав Шешел не сме да се залаже да сви Срби живе у једној држави. Нико не сме да дозволи његово појављивање на телевизији, јер треба забранити све што је српско и национално. Уоста-

За све што пласирају у јавност, невладине организације, не носе никакву одговорност. Управо због тога су ангажоване у толикој мери, јер преко њих западне владе на индиректан начин формирају погодно тло за остваривање својих циљева. По ономе што, без имало стида, говоре Соња Бисерко, Наташа Кандић, Биљана Ковачевић – Вучо може се извести закључак о свему што нас чека од њихових пријатеља за Запада. Ако непрестано истичу да се боре за људска права, поставља им се питање: „Јесу ли и Срби људи?“

лом како се неко уопште усуђује да помене злочине извршене над српским народом или бомбардовање НАТО-а, кад његов главнокомандујући Хавијер Солана прекраја границе Србије и руши савезну државу?

Амерички Конгрес финансира ДОС

За све што пласирају у јавност не носе никакву одговорност. Управо због тога су ангажоване у толикој мери, јер преко њих западне владе на индиректан начин формирају погодно тло за остваривање својих циљева. По ономе што, без имало стида, говоре Соња Бисерко, Наташа Кандић, Биљана Ковачевић – Вучо може се извести закључак о све-

му што нас чека од њихових пријатеља за Запада. Ако непрестано истичу да се боре за људска права, поставља им се питање: „Јесу ли и Срби људи?“

Америчка невладине организација, Национални демократски институт (НДИ), са седиштем у Вашингтону је само један од донатора „демократских“ политичких организација у Србији. НДИ је основан 1983. године актом који је усвојио Конгрес САД. Основале су га „демократе“, а финансиран је од стране Националне задужбине за демократију која је државна институција. Директор програма НДИ за Србију, Пол Роланд, изјавио је за „Глас јавности“ да је НДИ независна организација и да се бави проблемима ван америчког подручја. „НДИ у различитом степену сарађује са свим странкама ДОС-а, као и са другим странкама које су биле у опозиционом блоку пре избора 2000 године. Ипак, НДИ највише пажње посвећује локалним одборима странака и ЦеСид-у, а чланство и функционери се у том раду уче вештинама за спровођење изборних кампања и надградњи страних структура између избора“, рекао је Пол Роланд.

Према подацима Међународног комитета Црвеног крста, невладине организације дистрибуирају више новца него Светска банка.

Верујете ли да се организација коју је основао Конгрес и коју финансира Конгрес Сједињених Америчких Држава, не залаже за њихове интересе, већ за интересе српског народа. Лако је закључити да се залажу једино за опстанак ДОС-а, јер су до сада досовски челници без поговора испуњавали све њихове захтеве. Наводно се залажу и за права свих националних мањина у Србији. Својим залагањем доприносе само распиривању нетрпељивости, под параваном толеранције. Милошевића, који им је представљао највећу сметњу више нема, али зато новац и даље пристиже, а тзв. невладиних организација је све више. Нико никада није поставио питање о страдањима Срба на просторима бивше Југославије и о великом броју избеглица у Србији са нерешеним егзистенцијалним проблемима. По њима изгледа да Срби не постоје у Србији, или је то њихова неостварена жеља. На њихову велику жалост, ми не наседамо на њихове приче како нам желе добро, јер су нам своју љубав на много начина показали.

Весна Марковић

ЗАТАШКАВАЊЕ АФЕРЕ

Неки свештеници католичке цркве су оптужени за педофилију. Црква не признаје постојање оваквог проблема иако већ годинама уназад заташкава афере, а свештеници и даље обављају исте дужности, само у неком другом граду или држави

Мало је медија у свету који имају смелости да јавно говоре о проблему педофилије у католичким црквама. Разлог је јак ватикански лоби у многим земљама, нарочито у онима где преовладава католички народ. Да је сам врх католичке цркве упознат за проблемом педофилије говоре недавно објављени подаци да су суме од неколико стотина милиона долара исплаћене жртвама – деци од пет до петнаест година. Много је деце која се не усуђују да признају родитељима да су била жртве свештеника, јер углавном не налазе на разумевање. Намеће се питање да ли је оправдано поверење верника у поглаваре католичке цркве који не осуђују понашање својих представника? Могу ли се трауме настале приликом злостављања код детета излечити новцем?

По писању недељника „Сведок“ у Америци је стање готово алармантно. Покренуте су истраге у Флориди, Кали-

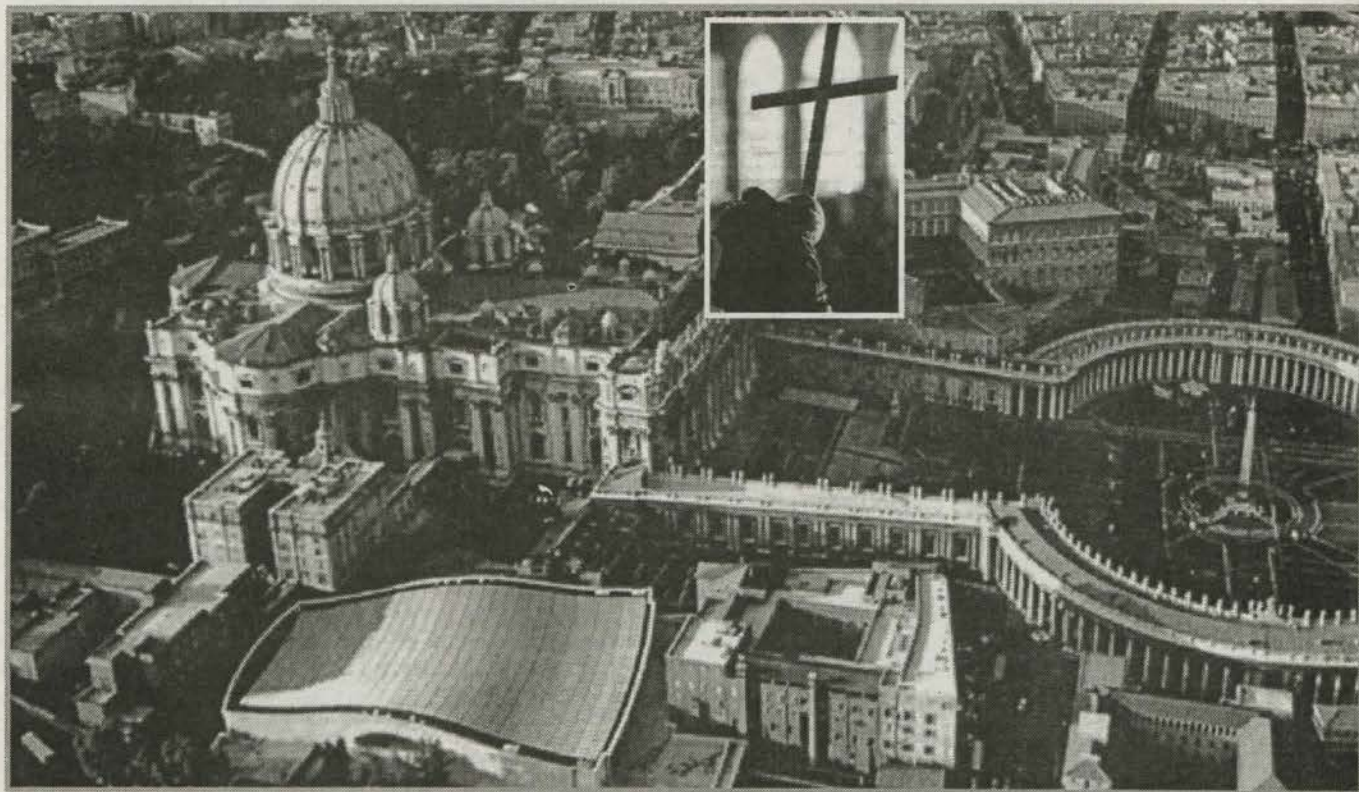
Покренуте су истраге у Флориди, Калифорнији, Висконтију. У Сент Луису је покренута истрага у вези 50 захтева у 22 различита случаја. Затварање очију пред овако озбиљним проблемом ствара само нове жртве.

форнији, Висконтију. У Сент Луису је покренута истрага у вези 50 захтева у 22 различита случаја. У Бостону је забележено и једно хапшење монсињора Фредерика Рајана, на кога је насрнуо Гери Гарланд (38) оптуживши га за злостављање од пре двадесет три године.

Ако се заташкавају овакве афере, онда је немогуће заштити се. Црква не признаје постојање оваквог проблема иако већ годинама уназад заташкава афере, а свештеници и даље обављају исте дужности, само у неком другом граду или држави. Проблем постоји и треба га решити. Пошто све има своје узроке, можда треба поћи од њих. Затварање очију пред овако озбиљним проблемом ствара само нове жртве.

Сме ли Папа Јован Павле Други после свега да помене Христово име и да без гриже савести погледа вернике у очи и да их позива на молитву за миру у свету? Љубав и милосрђе су основне одлике хришћанске вере. Недужна деца су уместо очекиване љубави добила само малтретирање, претње да ћуте и на крају новац. Не знам да се у Светом писму уопште помиње новац као средство за решавање душевних патњи. Служећи се логиком да је новац најважнији и да доноси моћ, дају себи за право да раде шта им се прохте.

Весна Марковић

КРВАВИ ТРАГ

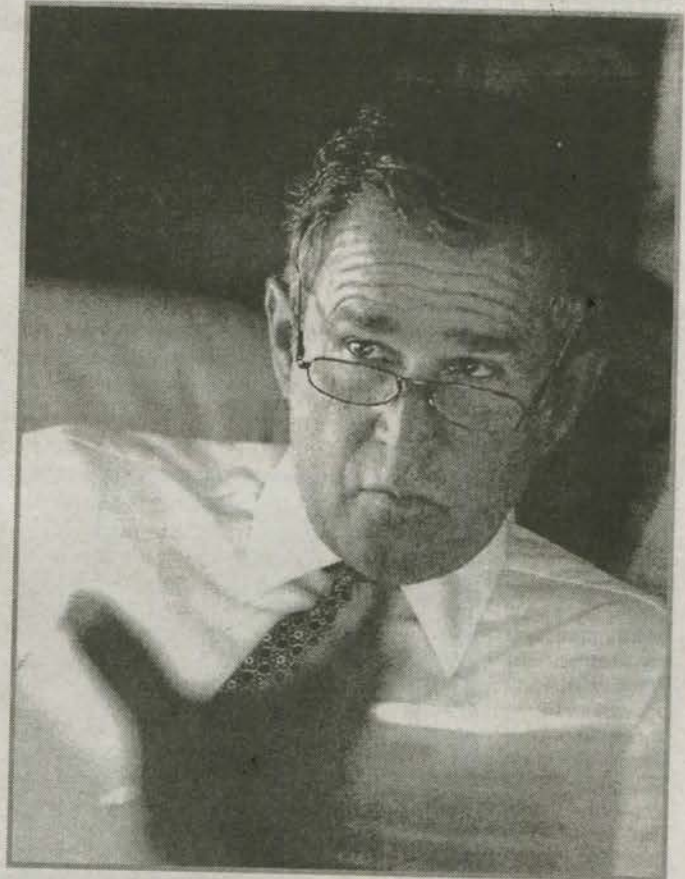
Након читаве серије зверских напада на низ суверених земаља, чија је кривица била та што нису хтеле да „играју” по „тактовима” из Вашингтона, Влада Сједињених Америчких Држава, на челу са Џорџом Бушом млађим, спрема се за још једно зверство над Ираком и његовим народом

Иако одлука о нападу на Ирак још увек није „званично” донета, у светској јавности готово је свима јасно да ће до агресије врло брзо доћи. Међутим, оно што Американцима ствара додатне и, рекло би се, највеће проблеме је чињеница да се у свету, а пре свега у Европи, све више јавља уверење да нова бомбардовања и напади на Ирак немају ама баш никаквог основа и да су пуко оживљавање америчке администрације, која чезне за стварањем кризних жаришта на планети.

Због тога што је америчким ратним хушкачима понестало оправдања за нове војне „излете”, све се више може чути прегршт необузданих и „бледих” изјава, којима се у америчкој јавности покушава објаснити одсуство подршке „европских савезника” новим ратним поклицима из Пентагона.

„Председник Буш схвата да ако мора да крене у акцију, ми морамо да минимализујемо претње, и он ће то учинити, уз објашњење народу Америке, као и нашим пријатељима и савезницима”, изјавио је Ден Бартлет, Бушов директор за комуникације, и додао: „Председник није тражио подршку (савезника), јер није још донео одлуку. Али, верујем да има много људи који се окупљају око тако племените ствари”. Међутим, ствари не стоје баш тако, као што би Бартлет желео. Све европске земље, са изузетком Велике Британије, негативно су се одредиле према новом нападу на Ирак. Што се Уједињеног Краљевства тиче, познато је да би кабинет Тонија Блера пристао и на бомбардовање Биг Бена, уколико би Америка то затражила, па британска слепа послушност Америци никога није изненадила на старом континенту. У недостатку бољег, наравно, Американцима би слугерањска подршка Велике Британије „била довољна” у покушају да оправдају своје злочинске намере. „Наши европски савезници нису толико значајни. А онај који је од неког значаја, Велика Британија, верујем, биће уз нас”, скоро па „пророчки” је недавно изјавио Ричард Перл, председник борда за одбрамбену политику Пентагона. Једном речју, Америка је спремна да поново окрвави руке. Глумећи „светског жандарма”, она пре свега стимулише своју војну индустрију, на којој добрим делом почива и њена целокупна економија, а затим, аргументом силе, уништава сваки отпор својој политици „новог светског поретка”, и то без обзира на невине жртве.

Са друге стране, Република Ирак је предузела широку дипломатску иницијативу, како би спречила избијање новог

оружаног сукоба и ризик стварања нових жртава. Фантастичним маневром влада у Багдаду је позвала инспекторски тим Уједињених нација да се врати у Ирак, чиме је Американцима одузет главни адут за агресију. Вероватно је тај потез и био пресудан за одређивање већине европских земаља и уопште међународне заједнице против новог бомбардовања Ирака. Међутим, не сумњајући у стварне намере Америке, сакривене иза звучних фраза попут „борбе против тероризма”, „заштите националних интереса” и томе слично, Ирак је свима јасно дао до знања да је, ако буде потребно, спреман и да се брани.

Време ће показати да ли ће, упркос јасном ставу међународне заједнице да се Ирак остави на миру, Америка ипак терати по своме и оставити још један крвави траг. Ако се то деси, сигурно је бар једно: све маске наводне „демократије” и „људских права” иза којих су се Сједињене Државе до сада криле пашиће у воду и пред целокупном светском јавношћу биће сама срж Америчке тираније.

Весна Марковић

Познато је да би кабинет Тонија Блера пристао и на бомбардовање Биг Бена, уколико би Америка то затражила, па британска слепа послушност Америци никога није изненадила на старом континенту.

О СРПСКИМ ЛЕШЕВИМА СЕ ЋУТИ

Судбина око 3.000 крајишких Срба још увек је непозната. Хрватска страна трага за 1.419 људи, од којих је 80 одсто Хрвата. Спискови југословенске и хрватске Комисије за нестала лица, поклапају се само у 22 случаја. На списку Међународног комитета Црвеног крста је око 700 несталих Срба.

Хрватске власти покушавају да сакрију од јавности истину о ексхумираним српским лешевима, тврдећи да је реч искључиво о војницима Републике Српске Крајине, а не о цивилном становништву. До сада је ексхумирано 600 тела на подручју Хрватске. Од тога је 110 подвргнуто поступку идентификације, а само је 78 идентификовано (међу којима је 19 жена).

Прошло је седам година од завршетка рата, а судбина око 3.000 крајишких Срба још увек је непозната. Према подацима Владе Савезне Републике Југославије за хуманитарна питања и нестала лица, непозната је судбина 2.701 Србина у Хрватској, од чега је 1.791 нестало у „Олуји“, 284 у „Бљеску“, а остали у ранијим акцијама Хрватске војске.

Хрватска страна трага за 1.419 људи, од којих је 80 одсто Хрвата. Спискови југословенске и хрватске Комисије за нестала лица, поклапају се само у 22 случаја. На списку Међународног комитета Црвеног крста је око 700 несталих Срба.

Да би се приступило ексхумацији најпре је потребно формирати јединствени списак несталих од 1991. до 1995. године. Хрватске власти једноставно игноришу постојање масовних гробница и спречавају да информације о националној припадности жртава процирају у хрватску јавност.

Срби, избегли у Југославији, наилазе на низ препрека у хрватској Амбасади, јер су приморани да чекају на визу и по четири дана само да би отишли да сахране своје ближње. По добијању визе до одређишта у Хрватској превози их Међународни комитет Црвеног крста.

У Хрватској је регистровано више од тридесет већих масовних гробница.

Поред поменутих 600 тела, ексхумација српских гробница у Хрватској настављена је на још три локације у Госпићу 18, у Кореници 27 и у Грачацу 154 особе. Чедомир Марић, председник Удружења породица несталих из Крајине, у листу овог Удружења износи: „На основу изнијетих података, могло би се помислити да се коначно плански решава судбина несталих Крајишника. Међутим, још увијек има

разлога да будемо незадовољни, у првом реду зато што ексхумација зависи искључиво од заинтересованости Хашког трибунала за неку локацију и од воље хрватске власти. Посебно истичемо да је потребан хуманији однос према ексхумираним тијелима, да се и за тијела Крајишника мора обезбиједити одговарајући форензички објекат, у која ће се она одлагати до идентификације. Тиме би се породице поштеделе додатних стресова при идентификацији“.

Злочин у Паулин Двору

Пре два месеца ексхумирано је 18 лешева српских цивила у масовној гробници Ризвануши код Госпића. На основу личних докумената пронађених уз тела сигурно је да потичу из Паулина Двора, села удаљеног двадесетак километара југозападно од Осијека. Паулин Двор је удаљен 500 километара од Госпића. Посмртни остаци осамнаесторо Срба пронађени су у пластичним бачвама осиечког „Аналита“, фабрике која се бавила производњом пластичних предмета. Ископани су остаци: Милана Лабуса (1940), Јове Гаврића (1936), Боје Грубишић (1906), Бошка Јелић (1945), Анђе Јелић (1950), Босе Катић (1939), Петра Катића (1937), Митра Катића (1909), Миле Катић (1933), Драге Катић (1919), Милке Лапчевић (1910), Вука Медића (1929), Милке Миловић (1932), Спасоја Иловића (1933), Милене Родић (1925), Боже Суџуковић (1914), Марије Суџуковић (1914) и Драгута Кечкеша-Карла (Мађара по националности). Иако су пронађена лична документа уз тела нико од хрватских вла-

сти није обавестио најближу родбину убијених.

У Паулину Двору пре рата, живело је око 170 становника, а 90 одсто од тог броја чинили су Срби. Припадници Хрватске војске и полиције држали су у кући Андрије Буквића деветнаесторо Срба који нису избегли у Србију почетком рата. У ноћи између 11. и 12. децембра 1991. године сви су побијени, а кућа је минирана и разнесена експлозивом. Недалеко од овог места пронађен је леш педесетседмогодишње Даре Вујновић у дрвеном сандуку за муницију. Остала тела су нестала без трага.

По писању сплитског „Ферал трибуна“, Оператив-

Злочини без казне

Спаљено је и порушено више од 26 хиљада српских кућа, више од 300 хиљада Срба прогнано је са својих вековних огњишта. Нико у Хрватској није кажњен за злочине почињене над српским народом. Недавно су у Хрватској ступиле на снагу измене и допуне Закона о подручјима од посебне државне бриге. Односе се на рокове у којима хрватске власти морају да врате имовину прогнаних Срба. Мисија ОЕБС-а подржава овакву одлуку, али по нашим досадашњим искуствима са властима у Хрватској и ово ће остати мртво слово на папиру.

Скандалозно хрватско правосуђе

После десет месеци притвора, седморица војних полицајаца и стражара оптужених за ратне злочине над Србима у сплитском логору „Лора“, 1992. године, пуштени су на слободу одлуком судије Жупанијског суда у Сплиту Славка Лозине. Лозина је своју одлуку образложио тврдњом да дело ратног злочина није почињено на особито тежак начин. По неким проценама у „Лори“ је погубљено чак 70 цивила и ратних заробљеника. Седморица полицајаца и стражара судило се за смрт двојице затвореника, иако постоји документација и за остала убиства и физичка злостављања. После доношења ослобађајуће пресуде судија им није ограничио кретање нити одузео пасоше. Врховни суд Хрватске усвојио је жалбу тужилаштва и укинуо одлуку Судског већа Жупанијског суда у Сплиту. До сада су притворена петорица оптужених, док су Миљенко Бајић и Јосип Бикић још увек на слободи. Очекује се расписивање потернице за њима, вероватно исте као што је расписана и за Анте Готовином.

Весна Марковић

Срби, избегли у Југославији, наглазе на низ препрека у хрватској Амбасади, јер су приморани да чекају на визу и по четири дана само да би отишли да сахране своје ближње. По добијању визе до одредишта у Хрватској превози их Међународни комитет Црвеног крста.

ном зоном Осијек, заповедао је Словенац Карло Гориншек, дезертер из Југословенске народне армије. Он је био подређен тадашњем заповеднику обране Осијека Бранимиру Главашу који је имао јаке везе у врху ХДЗ-а и Министарству обране. По Туђмановој препоруци, Главаш је постављен на место заповедника обране Осијека 7. децембра 1991. године, само четири дана пре масакра у Паулин Двору.

„Наиме, из дописа који је Главаш упутио Шушку 1. децембра 1991. видљиво је да се позива на њихов „јучерашњи разговор“, те да Шушку приопћава како се „прихватити мјеста и одговорности заповедника града Осијека“, ако му овај обећа како ће „све подузети да град добије све“ о чему су разговарали. Заповјед о Главашевом именовану заповједником обране Осијека факсирана је из Туђманова уреда министру обране Шушку 7. децембра 1991. у 20.34, а из Шушкова уреда у Заповједништво Оперативне зоне Осијек исте вечери у 21.37.“ (Цитат из „Ферал трибуна“)

Пре два месеца ексхумирано је 18 лешева српских цивила у масовној гробници Ризвануши код Госпића. На основу личних докумената пронађених уз тела сигурно је да потичу из Паулина Двора, села удаљеног двадесетак километара југозападно од Осијека. Паулин Двор је удаљен 500 километара од Госпића. Посмртни остаци осамнаесторо Срба пронађени су у пластичним бачвама осијечког „Аналита“, фабрике која се бавила производњом пластичних предмета.

ПОЛИТИЧКА ЦИРКУЗАНИЈА ЗВАНА ДОС

Сарадња групе стручњака, која је основала Удружење грађана „Истина“, са Српском радикалном странком, увек је била успешна. Слађан Мијаљевић, сектолог и председник Удружења, Српску радикалну странку види као једину озбиљну организацију, са озбиљном инфраструктуром и са људима неокаљаним у последњих десетак година. Он сматра да је Српска радикална странка једина политичка организација која може да заустави и поправи све оно што су „ови аморални ликови и људске креатуре упропастиле за ове две године“.

Група највећих стручњака по питању секти, психолошке деструкције, војних психолошких учења која се користе у војним обавештајним службама за неокортексна дејства против народа, са циљем разбијања духовне, политичке и националне кохезије једног народа, 1997. године, при храму Александра Невског, а по благослову патријарха Павла, формира Центар за заштиту духовног здравља. Центар је имао и своје гласило, часопис „Дијалог“.

Након разбијања групе од стране левице на власти, настаје празнина у организацијској шеми у трајању од две до три године. Иако у тешким условима, група од око петнаестак стручњака наставила је са радом. Доласком ДОС-а на власт, група „аморалних ликова“ покушава да нам наметне одређене норме понашања, супротне природи људској. Као последица јавља се све већи број секти, наркомана, криминал је тако у свим својим облицима завладао Србијом. Због тога, група сектолога, организује се и формира Удружење грађана „Истина“, априла месеца ове године. У мају месецу изашао је први број зборника радова овог Удружења са истим називом. Припрема се и други број, што само говори о врло озбиљном приступу овим проблемима у нашем друштву, као и о неозбиљности самог друштва.

Сектолог и председник Удружења грађана „Истина“, Слађан Мијаљевић, говори за „Велику Србију“, о сарадњи са Српском радикалном странком, о циљевима и задацима Удружења, као и о проблемима на које наилази услед неконтролисане експанзије секти.

• Зашто сте одлучили да подржите кандидатуру др Војислава Шешеља?

Било који иоле нормалан човек, не кажем нешто посебно паметан, али макар да има тренутке свести, да у року од 24 сата бар по 30 секунди контактира са собом, мора да подржи кандидата деснице од либералне до екстремне. Они који имају мало више од 30 секунди контакта са собом током дана, нормално да ће изабрати кандидата што повољнијег, што прикладнијег, односно кандидата деснице који заиста може, има снагу, има вољу, има истрајност, има памет, има морал, има љубав према своме народу, према својој земљи, према својој отаџбини да се макар бори за њу. У тој десници седе морални људи, српски домаћини, људи који су се доказали у борби против наших непријатеља, и то непријатеља који нисмо сами бирали, већ који су се наметнули и то не само нама него целом човечанству. Сви ови остали, који себе проглашавају од центра лево, значи сви левичари, докторанти Маркса по Немачкој, типа Ђинђића, су типови које буквално треба протерати на неки нови „Голи оток“. Значи, то су такви левичари да су прошли онај ниво и пре ЈУЛ-а и пре Милошевићевог СПС-а, значи буквално су на лини-

ИСТИНА

зборник текстова о тоталитарним и деструктивним сектама

чињенице о тоталитарним и деструктивним верским сектама, гуру-покретима, психо-организацијама, комерцијалним култовима, психолошким и неокортексним дејствима

Број 01, мај-јун 2002 године.

Један од службеника у Влади Србије, каже да буквално не може да се живи од Мунове унификационе цркве, од сајентолога и масона. Значи врбују се сви од чистачице до министара, значи сви они који нису били припадници одређених организација.

Имамо извештај из полиције да никада није било више дроге на улицама и међу децом, него у задње две године. Друго, њихова велика повезаност са криминалом, они се стално бусају у груди и говоре да ће решити проблем криминала, међутим, највећи мафијашки и криминалци седе управо у њиховим редовима.

ји Стаљин – Лењин – Троцки, значи основе марксизма. С обзиром на то да знамо да нам марксизам који је касније прерастао у комунизам ништа добро донео није, па неће донети ни сада.

И с обзиром на овај циркус који се прави око Лабуса како је он кандидат групе грађана, како њега не подржава нико други него само грађани. Велика тежња и пажња је на томе да га подржавају неки грађани сасвим је смешна и управо на тај начин оним неопредељеним грађанима треба да се одузме тај моменат свести па да гласају за једног финог проседог чичицу Лабуса, па ће од њега да крене све боље. „Господин“ Кораћ, Лабус и једна екипа људи се стално позива на неке историјске одлуке.

Ниједна седница ДОС-а није прошла да се Кораћ није јавио после тога, односно кад год се јавио да каже неко своје виђење и мишљење - психолошко, рекао је да је то историјска седница. Човек је једноставно луд, он пати за историјом Јосипа Броза и свих оних седница Комунистичке партије. Он има одређену трауму из детињства где је очигледно живео на делима Јосипа Броза, Кардеља и осталих комуниста. За њега је све историјско. Не дај Боже да наша историја почиње и да се завршава са њима. Овог момента можемо сви да се ухватимо за руке и да скочимо у Дунав.

• **Сарађивали сте са бившим министром вера из Српске радикалне странке, Милованом Радовановићем. Да ли је сарадња била задовољавајућа?**

Била је то обострано задовољавајућа сарадња, са бившим министром вера Милованом Радовановићем. То је пр-

ви министар за кога ми знамо, у последњих петнаестак година да се заиста озбиљно заинтересовао за проблем деструкције у духовном свету. Једноставно, помогао је цео тај пројекат, наш рад. Када се уверио у наше знање, тројицу из нашег тима, Богдана Тодорова, покојног Александра Сенића и мене, поставио је у министарству за стручне сараднике.

Ми смо више пута представљали министарство и у име министарства одрађивали послове на разним конгресима по питању верских секти, или малих верских заједница како су их другачије звали. Затим, било је и неких напада, врло озбиљних, током 1999. и 2000. године, на сваштгенство. Преко њега смо добили заштиту, у правом смислу те речи. Он је ангажовао министра полиције и неке друге структуре из Владе, да будемо заштићени, јер смо имали и киднаповања свештеника, малтретирање од стране једне групе људи која је била наслоњена на политичку партију, ЈУЛ. Имали су дебелу секташку позадину и ми смо им сметали због нашег рада.

Наш часопис „Дијалог“, наша црква Александар Невски, наше Удружење и наш Центар за заштиту духовног здравља су им били трн у оку. Тако да су на све могуће начине покушавали да спрече наш рад. Доста тога су успели, али и ми помало учимо у ходу, тако да нас никако не могу спречити. Док год смо живи, док год дишемо, ми радимо.

• **Постоји ли сарадња између вашег Удружења и садашње власти?**

Сарадња са садашњом влашћу је у почетку од стране Савезног секретаријата вера почела доста добро. Они су били јако заинтересовани, позвали су нас седам - осам на разговор. Примио нас је министар Шијаковића. Проводили смо по пола сата у разговору у његовом кабинету, код његових помоћника смо били на разговорима. Пуно смо се и лепо испричали о свему и свачему, међутим са позитивне нуле се нисмо помакли.

Ево прошло је годину дана од мог прошлог интервјуа за „Велику Србију“, где сам рекао, сада ћу себе да цитирам, да Савезно министарство, сада Секретаријат вера никада није било јаче по броју људи, у образованости у верској припадности, у знању у теолошкој образованости, а да никада, управо спрам те снаге, није урадило мање него што је уради-

ло сада. Готово се ништа није урадило је у протекле две године. Ево већ две године покушавају да направе неки нацрт Закона о верским заједницама.

Доводили су многе стручњаке из Европе, докторе црквеног права, социологе, правнике, а користили су и нека наша сазнања. Припрема тог нацрта Закона је трајала скоро годину дана, неких девет месеци, колико сам упознат и на крају нису успели да га доведу ни до скупштинске процедуре, да се уопште расправља о њему. Кажем узели су европска сазнања и достигнућа на том пољу, а на крају су урадили Закон по мерилима Американаца.

Наши стручњаци и помоћници савезног секретара за верска питања су проводили по више недеља и месеци у Америци, образлажући Американцима наш Закон о верским заједницама и Американци су били задовољни. Онда можете да замилите колико је тај Закон лош, односно колико је тај Предлог закона лош када су Американци задовољни. Знамо да је један либералан закон урађен и у Русији и у неким другим земљама, па су се Американци бунили, чак „откупљивали“ одређене чланове закона да буде што либералнији.

Тражили су од Руса да промене одређене чланове закона. Вршили су притисак на Јељцина, на руског Патријарха, на Иванова, да се тај закон регулише и да неки чланови буду укинута или да буду либерализовани нудећи за то отпис одређених дугова руској држави. Значи да су новцем откупљивали одређене чланове закона. Ако је неко толико заинтересован и даје толики новац да се ублажи или убије оштрица одређеног закона, онда можете да замислите којим све то сврхама или сврси њима служи. То је једна од ставки или једна од дејстава у неокортексном рату како се развијају одређене државе. Тренутно видимо да смо ми, православно, на озбиљном удару.

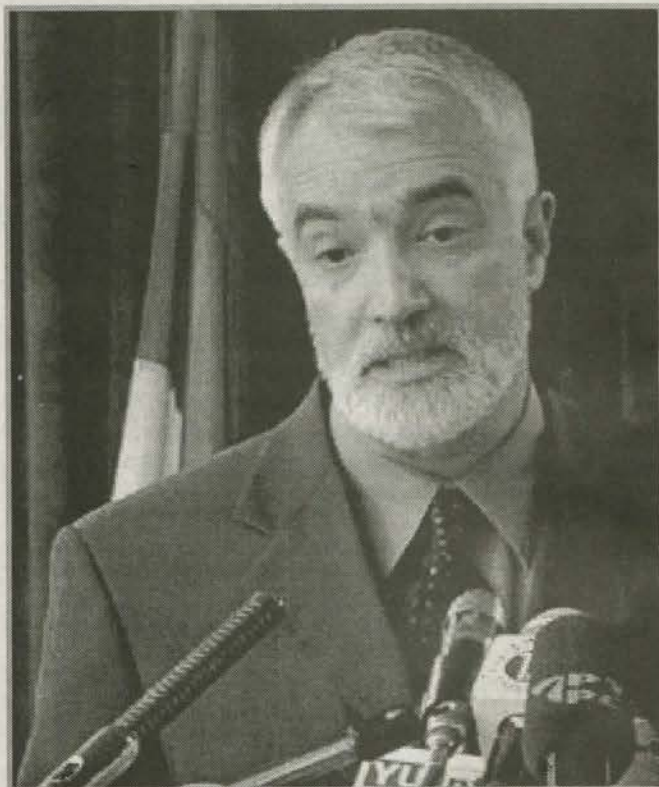
Имамо један други пример, где су Немци прогласили сајентолошку секту, они себе називају црквом, прогласили су је за државног непријатеља. Држава Баварска је донела Закон да нико не може од владиних службеника бити члан те секте, значи од чистача улица до председника Баварске покрајине, не може бити члан секте. Две најјаче политичке партије Немачке су потписале споразум да неће имати у својим редовима ниједног члана те секте.

Знамо да су госпођа Олбрајт и Бил Клинтон звали Хелмута Кола и тражили да спусти лопту. Што се тиче сајентолога у америчком Конгресу, глумац Џон Траволта је сведочио о угроженостима верских права и слобода сајентолога у Немачкој. Видимо велико размимоилажење Европе и Америке по том питању.

Европа је, поготово после оних силних самоубистава и убиства током 1995, 1996, 1997. године по швајцарским Алпима, кренула врло озбиљно да се бави питањем секти, односно заштите свог грађанства од свих секташких, деструктивних и јеретичких учења. Немачка и Аустрија су до сада најорганизованије у тој борби, сада за њима полако иду и Французи, помало и Шпанци, мада је Шпанија мало више ортодоксна у смислу своје хришћанске вероисповести, римокатолицизма, тако да имају мали утицај на њих, али су и они доста добро организовани.

Кажем, Европа је кренула доста озбиљно, Савет Европе је донео одређене резолуције, где се рад тих организација ставља под строгу контролу. Свака од ових држава чланица, на националном нивоу су формирала посебна одељења при својим полицијама, да ли на савезном, да ли на неким градским нивоима, да прати рад тих деструктивних организација. Они раде врло озбиљно.

Сваке године се организују мањи конгреси широм Европе, где учествују сва регистрована и валидна удружења Европе. Мислим на комплетну Европу и на земље које нису чланице Европске заједнице. На тим конгресима се разме-

њују искуства, многи стручњаци су присутни, износе се разни елаборати. На светским психијатријским конгресима увек постоји понека расправа или округли сто на тему о деструктивности верских секти и осталих организација које потпадају под тај миље, а баве се психолошким неокортексним дејствима на народ.

Европа то ради врло озбиљно, а ми се бусамо у груди да хоћемо да уђемо у Европу и на крају кад треба то законски да се овери и да се каже сад смо једним делом чланове те Европе, ми потрчимо Американцима у загрљај.

• Постоји ли код нас Закон о верским заједницама?

Код нас не постоји Закон. Један који је постојао, укинут је 1993. године. Постоји одређени Кривични закон. У том Кривичном закону Србије и Југославије постоје одређени чланови, одређене тачке. Кад би се тај закон примењивао, бар 80 посто секташких или деструктивних организација, било би забрањено.

Њихови организатори, односно вође, и први чланови би добили одређену подршку од државе, тако што би их држава сместила у одређене психијатријске установе, где би се на њих применила одређена анализа и преглед њиховог психичког стања. У односу на њихово психичко стање, после тога би се против њих подигле одређене консеквенце по том Кривичном закону. Значи или робија или лудница. Међутим, ни тај Кривични закон иако има доста основа не примењује се. Ми се налазимо у једној духовној дунгли која мислим да не влада ни у Африци.

• Ко је највише погођен непостојањем Закона?

Деца су драстично погођена. Иако се људи који су на власти у последње две године бусају у груди и хвале да као нешто раде, то је једна обична политичка циркузанија која на штети, на болести свога народа, зарађује новац и остварује неке своје примитивне и аморалне циљеве. Деца су нападнута од неке друге треће године, од момента када прогледају, нападнута су преко цртаних филмова, преко Хуга, Телетабиса и осталих.

Имамо случајева где деца завршавају или у болници или скачу у бунар или са терасе, извршавају самоубиства зато што су то видела у цртаним филмовима. Када прође фаза

цртаних филмова, онда се пође у предшколску установу или се уђе у школу и тамо нас дочека новоуведени предмет грађанско васпитање што је само једна степенница више у слушавању наше деце и усмеравању на једну аутостраду ка самоубиству, деградацији, разбијању наше државе у потпуности. Када некога разбијате од његове треће године, са његових осамнаест, двадесет или двадесет пет година не можете очекивати ништа паметно да уради, јер то је разбијена личност у сваком погледу.

Грађанско васпитање је само један од предмета који је направљен по принципу религије Новог светског поретка односно New еја. То је само једна од ставки у разбијању наше нације и то оних најмлађих, односно разбијање наше будућности. Зашто нико није реаговао? Па тренутно нико не може да реагује зато што су одређени аморални ликови на политичкој сцени на власти. Они имају велику скупштинску већину у парламенту Србије, такође у парламенту Југославије, значи комплетна извршна и законодавна власт је у њиховим рукама. Ми остали можемо само као мање или више успешни душебрижници или заиста забринуте људи за своју будућност и за своје потомство да се оглашавамо тамо где можемо. Чим кренемо да причамо о негативностима људи који се тренутно налазе на власти, нама бивају сва врата затворена.

Значи ми можемо да причамо о неким глупостима, и неким тривијалностима, али ако поменемо да је господин Кораћ бисексуалац, односно хомосексуалац и још неки други ликови око њега, да се у Влади Србије и Влади Југославије налазе секташи, да ротаријанци држе полицију и на републичком и на савезном нивоу под својом контролом. То су типови са задатком да то одраде. И овај циркузанер Лабус, који сада на циркуски начин покушава да нама презентира неку кампању и да нас задиви својом стручношћу, својим знањем, а у ствари је поданик господара из сенке. Објављен је један текст у Блицу 2000. године или 2001. у децембру месецу, где један од службеника у Влади Србије, каже да буквално не може да се живи од Мунове унификационе цркве,

од сајентолога и масона. Значи врбују се сви од чистачице до министара, значи сви они који нису били припадници одређених организација.

Они бивају врбовани од ујутру када се уђе у зграду Владе, и када се служби обезбеђења каже добро јутро, до момента када се она напусти, значи моменат за паузу, када се ради, сваке секунде су врбовани да уђу у те организације. Они то раде врло озбиљно. То што они припадају одређеним организацијама, не значи да су глупи. Не да нису глупи, врло су паметни, врло су перфидни, добро организовани са феноменалном логистиком. Једноставно ушли су и разбијају нас.

Моја група пријатеља и сарадника, која се бави овом проблематиком последњих петнаестак година, до пре пар година је говорила поробили су нас економски, поробили су нас политички, али не смео дозволити да нас поробе војно и духовно. Године 1999. и касније су нас поробили и војно, а ево сада смо ушли и у четврту фазу где нас поробљавају и духовно. Значи један велики напад на српски народ и по мом мишљењу, ја се заиста тако осећам, сваког момента тако размишљам, налазимо се на последњој линији одбране.

Значи ову деца која сада имају између десет и петнаест година не дај Боже, или дај Боже да грешим, али ја их сматрам већ изгубљеном. Пошто смо изгубили њих, изгубили смо буквално нашу државу. Држава јесте под протекторатом, значи није наша држава, ови наши људи, ако ставимо под знаке навода да су наши, нису наши они су само администратори, и не зову се Штајнер, него се зову Ђинђић и не зову се Теди Ешдаун него се зову Мирољуб Лабус, и слични. Они су само експоненти одређених служби где се ради на разбијању наше државе.

Ове наше потурице, да се позovem на оно Његошево, да је потурица гори од Турчина, ове наше потурице врло вешто и перфидно то раде. Ево имамо извештај из полиције да никада није било више дроге на улицама и међу децом, него у последњих две године. Друго, њихова велика повезаност са криминалом, они се стално бусају у груди и говоре да ће решити проблем криминала, међутим, највећи мафијаши и криминалци седе управо у њиховим редовима.

• Да ли сте задовољни простором који добијате у медијима?

Што се тиче самог Удружења и људи који чине то Удружење, већ десетак година бавимо се проблемом верских секти. Везани смо за цркву, али радимо доста тога и сами. Што се тиче самих медија, само када се десе неки екстремни случајеви или неке екстремно лоше ситуације, као нека убиства, самоубиства која имају секташку конотацију, бивамо позвани да гостујемо на разним радио и телевизијским станицама. То траје неко време.

Међутим, после тога наиђе затишје. Тек последњих годину две дана почиње тој проблематици да се даје мало више простора. Ми смо морали и за то мало више простора да се изборимо и да се боримо читавих десет година уназад. Наш проширени тим од десетак – петнаест људи је прокрстарио Савезну Републику Југославију и Републику Српску, уздуж и попречно и имамо одржаних преко хиљаду и триста предавања за око дванаест година, што је огромна цифра и огроман број за један мали број људи и за врло, врло оскудна средства и ресурсе које смо имали.

Значи, ми бисмо желели да смо још мање заступљени у медијима, уколико за то не би било потребе. Међутим, пошто је потреба огромна и велика, с обзиром да држава и власт не чини ништа да се уради нешто по том питању, ми сматрамо да и ово наше појављивање колико год да јесте, јако је мало, и генерално нисмо задовољни са тим.

Весна Марковић

„ТОПЛИ” ПОЗДРАВИ ИЗ ПАРИЗА

Прочитајте писмо и уверићете се да је сваки коментар више него сувишан. Па ипак, „демократе” кажу „будимо толерантни”!

На адресу Социјалдемократске уније, чији је председник Жарко Кораћ, иначе потпредседник Владе Србије, стигло је писмо следеће садржине:

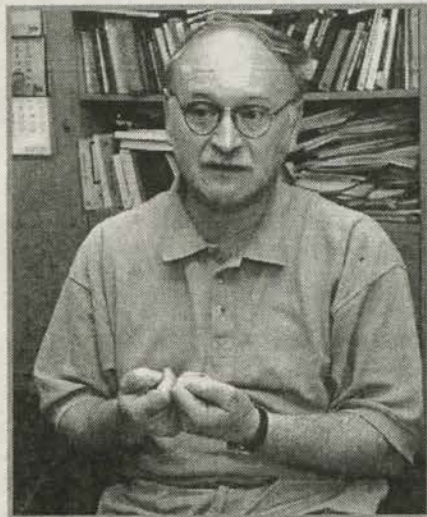
„Драги и поштовани Жарко!

Као једином и осведоченом борцу за права угрожених мањина, шаљем вам топле поздраве из Париза, града светлости, љубави и слободе.

Да не заборавим, и града братства и једнакости међу људима, расама, једнакости нас „неједнаких” опредељења...

Само напред, храбро, срдечно ваш, геј избеглица, југословенски

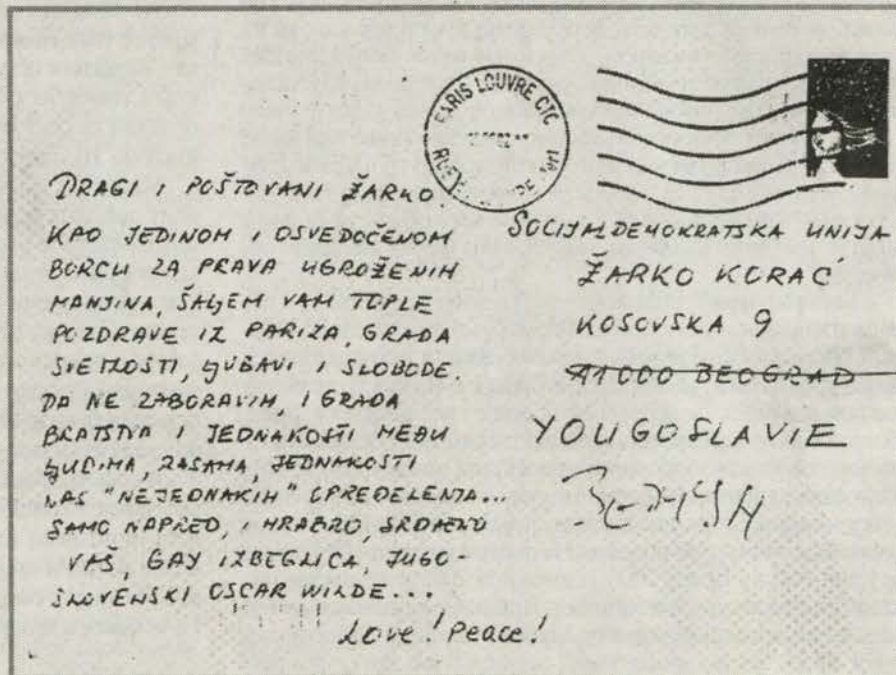
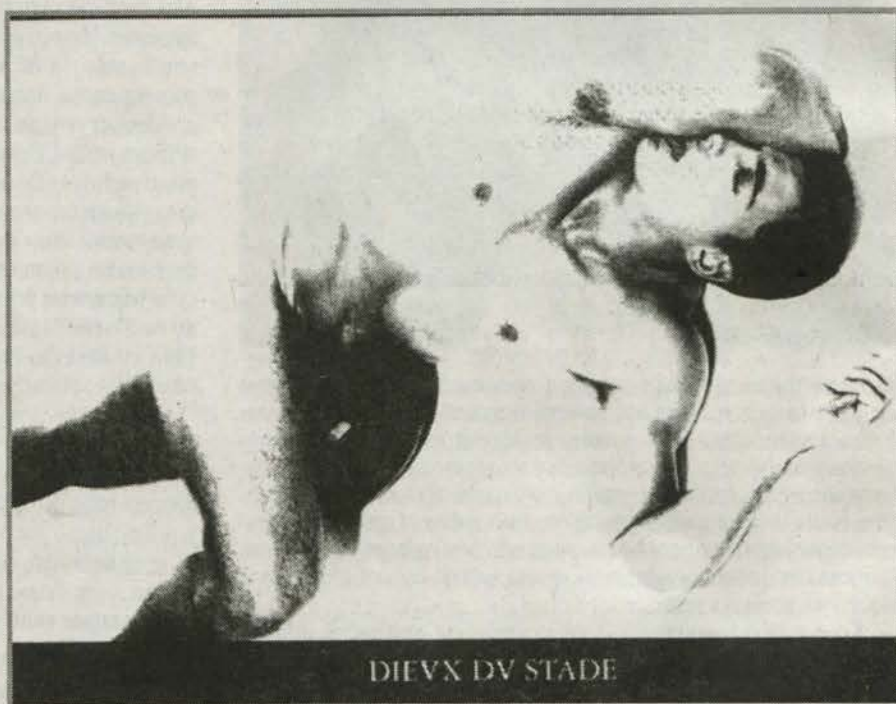
Oskar Wilde...
LOVE! PEACE!

Ово је само један од досовог начина „приближавања” Европи и наравно једна од новина које смо добили победом „демократије” у Србији. Оно што је одувек било противприродно сада је природно. Мисле да могу свој неморал да наметну и осталим људима, а све под маском толеранције.

Сваки даљи коментар би био више него сувишан.

Весна Марковић

КАКО ЈЕ ШЕФ МАФИЈЕ ПОСТАО ШЕФ ПОЛИЦИЈЕ

У процес транзиције наше земље, укључила се и мафија. Они су најозбиљније схватили свог ку-ма Зорана и придружили му се у процесу транзиције. Тако је доскорашњи шеф мафије, постао шеф полиције. Човек је дуго седео и размишљао у шта би могао да се трансформише и идеја је синула: више неће бити мафијаш - већ муријаш

Још као дете је осећао љубав према униформи, тако да му ова транзиција уопште неће тешко пасти. Само је у почетку шеф мафије имао проблем за коју униформу да се одлучи. У томе му је много помогао наш доскорашњи генерал, који уз сва војна одликовања и заслуге, заслужује и још једно одликовање, што је првом човеку мафије помогао у својој одлуци.

Тако је шеф мафије замолио свог пријатеља генерала да га посети и да са собом обавезно понесе униформу, што је овај и учинио. Зли језици су после ово искористили да би оцрнили бившег генерала да је близак са мафијом и да је због тога смењен, јер нису знали суштину такве блискости. Истина је у ствари да је генерал помогао процес транзиције наше земље, што нико није схватио, као између осталог и све друго што Влада Србије прича. Но, истина се не може сакрити и кад-тад „дође на видело“ као и овом приликом.

Наш доскорашњи мафијаш, а сада већ „човек у процесу транзиције“, пробао је војну униформу. Сатима је стајао пред огледалом, гледао се и размишљао шта да ради. Униформа му је руку на срце лепо стајала. Ето, опет се испоставило да су наши министри у праву када кажу да је процес транзиције тежак. То најбоље зна шеф мафије, који је слушао од појединих министара који су у процесу транзиције

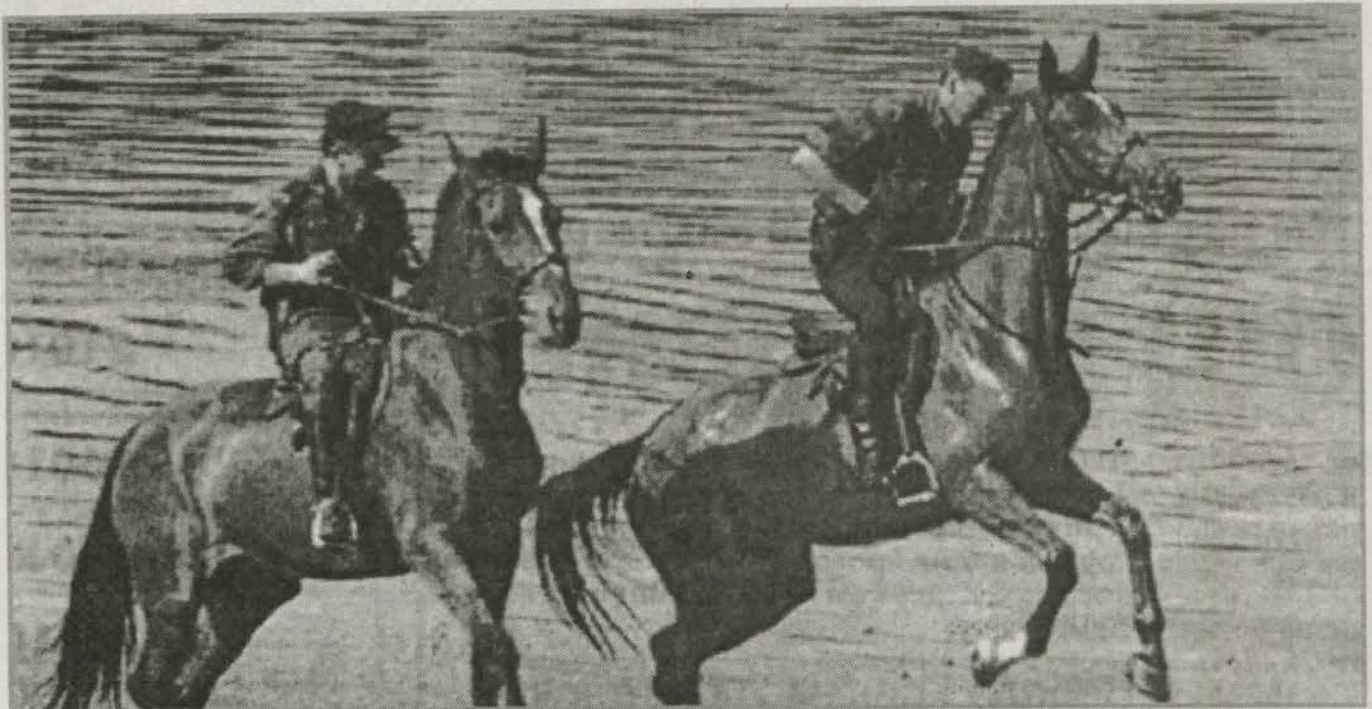
покушавали да постану министарке, да то није нимало лак посао.

Тада се шеф мафије брзо сетио да код нас генерали брзо постају бивши генерали, а поједини и страни шпијуни и брже-боље скину војну униформу. Признаћете да мафијашу није пуно униформи остало на располагању. Он се додуше најбоље осећао док јаше у каубојском оделу, али га је кум одговорио од тога, јер би се то могло протумачити као претерана наклоњеност Америци.

Индијанци из истог разлога нису долазили у обзир, а и могао би његов друг Чеда да се наљути, јер је то његова омиљена игра кад му дође у госте.

Тешка, али неприхватљива одлука је пала – постаће шеф полиције. Униформа није лоша, а и гледајући нашег министара полиције, просто је немогуће постати бивши министар полиције. Полиција је и пре овог процеса транзиције навикла да мора да испуњава његове жеље и да слуша његова наређења, тако да се у том погледу ништа битно неће променити. Једино што ће се променити смисао његових наредби. Више им неће наређивати да јуре бабе са пијаце (јер су ружне и кваре имиц селу) сада им може наредити на пример да јуре политичке неистомисљенике, јер сви морају да мисле исто као ДОН МУРИЈО.

Јован Срећковић

Хумореска

Подунавска ДОС рачуница

Неке наше досократске новине, у последње време, упорно се такмиче у објављивању срцепарајућих написа о непримереном и „ничим изазваном” страдању некадашњих војвођанских фолксдојчера, по завршетку Другог светског рата. Истовремено, у Каса-варошу, швапско-угарска обновљена кољиција кује нове старе планове о даљој транзицији рацке имовине.

Иза тога, што није тешко предвидети, неизоставно ће следити досманлијска акција да нам се 600.000 потомака тих наших Шваба, некадашњих „добрих” комшија, на велика врата врате. И, наравно, да им се што пре омогући поновно оснивање најстарије невладине организације на овим просторима, својевремено неоправдано укинутог, знаменитог Културбунда. Јер нам културе и онако недостаје, а та је организација славни претеча данашњих хуманих прегалаца: Наташе, Борке, Соње I, Соње II, Биљане I и Биљане II. У плану је, исто тако, да се обнови и рад културолошког и надасве мирољубивог извршног органа те организације – СС дивизије „Принц Еуген” (Савојски)!

И, шта онда бива? Наши новопечени и натократски даривани држављани, Швабе, у складу са својом културном и мирољубивом СС природом, склопиће уговор о Партнерству за мир са Немачком и осталим НАТО-сманлијама. Тако ћемо, посредним путем, и ми стићи у помешито Партнерство, а и Немачка ће се, коначно, обезбедити да је горопадна Србија не нападне.

При томе, по ДОС рачуници, уштедећемо око две милијарде долара, колико би нас, иначе, коштала набавка америчког партнерског наоружања и ратне опреме. А тек колико ћемо уштедети кад укинемо нашу војску и ђутуре се ставимо под заштиту „Принца Еугена”?

Замислите само ту нашу срећу: ем Принц Еуген, па још и Савојски! Запамтићемо га, заиста, својски.

Цртице и запете из Досланда

* * *

Мирољуб Лабус, кандидат групе грађана „Г-17 плус Ф-16” за председника Србије, одбија да се изјасни коју вероисповест исповеда.

Тако му је наложио његов Свевишњи, из Белог сараја. Да се Власи не сете.

* * *

„Ла-бус аргентино” је, на шпанском, дужнички аутобус.

Управо и нас покушава да воза приватни „Ла-бус Мирољуб”, од исте феле.

* * *

Ирачки Ђинђићи, Коштунице, Лабуси, Чанци... ових дана су чопоративно посетили Вашингтон.

Дошли су, наимае, по благослов за стварање њиховог ДОС-а. То удружење многих бабица порађаће „демократију” под именом ДОО – Демократска опозиција Ирака. По уходаном сценарију.

* * *

Новине пишу да су Штрумфови из Казнено-поправног дома Забела поклонили Гаргамелу слику „Свети Георгије убија аждаху”.

Шта мислите, да ли ти дародавци замишљају дариваног као Светог Георгија, или – као аждаху?

* * *

Ето, добили смо новорођену државну БИА (Безбедносно-информативну агенцију). А од БИА, није далеко до – ЦИА. Само следеће слово абецеде.

* * *

Снаге СФОР-а, у трагању за Радованом Караџићем, више пута су прешле на територију „сувереног” Досланда.

Органи Новог српског поретка и његови медији то уопште нису приметили. А раја сазнаје – од врабаца на грани.

Светомир Момчић

Др ВОЈИСЛАВ ШЕШЕЉ

ИДЕОЛОГИЈА
СРПСКОГ НАЦИОНАЛИЗМА

ВЕЛИКА СРБИЈА А.Д.
БЕОГРАД 2002.

У ИЗДАЊУ
СРПСКЕ
РАДИКАЛНЕ
СТРАНКЕ

У својој најновијој књизи проф. др Војислав Шешељ, на хиљаду страна текста, синтетизује све научне чињенице, филозофске парадигме и теоријске постулате на којима је саздана идеологија српског национализма. Шешељево дело одликује критички приступ и бриљантна анализа, а аутор се и овде потврђује као ерудита и стрпљив истраживач,

који је у току вишегодишњег рада проучио огроман број историјских, лингвистичких, филозофских, социолошких и политиколошких студија, дела водећих научних ауторитета у разним дисциплинама и областима, селекционишући њихове врхунске резултате и доводећи их у хармоничан склад.

Др Шешељ је ову обимну студију довршио проширујући своју претходну монографију „Научно и публицистичко дело проф. др Лазе Костића“. Српски народ је тако добио компактно, систематизовано и комплетно дело у коме су обрађени сви значајнији аспекти српског национализма, његова природа, циљеви и систем моралних судова. Пред нама је први прави уџбеник српског национализма.

КЊИГА ИЗЛАЗИ ИЗ ШТАМПЕ
1. СЕПТЕМБРА 2002. ГОДИНЕ

ТВРДИ ПОВЕЗ
ЗЛАТОТИСАК

КЊИГА "ИДЕОЛОГИЈА СРПСКОГ НАЦИОНАЛИЗМА" МОЖЕ СЕ КУПИТИ
У СЕДИШТУ СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ, ТРГ ПОВЕДЕ 3, 11080 ЗЕМУН
КАО И У СВИМ ОПШТИНСКИМ ОДБОРИМА СТРАНКЕ

ЦЕНА ЈЕДНОГ ПРИМЕРКА ЈЕ 1000 ДИНАРА
ПРАВО НА ПОПУСТ ОД 70% ИМАЈУ СВИ ЗАИНТЕРЕСОВАНИ
КОЈИ КЊИГУ КУПЕ ДО 1. ОКТОБРА 2002. ГОДИНЕ

СВЕ ИНФОРМАЦИЈЕ НА ТЕЛЕФОН: 011/316-46-21

МИТИНЗИ СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ

2002. ГОДИНЕ

1. септембар, Ужице у 18 часова
2. септембар, Пирот у 18 часова
3. септембар, Зајечар у 18 часова
4. септембар, Врање у 19 часова
5. септембар, Прокупље у 17 часова
6. септембар, Краљево у 18 часова
7. септембар, Бор у 18 часова
8. септембар, Лесковац у 18 часова
9. септембар, Крушевац у 18 часова
10. септембар, Чачак у 18 часова
11. септембар, Крагујевац у 18 часова
12. септембар, Суботица у 18 часова
13. септембар, Пожаревац у 18 часова
14. септембар, Вршац у 12 часова

14. септембар, Панчево у 17 часова
15. септембар, Зрењанин у 18 часова
16. септембар, Сомбор у 17 часова
17. септембар, Ваљево у 18 часова
18. септембар, Смедерево у 17 часова
19. септембар, Јагодина у 18 часова
20. септембар, Кикинда у 17 часова
21. септембар, Лозница у 12 часова
21. септембар, Шабац у 18 часова
22. септембар, Сремска Митровица у 18 часова
23. септембар, Ниш у 18 часова
24. септембар, Нови Сад у 18 часова

БЕОГРАД

25. СЕПТЕМБАР У 17 ЧАСОВА

